

คู่มือ จับจี้ ปลอดภัย

สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก

กรมการขนส่งทางบก

โทร. 0-2271-8621 www.dlt.go.th

คู่มือ จับจ่ายปลอดภัย

สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก
กรมการขนส่งทางบก
โทร. 0-2271-8621 www.dlt.go.th

สารบัญ

1

บทที่ 1 สารความรู้เพื่อความปลอดภัย

2

การขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย

38

การขับรถยนต์อย่างปลอดภัย

52

การขับรถทางไกล

56

การขับรถกลางคืนให้ปลอดภัย

60

การขับรถตามหลังรถขนาดใหญ่

62

เทคนิคการขับรถขึ้นเขา

66

ขับรถถอยหลังอย่างมีเทคนิค

68

แซงหรือเปลี่ยนเลน ต้องปลอดภัยและมีการยก

70

จอดรถปลอดภัย มีการยก

75

บทที่ 2 เกร็ดความรู้เพื่อความปลอดภัย

76

รู้เท่าทัน ก่อนไฟไหม้รถ

78

การพ่วงแบตเตอรี่

80

เทคนิคการเบรกให้ปลอดภัย

82

คำนวณระยะเบรกอย่างไรไม่ให้ชน

84

รถสตาร์ทไม่ติดเกิดได้จากหลายสาเหตุ

88

10 สัญญาณเตือนที่ต้องรีบแก้ไข

93

บทที่ 3 สำนึกความปลอดภัยเริ่มได้ที่ตัวคุณ

96

บอกรัก...ขับขี่ปลอดภัย ด้วยคุณคนไทย

บทที่ 1

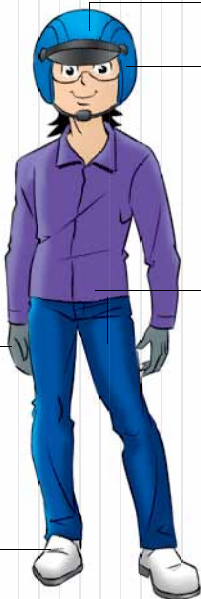
**สาระความรู้
เพื่อความปลอดภัย**

การขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย

สาระน่ารู้เกี่ยวกับการใช้รถจักรยานยนต์

การขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย ถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการลดอุบัติเหตุของประเทศไทย เพราะในแต่ละปีมีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากการใช้รถจักรยานยนต์เป็นจำนวนมาก สิ่งที่สำคัญที่สุดในการขับขี่รถจักรยานยนต์คือการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ และพาหนะ ซึ่งจะช่วยลดอุบัติเหตุได้ถึงร้อยละ 40 และหากมีการตรวจสอบความพร้อมของรถก่อนออกเดินทาง จะช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ถึงร้อยละ 30 ในส่วนที่เหลือจะเป็นเทคนิคเพิ่มเติมที่จะช่วยให้เราขับขี่ได้ปลอดภัยขึ้น

1. เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ที่ใช้ในการขับขี่

หมวกกันน็อก

- ◆ ผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้ายต้องสวมใส่หมวกกันน็อกในขณะขับขี่ทุกครั้ง และหมวกกันน็อกต้องมีเครื่องหมายรับรองคุณภาพจาก มอก.
- ◆ การสวมใส่หมวกกันน็อกทุกครั้ง ต้องใส่สายรัดคางให้กระชับ ไม่รัดแน่นหรือหลวมเกินไป โดยปกติสามารถใช้นิ้วชี้สอดเข้าไปใต้คางได้พอดี

แว่นตากันลม

- ◆ ผู้ขับขี่ควรสวมใส่แว่นตากันลม เพื่อป้องกันมิให้ฝุ่นละออง เศษหิน ทราช ตัวแมลง หรือน้ำฝนกระเด็นเข้าตาในขณะขับขี่

เสื้อแจ็คเก็ตและกางเกง

- ◆ ควรสวมใส่เสื้อแจ็คเก็ตที่มีสีสว่างสดใส เพื่อให้ผู้อื่นมองเห็นได้อย่างชัดเจนในระยะไกล
- ◆ กางเกงควรเป็นกางเกงที่มีเนื้อผ้าที่หนา เช่น กางเกงยีนส์ที่ไม่คับหรือหลวมเกินไป

ถุงมือ

- ◆ ผู้ขับขี่ควรใส่ถุงมือสำหรับขับขี่รถจักรยานยนต์ เพื่อให้กระชับในขณะขับขี่และป้องกันมิให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงที่มือเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

รองเท้า

- ◆ ควรสวมใส่รองเท้าบูทหรือรองเท้าหุ้มส้นทั้งผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้าย ไม่ควรสวมใส่รองเท้าแตะในการขับขี่รถ เพราะอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บที่รุนแรงบริเวณเท้าเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

2. การใช้ขาตั้งกลาง ขาตั้งข้างและการจูงรถจักรยานยนต์

ขาตั้งรถจักรยานยนต์ มี 2 ประเภท คือ **ขาตั้งกลาง** นิยมใช้ในสถานการณ์ที่ต้องการจอดรอนานๆ หรือใช้เมื่อต้องการซ่อมบำรุงรถ ส่วน**ขาตั้งข้าง**ใช้สำหรับรองรับรถที่จอดไว้ โดยสามารถกางออกมาหรือเก็บเข้าไปได้โดยไม่ต้องยกตัวรถ ซึ่งต่างจากขาตั้งกลาง

วิธีเก็บและใช้ขาตั้งกลาง

ก. การเก็บขาตั้งกลาง

- 1 ใช้มือทั้งสองข้างจับที่แฮนด์รถ อย่าให้หน้ารถหันไปด้านซ้ายหรือขวา
- 2 ดันรถไปข้างหน้าด้วยแขนทั้งสองข้าง พร้อมกับใช้สะโพกดันข้างคันรถไว้เพื่อมิให้รถล้ม
- 3 ขณะที่รถกำลังเคลื่อนตัวลงจากขาตั้งกลางให้ใช้มือขวาค่อยๆ บีบเบรกหน้า เพื่อช่วยป้องกันมิให้รถสั่นไถลไปข้างหน้าได้อย่างรวดเร็ว

ข. การใช้ขาตั้งกลาง

- 1 ใช้มือซ้ายยึดจับที่แฮนด์รถ มือขวาจับที่มือจับใต้เบาะด้านหลังรถ

- 2 รักษาตำแหน่งหน้ารถให้แฮนด์ตั้งตรงอยู่เสมอ ไม่หันไปทางซ้ายหรือขวา
- 3 เท้าขวาเหยียบลงบนคานของขาตั้งกลาง ทั้งน้ำหนักตัวลงบนคานขาตั้งทั้งตัว พร้อมกับใช้มือขวาที่จับอยู่ด้านหลังรถ ยกกรงขึ้นในจังหวะเดียวกัน

ข้อควรระวังในการจอดรถโดยใช้ขาตั้งกลาง

- ◆ ควรเลือกพื้นถนนที่ราบเรียบไม่เป็นหลุมเป็นบ่อ และแข็งพอที่จะไม่ทำให้รถล้มลงได้
- ◆ การใช้ขาตั้งกลางขณะที่รถเอียงหรือตั้งหน้ารถไม่ตรง จะต้องออกแรงมากเป็นกรณีพิเศษ

วิธีใช้และเก็บขวดข้าง

ก. การใช้ขวดข้าง

- 1 เลือกพื้นถนนที่แข็งเพื่อมิให้พื้นเกิดการยุบตัว
- 2 ใช้มือซ้ายจับที่แฮนด์ มือขวาจับที่มีมือจับด้านหลัง หรือจะใช้มือทั้งสองข้างจับยึดที่แฮนด์ด้านหน้าอย่างเดียวก็น่าได้ รักษาตำแหน่งรถให้ตั้งตรง ใช้เท้าขวาถีบขาตั้งข้างลงมาจากนาคู
- 3 ค่อยๆ เอียงรถช้าๆ จนกว่าขาตั้งข้างจะสัมผัสกับพื้นถนน จับแฮนด์รถหันไปทางซ้ายในตำแหน่งล็อกคอรถ
- 4 ใส่เกียร์รถไปที่ตำแหน่งเกียร์ 1 เพื่อป้องกันรถลื่นไถล

ข. การเก็บขาตั้งข้าง

- 1 ยกรถขึ้นจนกระทั่งปลายขาตั้งข้างพ้นจากพื้นถนน ตำแหน่งรถตั้งตรง
- 2 ใช้ปลายเท้าขวาเตะขาตั้งข้างขึ้นเก็บเข้าที่เดิม

วิธีจูงรถจักรยานยนต์ในรูปแบบต่างๆ

ก. การจูงรถไปด้านหน้า

- 1 ใช้มือทั้งสองข้างจับที่แฮนด์ มือขวาพร้อมที่จะใช้เบรกหน้าได้ตลอดเวลาเมื่อจำเป็น
- 2 รักษาตำแหน่งรถให้ตั้งตรง
- 3 ใช้ลำตัวแนบเข้ากับตัวรถดันมิให้รถล้ม พร้อมกับออกแรงดันรถไปด้านหน้า

ข. การจูงรถรูปเลข 8

- 1 เมื่อต้องการจูงรถไปทางด้านซ้ายให้หันแฮนด์รถไปทางซ้าย เอียงรถเข้าหาลำตัวเล็กน้อย
- 2 เมื่อต้องการจูงรถไปทางด้านขวาให้หันแฮนด์รถไปทางขวา พร้อมกับใช้ส้อมเท้าดันรถไว้อยู่ตลอดเวลา

ค. การจูงรถอยหลัง

- 1 ใช้มือซ้ายจับที่แฮนด์ มือขวาจับที่มือจับด้านหลัง
- 2 ค่อยๆ ดันรถไปทางด้านหลังช้าๆ ระวังอย่าให้หน้ารถส่ายไปมา

วิธีการถเมื่อรถล้ม

กรณีรถล้มลงทางด้านซ้ายมือ

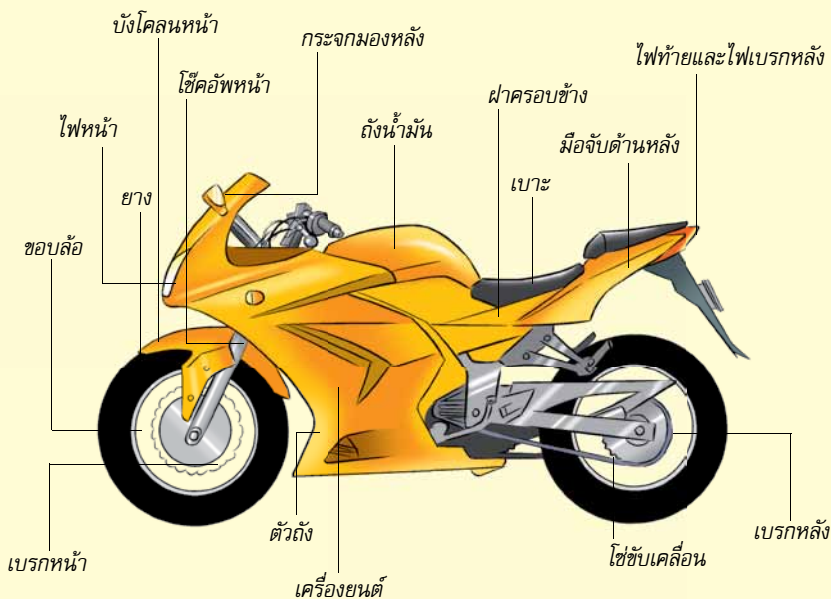
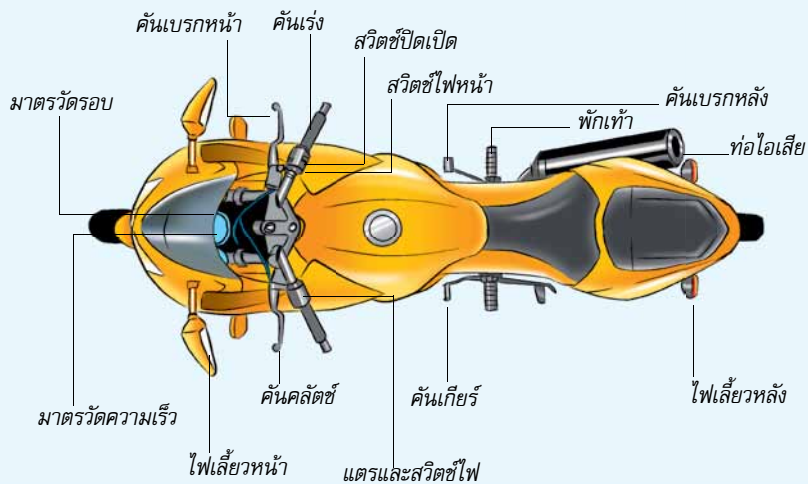
- 1 จับแฮนด์รถหันไปทางด้านขวา จนกระทั่งสุดในตำแหน่งล็อกคอค
- 2 ใช้มือทั้งสองจับที่แฮนด์ทั้งสองข้าง มือขวาบีบคันเบรกหน้าเอาไว้
- 3 ค่อยๆ ยกรถขึ้นด้วยมือทั้งสองข้าง ใช้เข่าและสะโพกแนบกับตัวรถ ค่อยๆ ดันรถขึ้นช้าๆ ในจังหวะเดียวกัน จนกว่ารถจะตั้งตรง
- 4 ใช้เท้าขวาเหยียดข้างลง ค่อยๆ เอียงรถจนกระทั่งปลายขาตั้งข้างสัมผัสกับพื้นถนนอย่างมั่นคง

กรณีรถล้มลงทางด้านขวามือ

- 1 ให้เดินอ้อมไปทางด้านที่รถล้มแล้วเอาขาตั้งข้างกางออกให้สุด
- 2 จับแฮนด์รถหันไปด้านซ้ายและใช้วิธีการถเช่นเดียวกันกับการกรณีรถล้มทางด้านซ้ายมือ จนกว่าขาตั้งข้างจะสัมผัสกับพื้นถนน

3. ส่วนประกอบที่สำคัญและพื้นฐานการทำงานของรถจักรยานยนต์ ชั้นส่วนที่สำคัญ

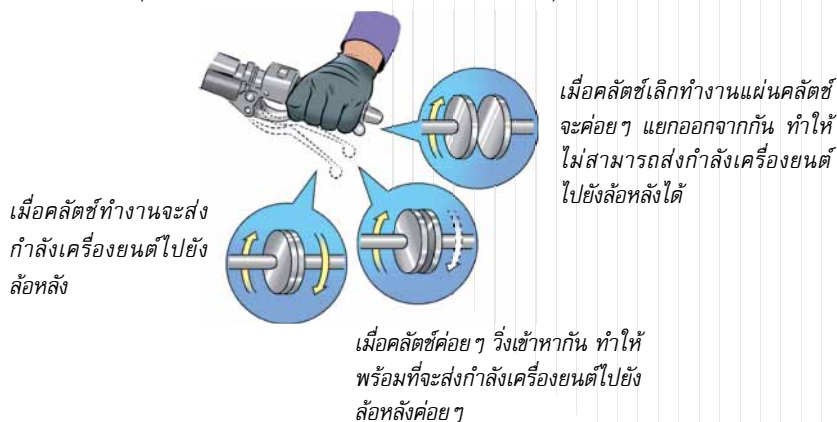
พื้นฐานการทำงานที่สำคัญ

ก. คันเร่ง (ปกติจะทำงานสัมพันธ์กับเครื่องยนต์)

- 1 จับคันเร่งโดยใช้นิ้วมือทั้ง 5 ทำให้กระชับกึ่งกลางพอดี
- 2 เมื่อต้องการจะเร่งเครื่องยนต์ ให้ค่อยๆ บิดข้อมือมาทางด้านหลังช้าๆ และค่อยๆ คืบข้อมือกลับไปทางด้านหน้าเมื่อต้องการจะเบาคันเร่งหรือลดความเร็ว
- 3 มุมระหว่างข้อมือที่จับคันเร่งประมาณ 120 องศา

ข. คันคลัตช์ (มีหน้าที่ส่งกำลังของเครื่องยนต์ไปยังล้อหลัง)

- 1 จับคันคลัตช์ให้กระชับด้วยนิ้วมือทั้ง 5
- 2 บีบคันคลัตช์มาทางด้านหลังจนสุด
- 3 ค่อยๆ ปลดคันคลัตช์ออกอย่างช้าๆ เพื่อให้คลัตช์เริ่มทำงานอย่างนุ่มนวล

ค. คันเบรกหน้า (ทำหน้าที่ทำให้ล้อหน้าหยุดหมุน)

- 1 ใช้เบรกหน้าโดยวางนิ้วมือทั้ง 4 อยู่ตรงกึ่งกลางของคันเบรก
- 2 ค่อยๆ บีบคันเบรกมาด้านหลังช้าๆ เบรกจะค่อยๆ ทำงาน ทำให้ล้อหลังเริ่มหมุนช้าลงจนกระทั่งหยุดหมุนเมื่อเบรกถูกบีบลงมาเต็มที่

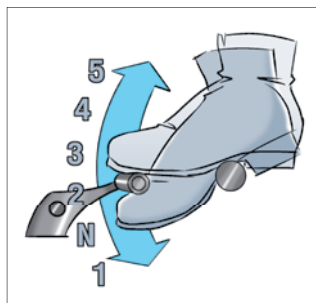
ง. คันเบรกหลัง (ทำหน้าที่ทำให้ล้อหลังหยุดหมุน)

- 1 การใช้เบรกหลังควรใช้ปลายเท้าค่อยๆ เหยียบลงที่คันเบรก โดยที่ส้นเท้ายังวางอยู่บนยางพีกเท้า
- 2 ควรเหยียบคันเบรกหลังอย่างนุ่มนวล จงหลีกเลี่ยงการเหยียบเบรกอย่างรุนแรง
- 3 เมื่อเลิกใช้เบรกหลังควรละปลายเท้าออกจากคันเบรก (ห้ามใช้ปลายเท้าแตะไว้ที่คันเบรกตลอดเวลา)

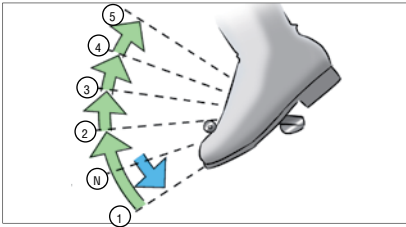

จ. คันเกียร์ (ทำหน้าที่เปลี่ยนตำแหน่งเกียร์ให้เหมาะสมระหว่างกำลังของเครื่องยนต์สัมพันธ์กับความเร็ว)

- 1 เบาเครื่องยนต์พร้อมกับบีบคลัตช์
- 2 ค่อยๆ ใช้ปลายเท้าซ้ายยกกดหรือจัดคันเกียร์ให้ขึ้น-ลงตามตำแหน่งเกียร์ที่ต้องการ

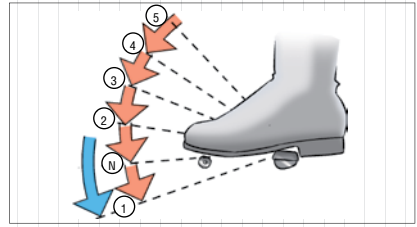

- ◆ การเปลี่ยนเกียร์จากเกียร์ต่ำไปหาเกียร์สูง

ใช้ปลายเท้ากดลงบนคันเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์หนึ่ง และใช้ปลายเท้าสอดเข้าด้านล่างของคันเกียร์พร้อมทั้งดันขึ้น เมื่อต้องการเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ 2-3-4-5

- ◆ การเปลี่ยนเกียร์จากเกียร์สูงไปหาเกียร์ต่ำ

ใช้ปลายเท้ากดคันเกียร์ลงจากเกียร์สูงไปหาเกียร์ต่ำจนกว่าจะได้ตำแหน่งเกียร์ที่ต้องการ ดังลูกศรในภาพ

รถบางรุ่นอาจเป็นระบบเกียร์วัน คือ กดลงด้านล่างตลอดเมื่อต้องการเปลี่ยนเป็นเกียร์สูง ควรศึกษาระบบเกียร์ก่อนการขับขี่

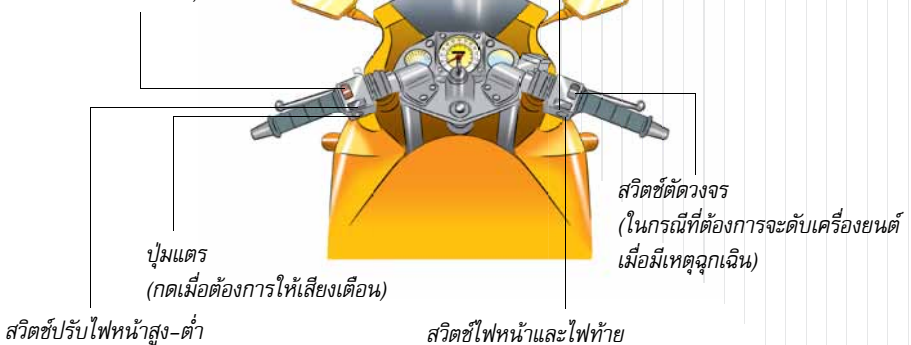
จ. สวิตช์และอุปกรณ์ต่าง ๆ

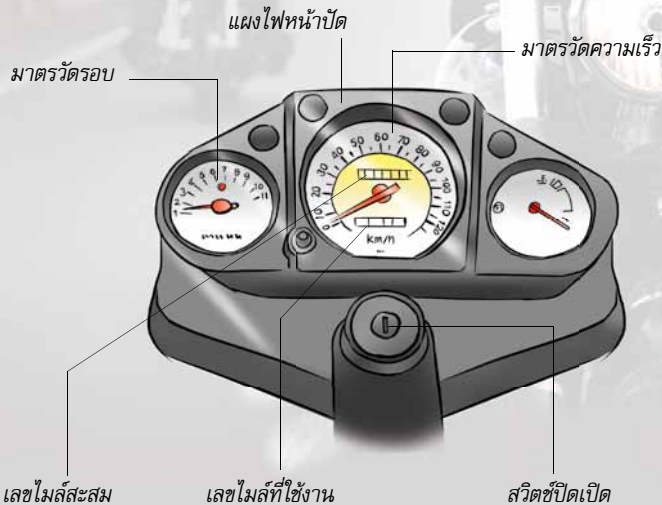
สวิตช์ไฟเลี้ยว

(การเปิดสวิตช์สัญญาณไฟเลี้ยวซ้าย-ขวา เพื่อบอกให้ผู้ขับขี่คนอื่นรู้ว่า ผู้ขับขี่ต้องการจะไปทิศทางใด)

ปุ่มสตาร์ทไฟฟ้า

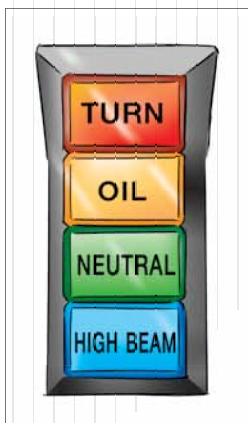
(ใช้กดเมื่อต้องการสตาร์ทเครื่องยนต์)

- OFF : ดับเครื่องยนต์
 ON : พร้อมติดเครื่องยนต์
 P : เปิดไฟหน้า-หลัง สำหรับจอดรถในตอนกลางคืน
 LOCK : ล็อกคอร์ด

แผงไฟหน้าบด

- TURN : แสงไฟจะสว่างเมื่อใช้สัญญาณไฟเลี้ยว
 OIL : เปิดสวิตช์ไฟ สัญญาณไฟสีแดงจะสว่างและจะดับลงเมื่อเครื่องยนต์ติด ในกรณีที่สัญญาณไฟแดงสว่างในขณะที่เครื่องยนต์ติดอยู่ แสดงว่ามีเหตุผิดปกติในระบบหล่อลื่น
 NEUTRAL : สัญญาณไฟเขียวสว่างขึ้น แสดงว่ารถอยู่ในตำแหน่งเกียร์ว่าง
 HIGH BEAM : เมื่อไฟหน้าอยู่ในตำแหน่งไฟสูง หลอดไฟสีฟ้าจะสว่างขึ้นมา

4. การตรวจเช็กก่อนการขับขี่

ผู้ขับขี่ควรหมั่นตรวจเช็กรถก่อนการขับขี่ทุกครั้ง รถต้องอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานอยู่ตลอดเวลา ควรสำรวจตัวรถและตรวจเช็กระบบที่สำคัญต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ และเพื่อความปลอดภัยของผู้ขับขี่และผู้ใช้นคนอื่น ๆ

ก. น้ำมันเชื้อเพลิง

- ♦ การขับขี่ทุกครั้งต้องแน่ใจว่ามีน้ำมันเชื้อเพลิงเพียงพออยู่เสมอ

ข. น้ำมันหล่อลื่น

- ♦ ตรวจเช็กระดับน้ำมันหล่อลื่นให้อยู่ในระดับที่กำหนด และควรเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องทุกครั้งที่น้ำมันเครื่องสกปรก

ค. ยาง

- ♦ ควรตรวจเช็กแรงดันลมยางให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ไม่แข็งหรืออ่อนเกินไป
- ♦ ควรตรวจเช็กสภาพและการสึกหรอของยางอย่างสม่ำเสมอ

ง. โซ่

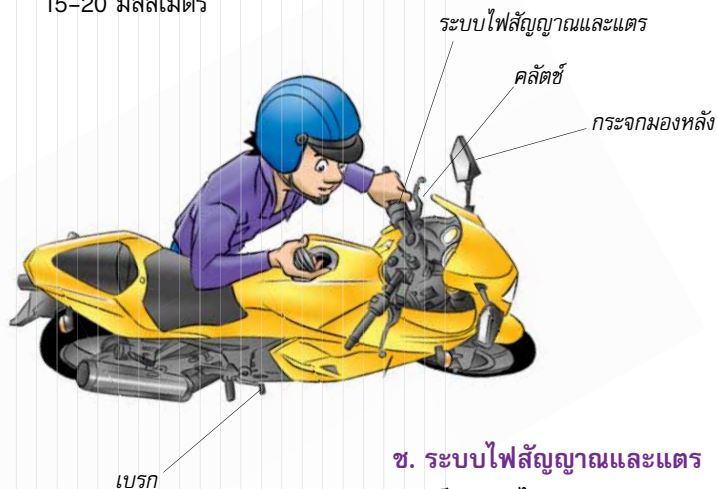
- ♦ ตรวจเช็กความตึงของโซ่ไม่ให้ตึงหรือหย่อนเกินไป (ระยะความตึงของโซ่มาตรฐานประมาณ 15-20 มิลลิเมตร)
- ♦ ควรใช้น้ำมันหล่อลื่นสำหรับโซ่โดยเฉพาะ (ไม่ควรใช้จาระบี)

จ. เบรก

- ♦ ตรวจสอบการทำงานของเบรกหน้า-หลังว่าทำงานได้ดีหรือไม่
- ♦ หมั่นตรวจเช็คระดับน้ำมันเบรกให้อยู่ในระดับเพียงพอ (เหนือขีด LOWER)
- ♦ ตรวจเช็คระยะฟรีของคันเบรกหน้าและคันเบรกหลังให้อยู่ในระยะฟรีประมาณ 15-20 มิลลิเมตร

จ. คลัตช์

- ♦ เมื่อบีบคันคลัตช์มาด้านหลังจนสุด เช็คการทำงานของเกียร์ว่า เข้าเกียร์ได้นุ่มนวลเป็นปกติหรือไม่
- ♦ เช็คระยะฟรีของคันคลัตช์ที่เหมาะสมอยู่ในระยะฟรี 10-20 มิลลิเมตร

ข. ระบบไฟสัญญาณและแดร

- ♦ เช็คระบบไฟสัญญาณต่างๆ เช่น ไฟหน้า ไฟท้าย ไฟเบรก และไฟเลี้ยว ให้สามารถทำงานได้โดยปกติ
- ♦ เช็คสัญญาณแดรให้พร้อมที่จะใช้งาน

ข. กระจกมองหลัง

- ♦ การปรับแต่งกระจกมองหลังให้ปรับในขณะที่รถจอดอยู่กับที่ และอยู่ในท่าងัซปซีที่ถูกต้อง การปรับกระจกมองหลังต้องสามารถมองเห็นภาพที่อยู่ด้านหลังของท่านอย่างชัดเจน

การปรับกระจกมองหลังที่ถูกต้องนั้น จะต้องมองเห็นหัวไหล่ของท่านอยู่ในขอบมุมด้านล่างสุดของกระจก

5. ท่าทางการขับขี่

การขึ้นรถ-ลงรถ

การขึ้นหรือลงรถทุกครั้งให้ใช้มือขวาบีบคันเบรกหน้าไว้แล้วหันมองดูด้านหลังจนแน่ใจว่าไม่มีรถคันอื่นตามหรือวิ่งแซงมา

เมื่อขึ้นหรือลงรถ ให้ใช้เพียงเท้าซ้ายยึดเป็นหลักให้มั่น จงจำไว้ว่า

- ♦ อย่าหันหรือหมุนแฮนด์รถไปทางด้านใดด้านหนึ่ง
- ♦ ควรเอียงรถเข้าหาตัวผู้ขับขี่เล็กน้อย
- ♦ ควรวางเท้าซ้ายของท่านให้มั่นคงลงบนพื้นถนน

ตำแหน่งการนั่งขับขี่

การนั่งขับขี่รถในตำแหน่งที่ถูกต้อง ทำให้เกิด

- ◆ ความคล่องตัวในการควบคุมรถ
- ◆ มีการทรงตัวที่ดี
- ◆ ทักษะวิสัยในการมองเห็นที่ดี และ
- ◆ ไม่เหนื่อยล้าในขณะขับขี่

(ไม่ควรนั่งชิดด้านหน้าหรือหลังมากเกินไป)

วางไหล่ให้สบายๆ
ไม่ยกหรือเกร็งจนเกินไป

ปล่อยแขนตามธรรมชาติ
ไม่กางออก

ตามองตรงไปข้างหน้า
ไม่ก้มหรือเงย

จับแฮนด์ทั้งสองให้มือ
อยู่ระหว่างกึ่งกลางของ
มือจับพอดีและให้กระชับ
ไม่แน่นหรือหลวมเกินไป

นั่งขับขี่รถในตำแหน่งที่ถูกต้อง
เพื่อช่วยให้เกิดความคล่องตัว
ในการควบคุมรถ

หัวเข่าเหยียดตรงไปข้างหน้า
บีบกระชับให้พอดีกับถ่วงน้ำหนัก
(อย่ากางเข่าออกมาด้านข้างโดยเด็ดขาด)

วางเท้าทั้งสองลงบนที่ปักเท้า ให้ปลายเท้าชี้ตรงไปข้างหน้า โดยที่ปลายเท้าขวา
แตะเบาๆ อยู่คันเบรกหลัง และปลายเท้าซ้ายวางไว้ที่คันเปลี่ยนเกียร์ (อย่าสอด
ปลายเท้าทั้งสองไว้ด้านล่างคันเปลี่ยนเกียร์และคันเบรกหลัง)

6. การออกรถ การหยุดรถ และการเปลี่ยนเกียร์

วิธีการสตาร์ทและดับเครื่องยนต์

ก. การสตาร์ทเครื่องยนต์

- 3 ไฟบอกเกียร์จะต้องอยู่ที่ตำแหน่งเกียร์ว่างเสมอ (N)

- 1 บิดวาล์วท็อกน้ำมันไปที่ตำแหน่ง ON

- 2 หมุนกุญแจไปที่ตำแหน่ง ON

- 4 สวิตช์ตัดไฟอยู่ที่ตำแหน่ง RUN

- 5 ใช้โซคเมื่อสตาร์ทเครื่องขณะที่อากาศเย็น อุณหภูมิเครื่องยนต์ทั้งวาล์ว ลักครูจิ่งเล็กใช้โซค (กดไปไว้ที่ตำแหน่งเดิม)

- 6 ค่อยๆ บิดคันเร่งมาด้านหลังประมาณ 2-3 เซนติเมตร (ระวังอย่าบิดคันเร่งมากจนเกินไป)

- 7 เหยียบคันสตาร์ทให้กระชับและรวดเร็วเมื่อทำการสตาร์ทเครื่องยนต์

ข. การดับเครื่องยนต์

- 1 บิดสวิตช์กุญแจไปที่ตำแหน่ง OFF

- 2 บิดสวิตช์ตัดไฟไปที่ OFF ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ (เมื่อรถหยุดแล้วต้องแน่ใจว่าบิดวาล์วท็อกน้ำมันอยู่ที่ตำแหน่ง OFF)

หมายเหตุ สำหรับรถที่ใช้สตาร์ทไฟฟ้า ให้ปฏิบัติตามขั้นตอน 1-6 หากสตาร์ทไม่ติดภายใน 5 วินาที หยุดรอพักสักครู่แล้วค่อยสตาร์ทใหม่

วิธีการรถและหยุดรถ

ก. การออกรถ

◆ มองดูรถคันอื่นและผู้เดินถนนในระยะจกมองหลัง			หลังจากทำการสตาร์ทเครื่องยนต์ตามขั้นตอนของการสตาร์ทแล้วค่อยๆ บีบคันคลัตช์มาด้านหลังช้าๆ จนสุด
◆ ใช้เท้าขวาวางบนพื้นถนนเพื่อพวยรถไม่ให้ล้ม			เลือกใช้เกียร์หนึ่ง
◆ ก่อนที่จะออกรถหันมองดูด้านเหนือไหล่ขวาว่ามีรถคันอื่นวิ่งมาหรือไม่			บิดคันเร่งช้าๆ ให้รอบเครื่องยนต์อยู่ที่ 2,000-3,000 รอบต่อนาทีแล้วหยุดค้างไว้
◆ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้เปิดไฟเลี้ยวขวา			ค่อยๆ ปลดคันคลัตช์ช้าๆ จนกว่ารถจะค่อยๆ เคลื่อนตัว (ในตำแหน่งนี้มีมือยังคงกำคันคลัตช์อยู่) การปลดคันคลัตช์ให้ทำงานเร็วเกินไปจะเป็นสาเหตุให้รถออกตัวกระตุกหรือเครื่องยนต์ดับ (ท่านอาจสังเกตโดยการฟังเสียงของเครื่องยนต์หรืออาการสั่นของรถได้)
◆ ทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้ายเท้าขวาวางไว้ที่คันเบรกหลัง			
◆ ปิดสวิตช์ไฟเลี้ยวหลังจากที่รถออกตัวเรียบร้อยแล้ว			บิดคันเร่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพื่อให้เครื่องยนต์มีกำลังมากขึ้น
			ปลดคันคลัตช์จนสุด

ข. การหยุดรถ

7. หยุดรถ			ใช้เบรกหน้าและเบรกหลังทำการหยุดรถจนกระทั่งรถหยุดสนิท เปลี่ยนเกียร์ไปที่เกียร์หนึ่งหรือเกียร์ว่างเมื่อจอดรถ
6. เริ่มบีบคลัตช์			บีบคันคลัตช์มาทางด้านหลังจนสุด เมื่อความเร็วของรถลดลง ในขณะที่ท่านขับช้าๆ ไม่จำเป็นต้องใช้เบรกในขั้นตอนที่ 6
5. เบรก			บีบคันเบรกหน้าด้านขวาของแฮนด์ และใช้เท้าขวาเหยียบที่คันเบรกหลังช้าๆ เบาๆ
4. เบาคันเร่ง			คืนคันเร่งจนสุดและใช้กำลังเครื่องยนต์เป็นตัวช่วยลดความเร็ว (Engine Brake)
3. เช็คความปลอดภัยและขับรถออกไปทางด้านซ้าย			มองดูด้านหลังเหนือไหล่ซ้ายเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีรถหรือคนเดินถนนด้านซ้ายผ่านไประยะแล้วค่อยเลี้ยวรถเข้าชิดขอบทางด้านซ้าย
2. ให้สัญญาณไฟ			เปิดไฟสัญญาณเลี้ยวซ้าย
1. ตรวจสอบความปลอดภัย			มองดูกระจกหลังด้านซ้าย เช็คความปลอดภัยจากรถคันอื่น

วิธีการเปลี่ยนตำแหน่งเกียร์

การใช้ตำแหน่งเกียร์ที่ไม่ถูกต้อง เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้รถกำลังตกและอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ การเปลี่ยนเกียร์ควรเปลี่ยนเกียร์อย่างนุ่มนวล ไม่กระตุกหรือรุนแรงเกินไป จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญและคล่องตัว (ในขณะที่เปลี่ยนเกียร์ห้ามมองที่เท้าเป็นอันขาด)

ก. การเปลี่ยนเกียร์จากตำแหน่งเกียร์ต่ำไปเกียร์สูง

- ① ความเร็วในตำแหน่งเกียร์ 1 ที่ 10-15 กิโลเมตร/ชั่วโมง

- ② เบาคันเร่งแล้วบีบคลัตช์

เบาคันเร่ง

บีบคลัตช์จนสุด

- ③ เปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ 2 ด้วยการไ้ปลายเท้าซ้ายจัดคันเกียร์ขึ้น ปล่อยคันคลัตช์ช้าๆ พร้อมกับค่อยๆเร่งเครื่องยนต์อย่างสม่ำเสมอในเวลาเดียวกัน
- ◆ คันคลัตช์ควรถูกปล่อยให้เร็วกว่าการออกรถครั้งแรก
 - ◆ ปล่อยคันคลัตช์ให้เร็วขึ้นกว่าเดิมเมื่อคุณต้องการเปลี่ยนเกียร์ให้สูงขึ้นๆ อย่างต่อเนื่องในการเปลี่ยนเกียร์จากเกียร์ 2 เป็นเกียร์ 3-4 และเกียร์ 5 ในลักษณะเดียวกันนี้

ถ้าการเปลี่ยนเกียร์ไม่สามารถกระทำได้ในครั้งเดียว

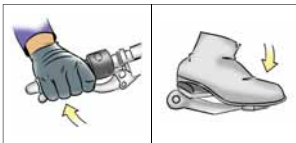
- ◆ บีบคลัตช์และเร่งเครื่องยนต์อีกครั้งเพื่อหาจังหวะเข้าเกียร์ใหม่
- ◆ พยายามเปลี่ยนเกียร์หลังจากที่เพิ่มกำลังเครื่องยนต์ในระยะทางสั้นๆ

ข. การเปลี่ยนเกียร์จากตำแหน่งเกียร์สูงไปหาเป็นเกียร์ต่ำ

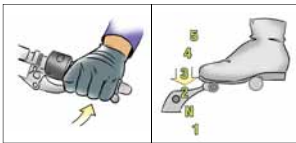
โดยปกติขณะที่ขับขี่รถอยู่ในทางโค้ง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องลดความเร็วลง หรือในกรณี
ที่ขับขี่รถตามหลังรถคันที่วิ่งช้ากว่า ถ้าไม่เปลี่ยนเกียร์ให้ต่ำลงจะเป็นเหตุให้กำลังขับ
ของเครื่องยนต์น้อยลงจนเครื่องยนต์เกิดอาการกระตุก เพื่อป้องกันมิให้กรณีเช่นนี้เกิดขึ้น
ควรเลือกใช้เกียร์ที่ต่ำกว่าปกติที่ใช้อยู่เดิม ซึ่งจะทำให้เครื่องยนต์ทำงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

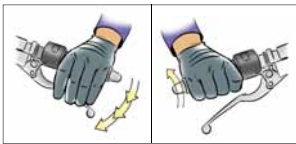
1 เบาคันเร่ง

2 ใช้เบรกหน้าและเบรกหลังพร้อมๆ กันอย่างนุ่มนวล

3 บีบคลัตช์พร้อมกับใช้ปลายเท้าเหยียบคันเกียร์
เปลี่ยนจากเกียร์ 3 ไปเกียร์ 2

4 ปลดคันคลัตช์ช้าๆ พร้อมกับเร่งเครื่องยนต์
อย่างสม่ำเสมอ

การเปลี่ยนเกียร์จากเกียร์ 3 ไปเกียร์ 2 ให้กระทำตาม
ขั้นตอนเดียวกันนี้เช่นกัน

- ♦ ถ้าการปลดคันคลัตช์เป็นไปอย่างรีบร้อนหรือเร็วเกินไปในขณะที่เปลี่ยนเกียร์ลงเป็น
เกียร์ 1 หรือเกียร์ 2 จะทำให้มีแรงเบรกจากเครื่องยนต์ช่วยต้านรถให้ช้าลงอย่างรวดเร็ว
จนระมัดระวังปลดคันคลัตช์ช้าๆ และนุ่มนวล

ความรู้พื้นฐานการขับขี่

การเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้และควบคุมรถอย่างต่อเนื่องและราบรื่น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขับขี่รถในทุกๆ สภาพการณ์ของการจราจรบนท้องถนน ดังนั้นจึงไม่ควรจะเรียนรู้เฉพาะพื้นฐานการขับขี่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้ขับขี่ควรมีจิตสำนึกถึงความปลอดภัยในขณะขับขี่ด้วย

1. การออกรถและการเร่งเครื่องยนต์อย่างนุ่มนวล

ในขณะที่กำลังจะนำรถออกมาจากขอบทางด้านซ้ายของถนน สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำก็คือ ต้องควบคุมรถได้อย่างมั่นคง และออกรถได้จังหวะสอดคล้องกับสภาพการจราจรในขณะนั้น

การออกรถ

1. เพื่อความปลอดภัย หันมองดูรอบๆ แล้วเปิดไฟสัญญาณเลี้ยวขวา
2. เลือกใช้เกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ 1
3. หันมองผ่านเหนือไหล่ขวาตรวจสอบเช็คความปลอดภัยอีกครั้ง
4. เริ่มออกรถไปทางขวาช้าๆ
5. เมื่อออกรถเรียบร้อยแล้ว ให้ปิดไฟสัญญาณเลี้ยวขวา

ข้อแนะนำในการออกรถ

1. การออกรถต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก จังหวะรัดระวังอย่าทำให้รถคันอื่นต้องหลบหรือลดความเร็วลงในขณะที่ท่านนำรถออกจากข้างทาง
2. ระวัง! อย่าออกรถด้วยการเลี้ยวออกมาทางด้านขวาอย่างกะทันหัน

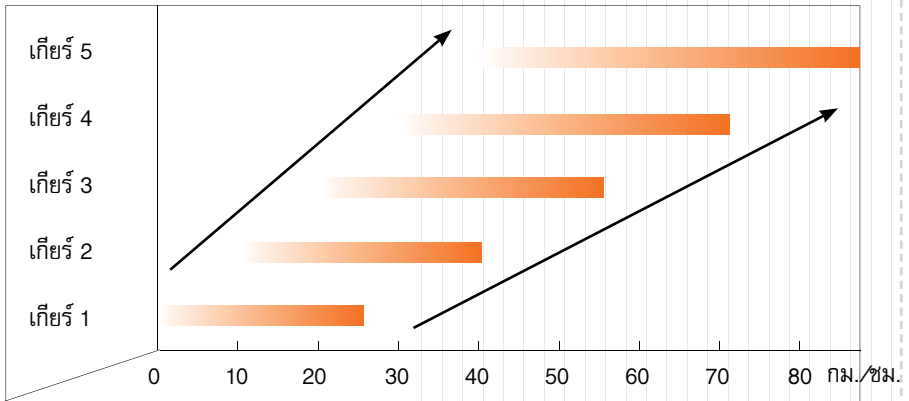
การออกรถอย่างรวดเร็วและการเร่งความเร็ว

1. หมั่นพยายามฝึกฝนหาความชำนาญในการออกรถอย่างรวดเร็ว ด้วยการบิดคันเร่งและปล่อยคลัตช์อย่างรวดเร็วให้สัมพันธ์ในเวลาเดียวกัน จนกว่าจะเกิดความคล่องตัวในการใช้คลัตช์ได้อย่างดี เพราะบางครั้งการขับขี่รถต้องให้สอดคล้องกับสภาพการจราจรในช่วงเวลาการจราจรติดขัดหรือในช่วงโม่งเร่งด่วน
2. ฝึกการใช้คลัตช์สลับกันไปมาเพื่อช่วยในการปรับความเร็วในขณะขับขี่รถเข้าทางแยกหรือหักมุมถนน

2. การเปลี่ยนเกียร์ (ตอนที่ 2)

วิธีเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์สูงกว่า

♦ จากตารางด้านล่างนี้จะช่วยแสดงให้เห็นว่า เมื่อไรควรจะเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ที่สูงกว่า การที่จะตัดสินใจเปลี่ยนเกียร์ให้อยู่ที่ตำแหน่งเกียร์ที่สูงกว่านั้น ปัจจัยขึ้นอยู่กับสภาวะการจราจรรอบๆ ตัว ความเร็วที่กำลังใช้อยู่ และสมรรถนะของเครื่องยนต์

♦ การเปลี่ยนเกียร์รถให้ไปอยู่ที่ตำแหน่งเกียร์ที่สูงกว่าโดยไม่เร่งเครื่องยนต์ อาจทำให้เครื่องยนต์เกิดอาการสั่นหรือกระตุก และถ้าหากการใช้เกียร์ต่ำในขณะที่รถวิ่งด้วยความเร็วสูงก็จะทำให้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงและมีเสียงดังเนื่องจากเครื่องยนต์ทำงานที่ความเร็วรอบสูง

ข้อแนะนำ ควรเลือกใช้เกียร์ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กันกับความเร็วของรถ ด้วยวิธีการดูอาการสั่นหรือฟังเสียงของเครื่องยนต์

วิธีเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ที่ต่ำกว่า

♦ จากตารางด้านบนนี้จะช่วยแสดงให้เห็นว่า เมื่อไรควรจะเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ที่ต่ำกว่า การตัดสินใจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ดังต่อไปนี้

- ♦ เมื่อลดความเร็วลง
- ♦ ขณะขับขึ้นบนทางสูงชัน หรือขณะที่แซงรถคันอื่น
- ♦ ต้องการให้เครื่องยนต์ช่วยเบรกในขณะที่ขับบนถนนที่เปียกสลื่นหรือขับขึ้นลงเขา

3. การใช้เบรก (ตอนที่ 1)

ประโยชน์ของการใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก เพื่อลดความเร็วของรถลง

ในขณะที่เบาคันเร่ง เครื่องยนต์จะค่อยๆ ช้าลง ล้อหลังซึ่งทำงานสัมพันธ์กันกับเครื่องยนต์จะค่อยๆ หมุนช้าลงไป ส่งผลให้ความเร็วของรถช้าลงไปด้วย การลดความเร็วของรถด้วยวิธีนี้เรียกว่า การใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก (Engine Brake) และถ้าต้องการจะลดความเร็วของรถให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ก็สามารถทำได้ด้วยการเปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ที่ต่ำกว่า การใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรกด้วยวิธีนี้สำคัญอย่างยิ่งเมื่อต้องการจะชะลอความเร็ว ในขณะที่ขบขี่รถเข้าไปบนถนนที่เปียกชื้น ขณะขบขี่รถลงจากที่ลาดชัน หรือเมื่อต้องการจะลดความเร็วของรถลงในขณะที่ขบขี่ด้วยความเร็วสูง

อย่างไรก็ตาม จงจำไว้เสมอว่าการใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรกจะไม่เป็นผล ถ้ามือซ้ายยังบีบคลัตช์อยู่

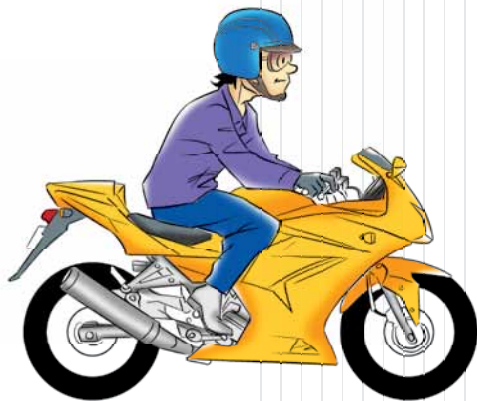
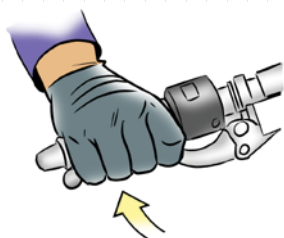
การใช้เบรคน้ำและเบรกหลังอย่างมีประสิทธิภาพ

การควบคุมให้รถหยุดอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด จงพยายามฝึกฝนเทคนิคที่จะทำให้คุณหยุดรถได้ในระยะทางสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยไม่เสียการทรงตัว

ก. วิธีใช้เบรกหน้า

เบรกหน้าเป็นเบรกที่มีประสิทธิภาพในการหยุดรถได้ดีกว่าเบรกหลัง การใช้เบรกหน้าสามารถกระทำได้ด้วยมือเดียว บีบคันเบรกด้วยมือขวา ถ้าปรากฏว่าล้อหน้าถูกล็อกและรถเริ่มมีอาการสั่นไถลในขณะที่ใช้เบรกหน้าให้รีบปล่อยคันเบรกทันที แล้วค่อยๆ ควบคุมรถให้ตั้งตรงเนื่องจากเบรกหน้าใช้บังคับด้วยมือจึงควบคุมได้ดีกว่าลองเริ่มเบรกเบาๆ อย่างต่อเนื่อง แล้วค่อยๆ เพิ่มแรงบีบมากขึ้นๆ จนกว่ารถจะหยุด

ข. วิธีใช้เบรกหลัง

เบรกหลังสามารถกระทำได้โดยใช้เท้าขวาเหยียบลงบนคันเบรก การใช้เบรกหลังอย่างเดียวไม่สามารถที่จะหยุดรถได้ในระยะสั้นๆ เพราะเบรกหลังมีประสิทธิภาพในการหยุดรถได้น้อยกว่าเบรกหน้า และถ้าหากท่านใช้เบรกหลังเพียงอย่างเดียวอย่างรุนแรง ก็จะทำให้ล้อหลังล็อก เป็นเหตุให้รถสั่นไถลหรือล้มลงได้ พยายามใช้เบรกหลังเบาๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มแรงเบรกทีละน้อยๆ จนกว่ารถจะหยุด

ข้อแนะนำในการใช้เบรกอย่างถูกวิธี

การเบรกด้วยความเร็ว 60 กิโลเมตร/ชั่วโมง

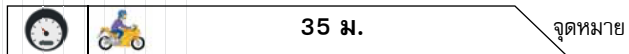
- ◆ ใช้เบรกหน้าและเบรกหลังพร้อมกัน

- ◆ ใช้เบรกหน้าอย่างเดียว

- ◆ ใช้เบรกหลังอย่างเดียว

1. คั่นคันเร่งแล้วใช้เบรก (วิธีนี้จะทำให้เกิดการใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก)
2. ใช้เบรกหน้าและเบรกหลังพร้อมๆ กัน (จะสามารถหยุดรถได้ด้วยระยะทางสั้นๆ และมีประสิทธิภาพ)
3. การใช้เบรกควรใช้ในขณะที่รถอยู่ในตำแหน่งที่ตั้งตรง
4. หลีกเลี่ยงการใช้เบรกอย่างกะทันหันหรืออย่างรุนแรง
5. การใช้เบรกด้วยวิธีย้ำเบรกก่อนหยุดรถจะช่วยหลีกเลี่ยงการใช้เบรกอย่างรุนแรง และช่วยเตือนให้ผู้ขับขี่ด้านหลังเพิ่มความระมัดระวังขึ้นมาก เพราะขณะที่ใช้เบรกสัญญาณไฟเบรกจะปรากฏที่ด้านหลังรถทุกครั้งที่ใช้เบรก
6. บนพื้นผิวถนนที่เปียก ระยะทางการหยุดรถต้องยาวกว่าพื้นถนนแห้ง จึงหลีกเลี่ยงการเบรกอย่างกะทันหันและรุนแรง เพราะจะทำให้รถเสียหลักลื่นไถลหรือล้มลงได้ การใช้เบรกบนถนนที่เปียกต้องตั้งตัวรถให้ตรงอยู่เสมอ หลีกเลี่ยงการใช้เบรกอย่างรุนแรง และควรขับช้าลงทั้งระยะทางจากรถคันหน้ามากกว่าปกติพอสมควร

4. การควบคุมความเร็ว

การควบคุมความเร็วรถให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม มิใช่เพียงแต่ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรเท่านั้น แต่สภาพถนนยังเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งด้วย การฝึกฝนเปลี่ยนเกียร์ขึ้น-ลงให้เกิดความชำนาญ การฝึกใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรกพร้อมๆ กับการใช้เบรกทั้งสองอย่างถูกต้อง ก็จะทำให้การขับชี่รดเป็นไปด้วยความนุ่มนวลและปลอดภัย

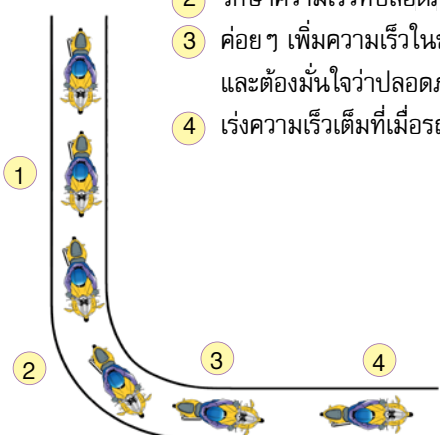
ก. การควบคุมความเร็วบนถนนทางตรง

- 1 รักษาความเร็วที่ปลอดภัยตามความเหมาะสมของสภาพการจราจร
- 2 อย่าเพิ่มหรือลดความเร็วโดยไม่จำเป็น
- 3 ขับชี่รดด้วยความระมัดระวังไม่กีดขวางการจราจร

ข. การใช้คลัตช์ขณะขับชี่ที่ความเร็วต่ำ

- 1 เลือกใช้เกียร์ 1 หรือ 2 พร้อมกับบิดคันเร่งเล็กน้อย ควบคุมความเร็วด้วยการบีบคลัตช์ช่วยประมาณ $1/2$ ของปกติ เพื่อช่วยมิให้เครื่องยนต์ดับหรือเกิดอาการกระตุก
- 2 พยายามควบคุมรถให้ตรง อย่าเสียการทรงตัว กรณีที่ขับชี่รดที่ความเร็วต่ำมากๆ เครื่องอาจจะสั่นหรือกระตุก ให้บิดคันเร่งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยพร้อมกับบีบคลัตช์

ค. การควบคุมความเร็วขณะเข้าโค้ง

- 1 ลดความเร็วลงก่อนที่จะเข้าโค้ง
 - 2 รักษาความเร็วที่ปลอดภัยให้คงที่ขณะเข้าโค้ง
 - 3 ค่อยๆ เพิ่มความเร็วในขณะที่ยากำลังจะวิ่งผ่านทางโค้งอย่างนุ่มนวล และต้องมั่นใจว่าปลอดภัย
 - 4 เร่งความเร็วเต็มที่เมื่อรถวิ่งผ่านพ้นทางโค้งแล้ว
-

5. การใช้เบรก (ตอนที่ 2)

ก. วิธีหยุดรถที่จุดเบรก

① ลดความเร็วลงก่อนถึงเป้าหมายที่จะเบรก เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เบรกหลายๆ ครั้ง (ควรใช้เบรกหน้า-เบรกหลัง และเครื่องยนต์ช่วยเบรกพร้อมๆ กันเพื่อหยุดรถได้ตามเป้าหมายที่กำหนด)

② หยุดรถให้ปลายสุดของล้อหน้าสัมผัสกับจุดเบรกที่กำหนดให้หยุด

③ เปลี่ยนเกียร์ไปที่ตำแหน่งเกียร์ 1 ก่อนที่รถจะหยุด

④ เมื่อรถหยุดนิ่งแล้วให้ใช้เท้าซ้ายวางลงบนพื้น พร้อมกับบีบคลัตช์ด้วยมือซ้ายจนสุด

ข. การเบรกอย่างกะทันหัน

ควรฝึกฝนการเบรกอย่างรวดเร็วและปลอดภัย โดยใช้ระยะทางในการเบรกให้สั้นที่สุด และในกรณีที่ต้องเบรกอย่างฉุกเฉิน เช่น คนวิ่งข้ามถนนตัดหน้าอย่างกะชั้นชิด หรือมีรถวิ่งตัดหน้าอย่างคาดไม่ถึง

ค. ข้อแนะนำในการใช้เบรกอย่างกะทันหัน

① ควบคุมรถให้ตั้งตรง

② ทำการเบรกอย่างถูกต้องตามขั้นตอน (ใช้เบรกหน้ามากกว่าเบรกหลัง ระวัง! อย่าให้ล้อล็อก)

③ รักษาท่าทางการขับขี่ให้ถูกต้อง ในขณะที่เบรกอย่างรวดเร็ว

- ◆ เข้าทั้งสองหนีบชิดกับถังก้าน้ำมัน

- ◆ ศอกทั้งสองแนบชิดลำตัว

- ◆ มือทั้งสองข้างจับแฮนด์ให้กระชับ งอข้อมือเล็กน้อย ลักษณะเตรียมพร้อมที่จะรับน้ำหนักตัวเอาไว้ไม่ให้ล้าไปด้านหน้า

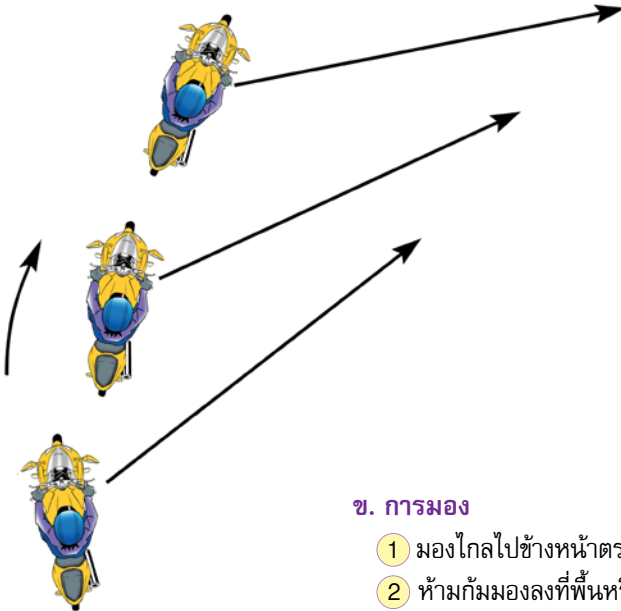
④ บีบคลัตช์ให้สุดก่อนที่จะหยุดรถ แล้ววางเท้าซ้ายลงบนพื้น

6. การเข้าโค้ง

ท่าทางการขับขี่และการมองเห็นเข้าโค้ง

ก. ท่าทางการขับขี่

- 1 การเอียงตัว ควรเอียงตัวไปในทิศทางเดียวกับตัวรถ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่จะต้องเอียงตัวตามไปในทิศทางของทางโค้ง
- 2 ศีรษะตั้งตรง อย่าเอียงไปทิศทางเดียวกับรถ
- 3 ห้ามเอียงรถมากเกินไป
- 4 เท้าทั้งสองวางอยู่บนที่เท้าตลอดเวลา

ข. การมอง

- 1 มองไกลไปข้างหน้าตรงจุดที่ต้องการจะไป
- 2 ห้ามก้มมองลงที่พื้นหรือก้มหน้า

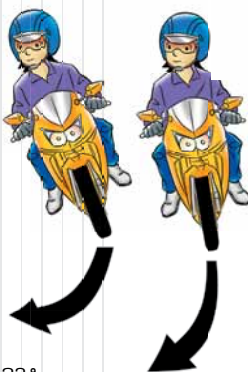
การเข้าโค้งและการเอียงตัวรถ

โดยปกติในขณะที่ขับขี่รถไปบนทางโค้ง ผู้ขับขี่จะต้องเอียงตัวรถไปในทิศทางเดียวกันกับทางโค้งที่จะไปข้างหน้า เราเรียกอาการเช่นนี้ว่า “การเอียงรถ (Banking)”

- ◆ ทำนองเดียวกัน ผู้ขับขี่จะต้องเอียงตัวในทิศทางเดียวกันกับตัวรถด้วย

- ◆ เมื่อขับขี่รถเข้าโค้งที่คับแคบหรือเข้าโค้งด้วยความเร็วสูง ควรจะเอียงตัวรถให้พอเหมาะ เพื่อสร้างสมดุลกับแรงหนีศูนย์กลาง (Centrifugal Force) ที่เกิดขึ้น

- ◆ เมื่อขับขี่รถเข้าโค้งที่ง่าย ๆ หรือใช้ความเร็วช้า ๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องเอียงตัวรถมากเกินไป

- ◆ ถ้าหากท่านเอียงรถมากเกินไปก็จะทำรถเสียหลักลื่นไถลและล้มลงได้

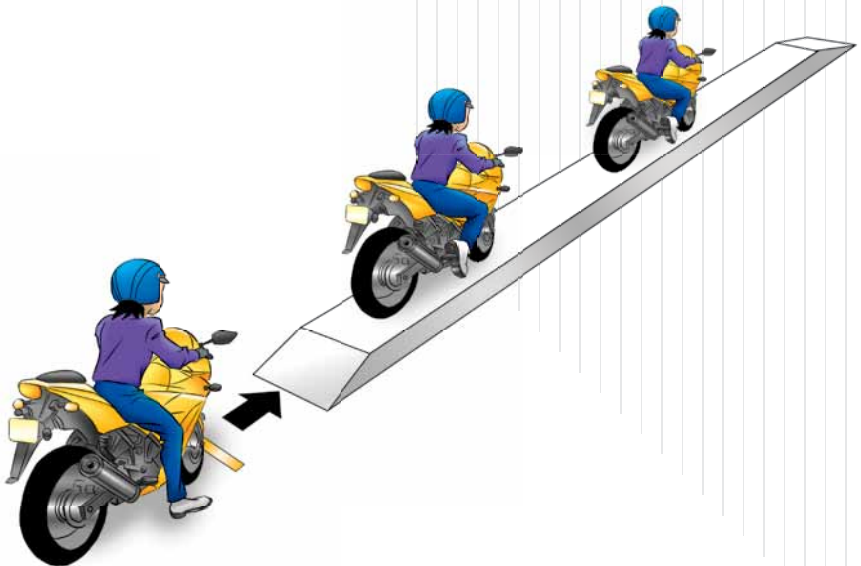
ข้อแนะนำในการเข้าโค้ง

- ◆ ลดความเร็วลงก่อนที่จะเข้าโค้ง
- ◆ รักษาความเร็วที่ปลอดภัย และเริ่มเอียงตัวรถให้ทำมุมที่พอเหมาะ กับสภาพของโค้งถนน
- ◆ ค่อย ๆ เร่งเครื่องยนต์อย่างนุ่มนวลเมื่อรถเริ่มวิ่งผ่านโค้ง เพื่อช่วยพยุงรถให้ตั้งตรง
- ◆ โดยปกติทั่ว ๆ ไปจะไม่มีการใช้เบรกขณะที่รถอยู่ในโค้ง แต่ถ้าจำเป็นต้องชะลอความเร็วลงขณะอยู่ในโค้ง ควรใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก (Engine Brake) พร้อม ๆ กับใช้เบรกหน้าช่วยเพียงเล็กน้อย
- ◆ เมื่อเข้าโค้งบนถนนที่เปียกหรือลื่น ควรเข้าโค้งอย่างช้า ๆ ห้ามเอียงรถมากเกินไปจนความจำเป็น

7. การทรงตัวที่ความเร็วต่ำ วิธีจับบนไม้กระดานแคบ

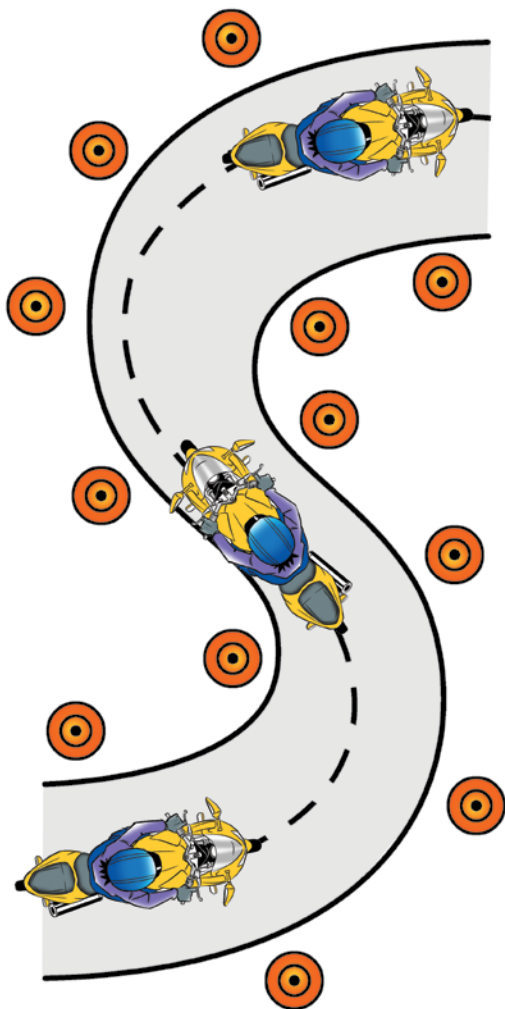
ในขณะที่ขี่รถด้วยความเร็วต่ำ จะทำให้เสียการทรงตัว รดส่ายไปมาได้ง่าย ในบทนี้จะเรียนรู้ถึงวิธีการทรงตัวในขณะที่ขี่รถด้วยความเร็วต่ำ โดยทดสอบบนไม้กระดานแคบๆ

- ① หยุดรถก่อนจะถึงไม้กระดานแคบ ตั้งล้อหน้าให้ตรง
- ② เลือกใช้เกียร์ 1 ในการออกรถ ทันทีที่ล้อหน้าอยู่บนไม้กระดาน ค่อยๆ ควบคุมรถให้ล้อหน้าตั้งตรง
- ③ ขี่ด้วยความเร็วที่คงที่ช้าๆ
- ④ ♦ พยายามควบคุมรถให้ช้าที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยใช้ส่วนบังคับ เช่น คันเร่ง เบรกหลัง และคลัตช์ ให้สัมพันธ์กัน
♦ แขนเข้าทั้งสองข้างไว้กับถังน้ำมัน ถ้ารถเริ่มส่ายไปทางซ้ายหรือทางขวาให้รีบแก้ไขด้วยการบังคับแฮนด์ให้ตรงหรือโยกตัวขึ้นเพื่อถ่วงน้ำหนักให้สมดุล
♦ สายตามองตรงไปข้างหน้า

วิธีจับพื่นในทางค้บแคบ

ต้องคำนึงถึงขนาดของตัวรถและศึกษาเส้นทางเสียก่อนว่า ล้อหน้าและล้อหลังของรถจะสามารถผ่านไปในช่องทางค้บแคบนั้นได้หรือไม่ ในขณะที่รถเลี้ยวไปมา

ก. คาดคะเนขนาดของตัวรถว่าสามารถที่จะขับขี่ผ่านไปในช่องทางแคบๆ ทั้งสองข้างนั้นได้หรือไม่

ข. ขณะขับขี่ในทางค้บแคบคดเคี้ยว โดยมีเครื่องหมายอยู่ที่ล้อทั้งสองข้าง จะแสดงถึงความแตกต่างของแนววิ่งของล้อหน้าและล้อหลัง

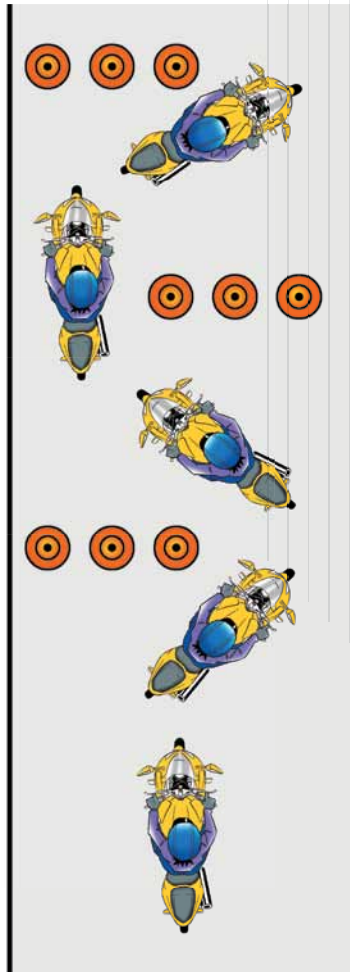
การทรงตัวบนทางคดเคี้ยวที่มีสิ่งกีดขวาง

ขณะขับขี่ผ่านทางคดเคี้ยวที่มีสิ่งกีดขวาง ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ของผู้ขับขี่กับรถ และการทรงตัว ผีอกฝนซ้ำๆ ตั้งแต่ความเร็ว 10 กิโลเมตร/ชั่วโมง จนถึง 30 กิโลเมตร/ชั่วโมง จนมั่นใจว่าสามารถบังคับคันเร่งและห้ามล้อได้ รู้จักการเอียงไปทางซ้ายหรือขวา และการตั้งรถตรง ทั้งหมดนี้จะช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการขับขี่อย่างปลอดภัย

ทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

ดังภาพ

- 4 บิดคันเร่ง
เพื่อให้รถ
เริ่มทรงตัว
ตั้งตรง

- 6 เอียงรถไปทางขวา
- 5 ตั้งรถตรงและผ่อนคันเร่ง
- 3 เริ่มเอียงตัวรถไปทางซ้าย
- 2 ควบคุมรถให้ตั้งตรง
- 1 ตามองตรงไปที่กรวยยาง
แถวที่ 2 และ 3

8. ทบทวนข้อปฏิบัติ

ให้ผู้ขับขี่ทำการทบทวนโดยรวมข้อปฏิบัติในบทที่หนึ่งและบทที่สอง เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญในการใช้รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย ควรตรวจสอบรายการต่อไปนี้ว่าท่านมีความสามารถทำได้ครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่

- ทำทางการขับขี่ของท่านถูกต้องหรือไม่
 - ท่านออกรถอย่างถูกต้องโดยปราศจากความยุ่งยากหรือไม่
 - ท่านสามารถเปลี่ยนเกียร์ได้ตามต้องการด้วยความเรียบร้อยหรือไม่
 - ท่านสามารถควบคุมการใช้เบรกได้หรือไม่
 - ท่านสามารถหยุดรถได้ทันทีหรือหยุดรถขณะคับขันได้อย่างง่ายดายหรือไม่
 - ท่านลดความเร็วก่อนเข้าทางโค้งและขับขี่ผ่านทางโค้งโดยทำการขับขี่ที่ถูกต้องหรือไม่
 - ท่านสามารถขับขึ้นบันไดกระดานแคบและทางที่คดเคี้ยวมีสิ่งกีดขวางได้โดยง่ายดายหรือไม่
- ◆ หากท่านติดขัดหรือไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องในข้อใดข้อหนึ่ง จงพยายามหมั่นฝึกฝนให้บ่อยครั้งในหัวข้อนั้นๆ จนกว่าท่านจะมีความรู้สึกว่าการทำได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแล้ว

การฝึกฝนจับให้ถูกต้อง

ผู้ขับขี่ต้องรวบรวมข้อปฏิบัติทั้งหมดที่ผ่านมา มาทำการฝึกฝนเพื่อเพิ่มความชำนาญในการขับขี่ นอกจากนั้น ควรศึกษาและปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด สร้างจิตสำนึกความปลอดภัยและทัศนคติที่ดีต่อการขับขี่อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะสามารถใช้รถใช้ถนนร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย

1. ผู้ขับขี่ต้องเคารพกฎจราจรเสมอ

ท่านต้องหมั่นฝึกฝนปฏิบัติตามแนวทางอย่างเป็นแบบแผน จะช่วยพัฒนาให้เกิดความชำนาญในการขับขี่อย่างปลอดภัย ทั้งยังต้องมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

- (1) ช่องทางเดินรถ
- (2) บ้ายบังคับ บ้ายเตือน
- (3) ไฟสัญญาณและเครื่องหมายจราจร
- (4) การเปลี่ยนช่องทางเดินรถ
- (5) การเลี้ยวขวาและเลี้ยวซ้าย
- (6) การขับขี่ผ่านทางร่วมทางแยก
- (7) เส้นเครื่องหมายบนพื้นทาง
- (8) การขับซัดในวงเวียน

2. การจับขึ้นบนทางลาดชัน

การเลือกใช้เกียร์และการใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก

เมื่อเดินทางขึ้นหรือลงเนินเขา ผู้ขับขี่ควรปรับความเร็วของรถ เลือกใช้เกียร์ที่เหมาะสม และควบคุมเบรก (ห้ามล้อ) โดยวิธีที่แตกต่างจากการขับขึ้นทางเรียบ

- ◆ เมื่อเครื่องเร่งไม่ขึ้น ลดเกียร์ให้ต่ำลงก่อนที่จะกระตุก
 - ◆ ซีรกดขึ้นยอดเนินอย่างช้าๆ เนื่องจากเรามองไม่เห็นทัศนวิสัยข้างหน้า
 - ◆ โน้มตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย ปรับความเร็วโดยบังคับคันเร่ง
 - ◆ เลือกเกียร์ที่เหมาะสมเพื่อขึ้นเนิน
 - ◆ เอนตัวไปข้างหลังเล็กน้อย
 - ◆ ใช้ทั้งห้ามล้อ (เบรก) ตามปกติ และเน้นในการใช้เครื่องยนต์ช่วยเบรก
 - ◆ เลือกใช้เกียร์ที่เหมาะสมเมื่อขับขึ้นจากเนิน
-

เมื่อขับรถลงจากเนินเขา ไม่ควรเบรกบ่อย ๆ เพราะจะทำให้เบรกไหม้ และเบรกไม่อยู่ ถ้าต้องการเบรกควรเปลี่ยนเป็นเกียร์ต่ำแทนจะเหมาะกว่า

การหยุดและการขึ้นทางลาดชัน

ก. วิธีหยุด

- 1 ผู้ขับขี่ต้องมองสิ่งต่างๆ รอบตัว เพื่อความปลอดภัย ให้สัญญาณและเบรกรถเข้าชิดขอบทางด้านซ้ายของถนน
- 2 ใช้เบรกทั้งล้อหน้าและล้อหลัง หยุดรถอย่างนุ่มนวล ยันเท้าข้างซ้ายลงกับพื้นเพื่อพุงตัวรถไว้
- 3 บีบคลัตช์ก่อนเครื่องยนต์ดับ เข้าเกียร์หนึ่ง และใช้เท้าขวาเหยียบเบรกเพื่อป้องกันรถไหลไปข้างหลัง

ข. วิธีออกรถ

- 1 ผู้ขับขี่ต้องมองไปรอบๆ เมื่อปลอดภัยแล้วจึงให้สัญญาณ
- 2 เร่งเครื่องยนต์ (ประมาณ 3,000 รอบต่อนาที)
- 3 ปลดอยคลัตช์ช้าๆ จนรู้สึกว่ารถกำลังเริ่มเคลื่อนตัว (ให้บีบคลัตช์ไว้ในตำแหน่งนี้ก่อน)
- 4 ปลดอยเบรกเท้าและเร่งเครื่องยนต์
- 5 ออกรถโดยปลดอยคลัตช์ช้าๆ

- ◆ มองกระจกส่องหลังเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีรถคันอื่นอยู่ข้างหลัง
- ◆ เหยียบเบรกหลัง (เบรกเท้า) เพื่อป้องกันรถไหล
- ◆ เข้าเกียร์ 1 ก่อนดับเครื่องยนต์ และเตรียมพร้อมเสมอที่จะสตาร์ทเครื่องยนต์

ข้อควรระวังในการออกรถ

- ◆ ระมัดระวังในการปลดอยเบรกหลัง มิฉะนั้นจะเสียการทรงตัวและพลิกคว่ำได้
- ◆ อย่าปลดอยคลัตช์และเร่งเครื่องยนต์เร็วเกินไป มิฉะนั้นล้อหน้าจะลอยขึ้นจากพื้น
- ◆ เมื่อเครื่องยนต์ดับกลางคันต้องรีบเบรกหน้าอย่างรวดเร็ว ตั้งสติและปฏิบัติตามข้อ “ค.” และ “ข.”

ค. การใช้คันสตาร์ทให้เครื่องยนต์ติดในขณะที่อยู่บนเนิน

- 1 ใช้เบรกหน้า (เบรกมือ)
- 2 ต้องแน่ใจว่ารถอยู่ในตำแหน่งเกียร์ว่าง
- 3 ใช้เท้าถีบคันสตาร์ท
- 4 เข้าเกียร์ 1
- 5 แล้วใช้เบรกหลัง

3. การจับที่เมื่อมีคนซ้อนท้าย

ต้องระลึกไว้เสมอว่า การขับขี่รถที่มีคนซ้อนท้ายต้องอาศัยความชำนาญมากกว่าการขับขี่คนเดียว การเดินเครื่องและลักษณะท่าทางจะแตกต่างกันไปหลายประการ ดังนั้นจึงต้องการความระมัดระวังมากขึ้นในการขับขี่

การบรรทุกผู้โดยสาร

มือ (ผู้โดยสาร)

คนซ้อนท้ายต้องกอดเอวผู้ขับขี่

เท้า

คนซ้อนท้าย

ต้องวางเท้า

บนที่เท้าผู้ขี่

ส่วนบนของร่างกาย

คนซ้อนท้ายต้องนั่งชิดด้านหลังของผู้ขับขี่

เข่า

คนซ้อนท้ายต้องนั่งบิ่บเข่า

ให้แนบข้างสะโพกผู้ขับขี่

- ◆ ผู้ขับขี่จะเคลื่อนรถได้เมื่อแน่ใจว่าคนซ้อนท้ายนั่งที่เรียบร้อยแล้ว

วิธีปฏิบัติในการขับขี่เมื่อมีคนซ้อนท้าย

ก. การขับขี่ทั่วไป

- ◆ รถอาจจะส่ายไปมา แล่นช้า หรือเปลี่ยนทิศทางอย่างรวดเร็ว ต้องเว้นที่ว่างให้พอเพียงระหว่างตัวเราและยานพาหนะทั้งด้านขวาและด้านซ้าย ไม่ควรเปลี่ยนทิศทางในทันทีทันใด
- ◆ การกระทำใดๆ โดยฉับพลันอาจก่อให้เกิดความสับสนและอันตราย ผู้ขับขี่ควรขับขี่ด้วยความระมัดระวังเพื่อความปลอดภัย

ข. การเข้าโค้ง

- ◆ เนื่องจากรถมักจะหลุดออกจากโค้ง จึงควรลดความเร็วก่อนเข้าโค้ง ผู้ขับขี่ควรเข้าโค้งช้ากว่าตอนขับคนเดียว
- ◆ ผู้โดยสารควรเอียงตัวไปในทิศทางเดียวกันกับรถ

ค. การเบรก (การหยุดรถ)

- ◆ ไม่ควรหยุดรถในระยะใกล้ๆ หรือกระชั้นชิดเกินไป
- ◆ ควรหยุดรถทิ้งช่วงห่างจากรถคันหน้าพอสมควร
- ◆ ควบคุมเบรกและเบรกอย่างนุ่มนวล
- ◆ ใช้ทั้งเบรกมือและเบรกเท้าพร้อมกัน
- ◆ เมื่อผู้ขับขี่เบรกรอยางกะทันหัน น้ำหนักของผู้โดยสารจะทับลง (จะเกิดแรงส่ง) มาบนหลังผู้ขับขี่
- ◆ ผู้ขับขี่ต้องกดข้อศอกมาชิดลำตัว จับคันบังคับของรถให้แน่น เตรียมพร้อมที่จะรับน้ำหนักร่างกายส่วนบนด้วยท่อนแขน
- ◆ ยกหัวเข้าสู่ขึ้นและแนบกับตัวรถเพื่อป้องกันมิให้ศีรษะเคลื่อนไปข้างหน้า

4. การขับขี่ตามสภาพการจราจรและสภาพถนนต่างๆ

ผู้ขับขี่ควรปฏิบัติตามแนวทางสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาให้เกิดนิสัยการขับขี่ที่ปลอดภัยบนสภาพถนนทุกรูปแบบ

สิ่งสำคัญต่อไปนี้ ผู้ขับขี่ทุกคนพึงนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อความปลอดภัย

- (1) การปรับระดับความเร็ว
- (2) ระยะห่างในการหยุดรถ
- (3) การขับแซง
- (4) การแล่นแซงและการถูกแซง
- (5) การขับขี่ในเวลากลางคืน
- (6) การขับขี่ในขณะฝนตก

5. unสรุป

ผู้ขับขี่พึงฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ให้ครบถ้วน และต้องหมั่นฝึกฝนในส่วนที่ท่านคิดว่ายังไม่สามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง การขับขี่รถที่ดีและปลอดภัยมิใช่แต่เพียงแค่ขับรถได้ชำนาญอย่างเดียวเท่านั้น แต่การศึกษาเรียนรู้ในเรื่องของการปฏิบัติตามกฎและเครื่องหมายจราจรอย่างเคร่งครัดนั้น สามารถทำให้ท่านผู้ขับขี่เป็นนักขับรถที่ดีได้ด้วยการทิ้งปวง โปรดอย่าลืมว่าการขับอย่างมีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกความปลอดภัย มีทัศนคติที่ดีต่อกันเท่านั้นที่จะทำให้ท่านขับรถได้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพและความปลอดภัยกับตัวท่านเองและบุคคลอื่นผู้ร่วมทาง

การขับรถอย่างปลอดภัย

การขับรถให้ปลอดภัย ต้องเรียนรู้อะไรบ้าง

1. ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยและกฎจราจร
2. ทักษะในการขับรถ
3. ประสบการณ์ในการขับรถ

อุบัติเหตุ คืออะไร

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นโดยไม่คาดคิด ไม่มีใครสามารถที่จะรู้ได้ว่าจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไหร่ และผลของอุบัติเหตุจะร้ายแรงแค่ไหน

สาเหตุของอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุป้องกันได้ถ้าไม่ประมาท แม้จะไม่สามารถป้องกันได้ 100% ก็ตาม แต่การกระทำเพื่อป้องกันเหตุเหล่านั้นก็ยังช่วยบรรเทาผลร้ายของอุบัติเหตุได้ในระดับหนึ่ง

สิ่งที่ควรรู้เพื่อความปลอดภัยในการขับ

ระยะเบรก

1. ที่ความเร็ว 20 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะเบรกที่ต้องใช้อย่างน้อยที่สุด คือ 7 เมตร
2. ที่ความเร็ว 40 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะเบรกที่ต้องใช้อย่างน้อยที่สุด คือ 18 เมตร
3. ที่ความเร็ว 60 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะเบรกที่ต้องใช้อย่างน้อยที่สุด คือ 34 เมตร
4. ที่ความเร็ว 80 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะเบรกที่ต้องใช้อย่างน้อยที่สุด คือ 54 เมตร
5. ที่ความเร็ว 100 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะเบรกที่ต้องใช้อย่างน้อยที่สุด คือ 80 เมตร

การขึ้นทางลาดชันหรือเนินเขา

การขึ้นที่สูงชันต้องใช้เกียร์ที่เหมาะสม โดยรักษาให้รอบเครื่องยนต์อยู่ที่ประมาณ 2,000-3,000 รอบต่อนาที ซึ่งรอบช่วงนี้จะให้กำลังจุดลากดีที่สุด การใช้รอบเครื่องยนต์สูงๆ กำลังการไต่ทางชันจะไม่ดี ลื่นเป็ลืองน้ำมัน และเครื่องยนต์สึกหรอโดยไม่จำเป็น

ความเร็ว 20 กม./ชม. 7m. ระยะเบรก

ความเร็ว 40 กม./ชม. 18m. ระยะเบรก

ความเร็ว 60 กม./ชม. 34m. ระยะเบรก

ความเร็ว 80 กม./ชม. 54m. ระยะเบรก

ความเร็ว 100 กม./ชม. 80m. ระยะเบรก

การลงทางลาดชันหรือเนินเขา

ห้ามดับเครื่องยนต์ ปลดเกียร์ว่าง หรือเหยียบคลัตช์ค้างไว้ในระหว่างการลงเขาอย่างเด็ดขาด เพราะจะทำให้รถเสียการทรงตัวจนกระทั่งควบคุมรถไม่ได้ ต้องใช้เกียร์ต่ำกว่าปกติเพื่อหน่วงความเร็วของรถไว้ และใช้เบรกลดความเร็วเป็นระยะๆ การใช้เบรกลดความเร็วอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานอาจทำให้ผ้าเบรกไหม้ได้

การขับรถบนทางโค้ง

เพื่อรักษาการทรงตัวของรถ ให้ลดความเร็วก่อนที่จะเข้าโค้ง และเริ่มเร่งความเร็วตั้งแต่กึ่งกลางโค้งเป็นต้นไป จนกระทั่งออกพ้นจากโค้ง ขณะอยู่ในโค้งไม่ควรใช้เบรกอย่างรุนแรง เพราะจะเกิดอาการฝืนโค้ง ห้ามปลดเกียร์ว่างหรือเหยียบคลัตช์ระหว่างการเข้าโค้ง เพราะจะเกิดแรงเหวี่ยง ทำให้หลุดออกจากโค้ง

การขับรถฝ่าสายฝน

1. ใช้ความเร็วต่ำกว่าปกติ เลือกความเร็วของที่ปัดน้ำฝนให้เหมาะกับปริมาณฝน และในระดับที่เรามองเห็นทางข้างหน้าได้ชัดเจนที่สุด
2. เมื่อกระพริบหน้าสกรปกร ฉีดน้ำล้างกระจกให้สะอาดอยู่เสมอ หากมีคราบน้ำมันติดบนกระจก จะทำให้การมองเห็นพร่ามัว น้ำฉีดล้างกระจกที่ผสมน้ำยาทำความสะอาดจะช่วยให้ทัศนวิสัยดีขึ้น
3. การหาที่แวะจอดรถเพื่อเช็ดกระจกทำความสะอาดกระจก น่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่าการทนขับไปอย่างนั้น
4. กระดาษหนังสือพิมพ์จะทำให้การทำความสะอาดคราบน้ำมันบนกระจกได้ดีกว่าผ้า
5. เมื่อมีผ้าเกาะบนกระจก ควรเปิดสวิตช์ไฟละลายผ้า ถ้าไม่มีระบบ การปรับอุณหภูมิของแอร์ให้มีอุณหภูมิใกล้เคียงกับภายนอก หรือเปิดกระจกให้อากาศภายนอกเข้ามาในรถ จะช่วยลดการเกิดฝ้าให้น้อยลงได้
6. ให้เปิดไฟส่องทางกรณีฝนตกหนัก ห้ามใช้ไฟกะพริบฉุกเฉิน

การขับรถฝ่าหมอก

หมอก ทำให้ทัศนวิสัยแย่ง ควรเปิดไฟหน้าทันที เพื่อส่งสัญญาณให้รถคันอื่นทราบ และควรหมั่นตรวจสอบไฟหน้าและไฟท้าย (ไฟสูง-ต่ำ) ให้อยู่ในสภาพดี พร้อมทั้งจะใช้งานได้ในทุกขณะ ไฟตัดหมอก หรือ Fog Lamp จะช่วยในการส่องสว่างมากขึ้น เมื่อมีหมอกลงจัด ควรเปิดไฟตัดหมอกเพื่อให้รถที่วิ่งสวนมาหรือวิ่งตามหลังเห็นได้ชัดในระยะไกลมากขึ้น และควรปิดไฟตัดหมอกทันทีที่รถสวนมาในระยะที่มองเห็นไฟหน้าของรถที่สวนมาได้อย่างชัดเจน เพราะจะทำให้คนขับรถที่สวนทางมาสับสนหรือตาพร่ามัวชั่วขณะ ซึ่งทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ เมื่อต้องขับรถฝ่าหมอกเป็นระยะทางไกลๆ จำเป็นต้องทำความสะอาดกระจกและคอมไฟด้วย

ควรลดความเร็วกว่าปกติ ความเร็วที่เหมาะสม คือ ต้องสามารถหยุดรถได้ทันในระยะที่มองเห็น คือ ให้อยู่ในระยะที่สามารถมองเห็นไฟท้ายของรถคันหน้า รักษาระยะห่างให้ปลอดภัย และพอเหมาะ และควรเปิดไฟแฉับหน้า หรือบีบแตรให้มากกว่าปกติ

การขับรถในหมอกนานๆ จะทำให้รู้สึกอ่อนเพลียมากกว่าปกติ เพราะต้องเพิ่มความระมัดระวังในการขับรถมากขึ้น จนทำให้เกร็ง เครียด ซ้ำพรและหัวใจเต้นแรง หากเกิดความอ่อนล้าในขณะขับ ระหว่างทางมักจะมีจุดพักรถหรือจุดชมวิว ควรแวะจอดพักเพื่อพักรถ เปิดฝากระโปร่งให้เครื่องยนต์เย็นตัวลง และเติมน้ำในหม้อน้ำหล่อเย็น ผ่อนคลายยืดเส้นยืดสาย เรียกความสดชื่นด้วยการดื่มน้ำหรือกาแฟ และนั่งพักอย่างน้อยที่สุด ไม่ควรต่ำกว่า 20 นาที จากนั้นค่อยเดินทางต่อด้วยความเร็วที่เหมาะสม รวมถึงต้องตั้งสติให้ดีตลอดทางด้วย

ข้อปฏิบัติในกรณีฉุกเฉิน

เมื่อเกิดไฟช็อตและสายไฟลุกลไหม้

1. ให้ปิดสวิตช์กุญแจและอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดทันที
2. หากทางถดถั่วแบตเตอรี่ขั้วใดก็ได้ที่ถดถั่วง่ายที่สุด

ออกโดยเร็ว

3. ตรวจสอบแหล่งของการช็อตหรือการลุกลไหม้

พยายามทำการดับไฟที่ลุกลไหม้อยู่ โดยใช้ น้ำยาดับเพลิง น้ำหรือผ้าชุบน้ำโปะให้ไฟดับ

หมายเหตุ ห้ามดึงหรือกระชากสายไฟด้วยมือเปล่า เพราะสายไฟเหล่านั้นอาจมีความร้อนสูงมาก จนทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงได้

เมื่อเครื่องยนต์ดับแล้วสตาร์ทไม่ติด

หากเครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติดเกิน 3 ครั้ง ควรต้องตรวจสอบดูสิ่งผิดปกติที่จะทำได้ก่อน เช่น ดูเกจน้ำมันเชื้อเพลิงว่าน้ำมันหมดหรือไม่ เปิดฝากระโปรงรถตรวจสอบดูสายไฟต่างๆ ว่ามีอะไรหลุดหลวมฉีกขาด การรั่วซึมของน้ำหรือน้ำมัน หรือมีสิ่งผิดปกติที่สังเกตเห็นได้ ถ้าพบให้พยายามใส่หรือแก้ไขก่อนตามความสามารถ แล้วลองสตาร์ทดูอีกสัก 2-3 ครั้ง การสตาร์ทต่อไปเรื่อยๆ จนไฟแบตเตอรี่หมด อาจทำให้การแก้ไขหรือตรวจสอบโดยผู้ที่มีมาช่วยเหลือลำบากขึ้น

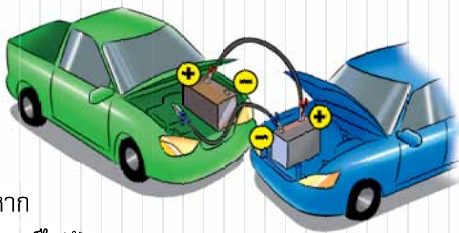
ลักษณะของปัญหาและสาเหตุอย่างง่าย ๆ

1. วิ่งผ่านมาแล้วดับ สตาร์ทใหม่ติดแล้วก็ดับอีก ส่วนใหญ่น้ำมันเชื้อเพลิงหมด
2. วิ่งผ่านที่สะท้อนหรือหลุมบ่อแล้วดับ สตาร์ทใหม่ไม่มีทีท่าว่าจะติดเลย ส่วนใหญ่สายไฟหลุดหลวม
3. หลังจากเครื่องดับ ถ้ามีกลิ่นน้ำมันเชื้อเพลิงและมีการรั่วไหลของน้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนใหญ่ท่อน้ำมันรั่วหรือหลุด
4. หลังจากเครื่องดับ มีควันหรือไอน้ำร้อนออกมาจากใต้ฝากระโปรง และถ้าก่อนหน้านี้ที่เครื่องจะดับ เครื่องยนต์มีอาการไม่มีกำลังหรือมีเสียงน็อก ส่วนใหญ่เครื่องร้อนจัด เพราะน้ำในหม้อน้ำแห้ง เนื่องจากมีการรั่วซึมของน้ำหล่อเย็น เช่น หม้อน้ำหรือท่อน้ำรั่ว
5. หลังจากเครื่องดับมีกลิ่นเหม็นไหม้และควันไฟ ส่วนใหญ่สายไฟมีการช็อตลัดวงจร

6. หลังจากเครื่องดับ สตาร์ทใหม่มีเสียงระเบิด หรือมีเสียงกระแทกกระทอนอย่างรุนแรงแล้ว เครื่องหยุด ล็อกหมุนหรือสตาร์ทไม่หมุน ส่วนใหญ่สายพานไทมมิ่งของเครื่องยนต์ขาด ต้องลากไปซ่อมอย่างเดียวเท่านั้น

เมื่อแบตเตอรี่ไฟหมด

เมื่อแบตเตอรี่ไฟหมด ไม่สามารถสตาร์ทเครื่องยนต์ได้ โดยปกติแบตเตอรี่ที่ติดอยู่กับรถจะมีไฟเต็มเสมอ เพราะเมื่อเครื่องยนต์ทำงาน ระบบชาร์จไฟของรถยนต์จะควบคุมการชาร์จไฟให้กับแบตเตอรี่ แต่ถ้าหากเราจอดรถไว้โดยหลังลิ้ม เปิดไฟหน้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าทิ้งไว้ ไฟในแบตเตอรี่ก็อาจลดน้อยลงจนกระทั่งไม่สามารถสตาร์ทเครื่องยนต์ได้ ซึ่งเราสามารถแก้ไขปัญหาได้ ดังนี้

กรณีที่เป็นรถเกียร์ธรรมดา สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้ 3 วิธี คือ

1. การเข็นเพื่อติดเครื่องยนต์ ซึ่งควรใช้เฉพาะในกรณีจำเป็นเท่านั้น โดยการเปิดสวิตช์กุญแจไว้ที่ตำแหน่ง ON เขยิบคลัตช์แล้วเข้าเกียร์ 2 หรือเกียร์ 3 เขยิบคลัตช์ค้างเอาไว้ในขณะที่ให้คนช่วยเข็นรถ จนกระทั่งมีความเร็วพอสมควร จากนั้นค่อยๆ ปลดคลัตช์ที่เขยิบไว้ เครื่องยนต์จะถูกขับให้หมุนจนเครื่องยนต์ติดได้ จากนั้นควรเร่งเครื่องยนต์ไว้เล็กน้อย ประมาณ 5-10 นาที เพื่อให้ระบบชาร์จไฟเข้าสู่แบตเตอรี่

2. การพ่วงแบตเตอรี่จากรถคันอื่น ให้ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดของรถทั้งสองคัน จากนั้นให้ใช้สายต่อพ่วงแบตเตอรี่ต่อสายระหว่างแบตเตอรี่ของรถทั้งสองคัน โดยใช้สายพ่วงเส้นหนึ่ง (ขั้วสีแดง) ฝึดต่อเข้ากับขั้วบวกของแบตเตอรี่ทั้งสองลูกก่อน แล้วจึงใช้สายพ่วงอีกเส้นหนึ่ง (ขั้วสีดำ) ฝึดต่อเข้ากับขั้วลบของแบตเตอรี่ที่ไฟหมด และปลายอีกด้านหนึ่งฝึดกับเสื้อสูบของรถคันที่แบตเตอรี่มีไฟเต็ม โดยให้ห่างจากแบตเตอรี่มากที่สุด จากนั้นติดเครื่องยนต์ของรถคันที่แบตเตอรี่มีไฟเต็มก่อน แล้วปล่อยเครื่องยนต์ให้เดินเบาไว้สักครู่ จากนั้นจึงสตาร์ทรถคันที่แบตเตอรี่ไฟหมด การถอดสายพ่วงแบตเตอรี่ ให้ถอดสายที่ฝึดกับเสื้อสูบออกก่อนเป็นอันดับแรก

หมายเหตุ การต่อสายพ่วงแบตเตอรี่สลับขั้วกันจะเกิดการช็อตและเกิดประกายไฟอย่างรุนแรง หรืออาจเกิดการระเบิดขึ้นได้ เราจึงต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากในการต่อสายพ่วงแบตเตอรี่

3. การนำแบตเตอรี่ไปชาร์จไฟใหม่ ให้ทำการถอดขั้วแบตเตอรี่และแบตเตอรี่ออกจากรถ แล้วนำแบตเตอรี่ไปชาร์จไฟที่ร้านแบตเตอรี่ให้เต็ม แล้วจึงนำกลับมาใส่อย่างเดิม

กรณีที่เป็นรถเกียร์อัตโนมัติ

สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เพียง 2 วิธีเท่านั้น คือ การพ่วงแบตเตอรี่จากรถคันอื่น หรือ การนำแบตเตอรี่ไปชาร์จไฟใหม่ เนื่องจากรถที่ใช้เกียร์อัตโนมัติจะไม่สามารถใช้วิธีการเช็นติดได้ ดังนั้นการจัดเตรียมหาสายพ่วงแบตเตอรี่เก็บไว้ในรถก็น่าจะใช้ประโยชน์ในกรณีฉุกเฉินได้

เมื่อยางแตก

เมื่อยางข้างใดข้างหนึ่งแตก รถจะเกิดอาการดิ่งไปทางด้านนั้น ให้พยายามพ่วงมาลัยไว้ในตำแหน่งวิ่งทางตรง ลดความเร็วโดยการถอนคันเร่ง แล้วค่อยๆ เปลี่ยนเกียร์ต่ำลงอย่างช้าๆ จนสามารถชะลอรถเข้าสู่ข้างทาง แล้วค่อยๆ ใช้เบรกมือช่วยจนจอดสนิท การตกใจแล้วหักพวงมาลัยขึ้นอย่างรุนแรง การเหยียบเบรกทันทีทันใด จะทำให้รถเสียการทรงตัวหรือพลิกคว่ำได้

เมื่อเครื่องยนต์ร้อนจัด

- เมื่อเครื่องยนต์ร้อนจัด เครื่องยนต์จะเริ่มมีอาการไม่มีกำลัง เมื่อถอนคันเร่งอาจดับหรือสั่นผิดปกติ มีกลิ่นไหม้หรือมีควัน หรือมีเสียงน้ำเดือดออกมาจากห้องเครื่องยนต์ เกจวัดความร้อนขึ้นบอกระดับสูงจนถึงขีดแดง

- ห้ามเปิดฝามหาน้ำอย่างเด็ดขาด เพราะแรงดันของไอน้ำเดือดภายในหม้อน้ำจะพุ่ง ฉะนั้นเมื่อเกิดปัญหาดังกล่าว ให้ปล่อยเครื่องยนต์ทิ้งไว้จนกระทั่งเครื่องยนต์เย็นลงจนสามารถจับต้องเครื่องยนต์ จากนั้นค่อยๆ เปิดฝามหาน้ำออก แล้วค่อยๆ เติมน้ำลงในหม้อน้ำจนเต็ม ก่อนที่จะทำการทดลองติดเครื่องยนต์

หมายเหตุ หากติดเครื่องยนต์แล้ว เครื่องยนต์มีอาการผิดปกติ เช่น มีแรงดันอากาศอัดออกทางหม้อน้ำ หรือมีน้ำรั่วไหลออกจากเครื่องยนต์ หรือเครื่องยนต์มีอาการหรือเสียงผิดปกติ แสดงว่าเครื่องยนต์มีการชำรุดเสียหาย เช่น ฝาสูบโก่ง ปะเก็นฝาสูบแตก หรือลูกสูบและกระบอกสูบเสียหายจากความร้อน ต้องทำการซ่อมแก้ไขตามความเสียหายต่อไป

เมื่อกระจกหน้าแตก

- ให้อย่าพยายามถือพวงมาลัยไว้ในตำแหน่งวิ่งทางตรง ค่อยๆ เบรก ลดความเร็วลง เพื่อชะลอจอดข้างทางที่ปลอดภัย
- กระจกนิรภัยแบบ Temper มีความแข็งแรงกว่ากระจกทั่วไป 6 เท่า เมื่อมีการเจาะกระแทกจะแตกเป็นเม็ดเล็กๆ หากสะท้อนจะหลุดร่วง เมื่อแตกต้องเลาะกระจกออกให้หมดก่อนขับไปเปลี่ยนกระจก โดยขณะขับซีให้ปิดกระจกหน้าต่างทุกบานเพื่อไม่ให้กระแสนลมพัดเศษกระจกเข้ามาในห้องโดยสาร และให้ใช้ความเร็วในการขับต่ำที่สุด และต้องระมัดระวังเศษกระจกที่อาจปลิวมาเข้าตาหรือทิ่มตำผิวหนัง เพราะเศษกระจกมีความแหลมคมมาก
- วิธีการเลาะกระจกออก คือ หาผ้าหรือกระดาษรองรับเศษกระจกบนหน้าปัด แล้วเคาะกระจกที่แตกออกสู่ด้านนอกห้องโดยสาร
- กระจกนิรภัยแบบ Laminated เป็นลักษณะกระจกธรรมดา 2 ชั้น โดยมีแผ่นฟิล์มกาวเหนียวยึดเกาะอยู่ตรงกลาง ไม่แตกง่ายเหมือนกระจกทั่วไป และไม่หลุดร่วง จะเห็นเป็นเพียงรอยร้าว ซึ่งยังคงสามารถขับเพื่อนำรถไปเปลี่ยนกระจกได้โดยไม่มีปัญหา

เมื่อเบรกแตก

ให้อย่าพยายามถือพวงมาลัยไว้ในตำแหน่งวิ่งทางตรง ลดความเร็วโดยการถอนคันเร่ง แล้วค่อยเปลี่ยนเกียร์ต่ำลงทีละเกียร์อย่างช้าๆ จนชะลอเข้าสู่ข้างทาง แล้วค่อยใช้เบรกมือช่วยจนจอดสนิท หากฉุกเฉินหรือจำเป็นจริงๆ การค่อยๆ เบียดรถเข้าสู่ฟุตบาทหรือกองทรายกองดินจะช่วยลดความเร็วลงได้มาก

เมื่อจับรถลุยน้ำ

ในกรณีที่รู้ตัวก่อนว่าจะต้องขับรถลุยน้ำท่วม จะต้องรู้ล่วงหน้า และรู้ด้วยว่าน้ำนั้นลึกพอจะลุยผ่านไปได้ด้วย ให้เตรียมดังนี้

ใช้กระสอบ กระดาษแข็งๆ หรือที่ดีที่สุด ก็คือยางปูพื้นกันฝุ่น ซึ่งมีอยู่แล้วในรถแทบทุกคัน ผูกกันไว้ที่กระจังหน้ารถ เพื่อกันน้ำเวลารวังลุยน้ำไป น้ำจะได้ไม่ไหลบ่าเข้าห้องเครื่อง กระเซ็นเข้าจานจ่าย ซึ่งอาจทำให้เครื่องยนต์ดับอยู่กลางน้ำ

นอกจากนั้น ท่อไอเสียก็นับว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าท่อไอเสียจมอยู่ใต้น้ำรถก็จะหายใจไม่ได้ ในที่สุดก็จะล้าลักน้ำจนเครื่องดับ ดังนั้นควรหาท่อหรือสายยางใดๆ มาครอบปลายท่อไอเสียและยกขึ้นให้เหนือน้ำเพื่อให้หายใจ แล้วรถจึงสามารถวิ่งลุยน้ำไปได้

การขับรถยนต์นั้นจำเป็นจะต้องเลี้ยงคลัตช์ไว้ และเร่งเครื่องยนต์ให้เดินสูงกว่าปกติเล็กน้อย เพื่อกันไม่ให้เครื่องยนต์ดับ เพราะบางครั้งเครื่องยนต์ เมื่อแช่น้ำนานๆ เครื่องยนต์อาจจะเย็นเกินไป หรือน้ำอาจจะกระเซ็นเข้าจานจ่าย จานจ่ายอาจจะขึ้นบ้าง การเหยียบคลัตช์ไว้ และเร่งเครื่องมากกว่าปกติเล็กน้อยจะทำให้เครื่องยนต์ไม่ดับ และความเร็วของรถยนต์ก็จะไม่เร็วไปตามเครื่องยนต์ที่เราเร่ง เพราะเราได้เลี้ยงคลัตช์เอาไว้

ทั้งนี้เพราะถ้าปล่อยให้รถยนต์วิ่งไปเร็วๆ ตามความเร็วของเครื่อง น้ำอาจจะไหลบ่าเข้าท่วมห้องเครื่อง และความเร็วรถอาจจะกระแทก ทำให้น้ำกระเซ็นกระจายถูกผู้ร่วมใช้ทางอื่น ๆ เกิดความเสียหายได้ การที่น้ำกระเซ็นไปถูกผู้อื่น อาจจะเป็นชนวนให้เกิดเหตุทะเลาะวิวาทได้

หมายเหตุ การเลี้ยงคลัตช์บ่อยๆ น้ำจะเข้าคลัตช์ และคลัตช์จะสั่นได้ จึงควรเลี้ยงคลัตช์เมื่อจำเป็นจริงๆ เท่านั้น

มารยาทและเทคนิคการขับรถบนท้องถนน

ช่วงอย่าขับ อาจหลับใน เกทภัยถึงชีวิต

ร้อยละ 28 ของผู้ขับรถอาชีพ ยอมรับว่าเคยง่วงถึงขั้นหลับใน โดยร้อยละ 55 จะง่วงหลังขับรถนานกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป และมีถึงร้อยละ 69 เคยเกิดอุบัติเหตุ โดยหนึ่งในสามของอุบัติเหตุเกิดจากความง่วง เนื่องจากการอดนอน นอนไม่พอ สูงมากถึงร้อยละ 90 แพทย์ได้ให้คำแนะนำวิธีป้องกันการหลับในที่ถูกต้องไว้ดังนี้ คือ

เมื่อท่านรู้ตัวว่าง่วงจัด ขับรถต่อไปไม่ไหว ให้รีบจอดในที่ปลอดภัย ตีพรมหรือเครื่องตีมอย่างอื่นที่มีคาเฟอีนแล้วรีบหลับ 15 นาที คาเฟอีนที่ดื่มเข้าไปจะไม่ออกฤทธิ์ทันที ต้องใช้เวลาประมาณ 30 นาที และเมื่อท่านตื่นขึ้นมาจะรู้สึกสดชื่นเนื่องจากได้นอน และมีคาเฟอีนอยู่ในกระแสเลือด ก็จะสามารถขับรถต่อไปได้โดยไม่ง่วง

วิธีป้องกันไม่ให้เกิดการง่วงหลับในที่ดีที่สุด คือ

1. ผู้ที่จะขับรถทุกคนต้องนอนให้เพียงพอ อย่างน้อย 7-8 ชั่วโมง
2. เข้านอนเป็นเวลา ตื่นเป็นเวลา
3. เมื่ออดนอน วันถัดไปต้องนอนชดเชย เพื่อป้องกันการอดนอนสะสม ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของความง่วงหรือหลับใน
4. ในกรณีที่มีปัญหาในการนอน เช่น อ้วนมาก นอนกรน หรือง่วงนอนบ่อย ควรปรึกษาแพทย์เพื่อหาทางแก้ไข
5. ขณะขับรถควรหยุดพักทุก 2 ชั่วโมง หรือทุก 150 กิโลเมตร
6. หลีกเลี่ยงยาที่ทำให้เกิดความง่วง งดแอลกอฮอล์คืนก่อนขับรถและขณะขับรถ
7. ถ้าหากเกิดอาการง่วงนอนทั้งก่อนหรือขณะขับรถ อย่าฝืนขับรถโดยเด็ดขาด นอนให้เต็มตา หรือจอดรถงีบหลับสัก 15-30 นาที ก่อนที่จะขับรถออกไป

ข้อปฏิบัติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

1. ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ต้องทำเครื่องหมายสัญญาณที่รถ เช่น เปิดไฟฉุกเฉิน รถคันต่อมาจะได้เห็นชัดเจน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นซ้ำจากรถคันต่อมา

2. เมื่อมีผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ

ต้องให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้บาดเจ็บ แล้วรีบนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดโดยเร็ว

3. การแจ้งตำรวจ

เมื่อเกิดอุบัติเหตุรถชนกัน ไม่ว่าจะมียูบัติเจ็บหรือไม่ก็ตาม โดยหลักการ ให้รีบแจ้งตำรวจในท้องที่โดยเร็วที่สุดเป็นอันดับแรก เพื่อการตรวจสอบที่เกิดเหตุและลงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และตำรวจจะเป็นผู้สั่งให้เคลื่อนย้ายรถออกจากสถานที่เกิดเหตุได้

4. การแจ้งประกันภัย

1) เมื่อบริษัทประกันภัยได้รับแจ้งเหตุ บริษัทประกันภัยจะจัดส่งเจ้าหน้าที่ประกันภัยออกไปตรวจสอบรายละเอียดของเหตุและความเสียหายที่เกิดขึ้น แล้วออกเอกสารเคลมให้กับผู้เอาประกัน เพื่อนำไปติดต่อประเมินราคาและซ่อมกับบริษัทประกันภัย

2) โดยหลักการการประกันภัย บริษัทประกันภัยจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งของยานพาหนะและบุคคลภายนอก รวมถึงคดีทางแพ่ง ภายในวงเงินที่ระบุไว้ในสัญญา

หมายเหตุ สัญญาประกันภัย ส่วนใหญ่มักมีข้อยกเว้นความรับผิดชอบในกรณีและผู้ขับขี่ไม่เคยมีใบขับขี่ หรือการขับขี่ในขณะที่มึนเมาจนไม่สามารถควบคุมรถได้ หรือการขับขี่ฝ่าสัญญาณไฟแดง หรือความผิดในคดีอาญา

ข้อควรระวังในการขับรถเพื่อความปลอดภัย

1. การถอยรถ

การถอยหลังรถก็เป็นเรื่องสำคัญอีกกรณีหนึ่งที่สามารถเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ผู้ขับรถอาจไม่ทันสังเกตหรือไม่สามารถมองเห็นได้รอบด้าน จึงอาจเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ ผู้ขับรถทุกคนจึงต้องพึงระมัดระวังและพยายามยึดถือหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 1) ตั้งเป็นกฎทั่วไปไว้ว่า ห้ามถอยหลังรถในบริเวณชุมชนที่มีคนพลุกพล่าน หากจำเป็นจริงๆ ต้องให้บุคคลอื่นช่วยดูด้านท้ายรถให้
- 2) ก่อนถอยรถต้องตรวจสอบด้านท้ายรถก่อนทุกครั้ง และถอยหลังรถอย่างช้าๆ ด้วยความระมัดระวัง ขณะถอยรถควรส่งสัญญาณเตือนคนรอบรถให้รู้ตัวด้วย
- 3) ควรติดตั้งไฟและเสียงสัญญาณถอยหลัง สำหรับเสียงสัญญาณให้มีความดังพอสมควร แต่อย่าให้ดังมากเกินไป และให้มีเสียงที่แตกต่างจากเสียงแตรรถทั่วไป
- 4) พยายามหลีกเลี่ยงการถอยหลังรถออกจากซอยเข้าถนนใหญ่ หรือต้องถอยหลังรถในระยะทางที่ยาวมาก เป็นต้น

2. การขับรถผ่านบริเวณทางแยกและทางรถไฟ

ทางแยก

- 1) ลดความเร็วของรถลงให้อยู่ในสถานะที่สามารถจะเหยียบเบรก เพื่อให้หยุดรถได้ทันทั่วทั้งคัน
- 2) ปฏิบัติตามสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจรที่ติดตั้งไว้ หรือปรากฏในทางหรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงให้ทราบ
- 3) ปฏิบัติตามสัญญาณจราจรของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมการจราจร

4) เมื่อขับขีรถมาถึงทางร่วมทางแยก ที่ไม่มีสัญญาณจราจรหรือพนักงานควบคุมการจราจร ให้ปฏิบัติดังนี้

- ถ้ามีรถอื่นอยู่ในทางร่วมทางแยก ให้รถในทางร่วมทางแยกนั้นผ่านไปก่อน
- ถ้ามาถึงทางร่วมทางแยกพร้อมกัน และไม่มีรถอยู่ในทางร่วมทางแยก ต้องให้รถที่อยู่ทางด้านซ้ายขับรถผ่านไปก่อน

5) เมื่อขับขีรถมาถึงวงเวียนที่มีได้ติดตั้งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร ให้รถที่อยู่ในวงเวียนทางด้านขวาผ่านไปก่อน

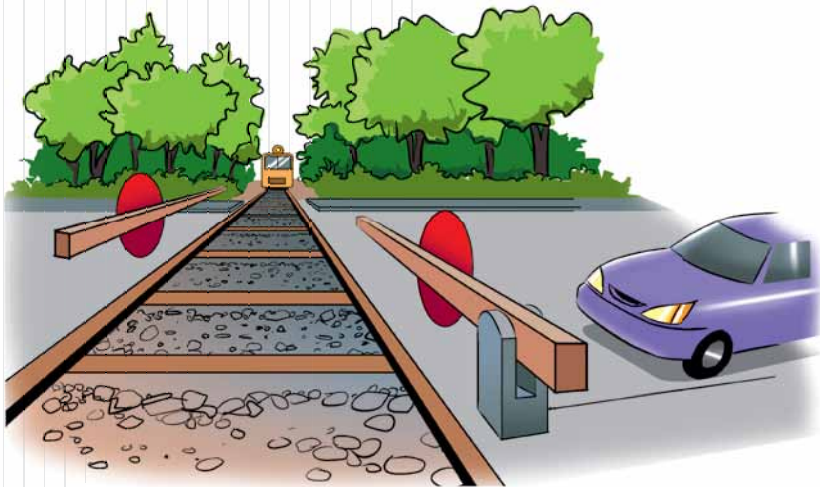
6) รถที่ออกจากทางส่วนบุคคลหรือบริเวณอาคาร เมื่อจะผ่านหรือเลี้ยวเข้าทางเดินรถที่ตัดผ่าน ต้องหยุดให้รถที่กำลังแล่นอยู่ผ่านไปก่อน

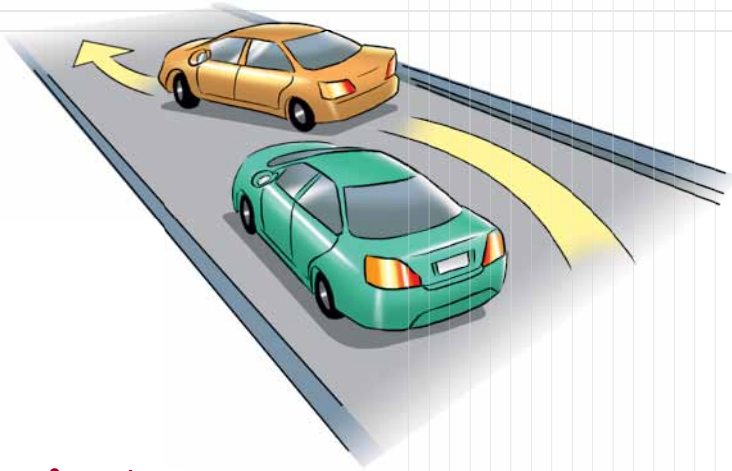
ทางรถไฟ

1) ควรลดความเร็วของรถลงทุกครั้งก่อนผ่านทางรถไฟ มองซ้าย-ขวาให้แน่ใจว่าปลอดภัยแล้วจึงข้ามทางรถไฟไป และต้องไม่ลืมว่าต้องให้สัญญาณกับรถคันหลังให้ทราบก่อนลดความเร็วด้วย เพื่อป้องกันการชนท้าย

2) กรณีต้องหยุดรถให้รถไฟผ่าน ให้หยุดห่างจากแนวทางรถไฟไม่น้อยกว่า 5 เมตร

3) ต้องสังเกตสัญญาณไฟ และ/หรือเสียงสัญญาณก่อนถึงทางข้ามทางรถไฟ และต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

มารยาทในการขับรถ

1. การออกรถ ต้องออกด้วยความนิ่มนวลและระมัดระวัง
2. การจอดรถ
 - จอดตรงช่องที่กำหนด
 - ไม่จอดขวางหน้าบ้านผู้อื่น
 - ไม่จอดในที่ๆ ไม่ปลอดภัย อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ
3. การแข่ง
 - แข่งด้วยความระมัดระวัง และให้สัญญาณทุกครั้ง
 - รอจังหวะให้แน่ใจว่าจะแซงพ้น
 - อย่าแข่งแล้วปาดหน้ารถคันอื่นเพื่อเข้าทาง
 - อย่าแข่งในที่ห้ามแข่ง
4. การใช้แตร
 - ไม่ใช่แตรในที่ห้ามใช้ เช่น หน้าโรงพยาบาล หน้าโรงเรียน ควรใช้สัญญาณไฟแทน
 - ไม่กดแตรไล่รถคันหน้าอย่างดั่ง และกดเสียงแตรยาวเกินไป
5. มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นใจ และให้อภัยเพื่อนร่วมการจราจร
 - ให้ทางแก่รถคันอื่น
 - หยุดรถให้คนข้าม
 - ชะลอความเร็วเมื่อมีรถแซง
 - ไม่ฝ่าฝืนกฎจราจร
 - ตรงต่อเวลา

การขับรถทางไกล

ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดยาวหลายวัน หลายท่านคงตั้งใจที่จะได้เดินทางกลับไปเยี่ยมเยียนพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ในต่างจังหวัด หรือไปพักผ่อนท่องเที่ยวกับครอบครัวในช่วงที่อากาศกำลังเย็นสบายๆ การขับรถทางไกล นอกจากผู้ขับซึ่งจะต้องเตรียมร่างกายและรถให้พร้อมสำหรับฝ่าวิกฤตจราจร ซึ่งแน่นอนว่าจะหนาแน่นกว่าช่วงเวลาปกติอีก 2-3 เท่าตัว และศึกษาเส้นทางให้พร้อมเพื่อจะได้ประหยัดเวลาและค่าน้ำมันรถ แล้วยังต้องมีเทคนิคในการขับรถทางไกลเพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุและการจราจรในช่วงเทศกาลด้วย สำหรับท่านที่มีประสบการณ์ในการขับรถช่วงเทศกาลสำคัญมาแล้วคงจะทราบดีว่าต้องปฏิบัติอย่างไร แต่สำหรับท่านที่เพิ่งจะมีรถเป็นของตัวเอง และถือโอกาสขับกลับภูมิลำเนาในช่วงเทศกาลปีใหม่ คงต้องศึกษาเทคนิคการขับรถทางไกลให้ดี เพื่อที่จะได้มีโอกาสดำเนินทางต่อไปไม่เป็นหนึ่งในผู้โชคร้ายที่หายไปกับเทศกาลอย่างไม่มีวันกลับ

ศึกษาเส้นทางและสภาพทางสิ่งแรกที่ต้องทำ

การเดินทางไปต่างจังหวัดระยะทางไกลๆ อาจมีหลายเส้นทางให้เลือกใช้ นอกจากจะต้องศึกษาว่าควรใช้เส้นทางใดแล้ว ควรศึกษาข้อมูลเชิงลึก เช่น เส้นทางใดกำลังก่อสร้าง มีน้ำท่วมหรือมีต้นไม้ล้มขวางถนน ไม่สะดวกในการเดินทาง โดยสามารถตรวจสอบสภาพทางก่อนเดินทางได้จากเว็บไซต์กรมทางหลวง www.doh.go.th สายด่วนกรมทางหลวง 1586 หรือตำรวจทางหลวง 1193 ตลอด 24 ชั่วโมง การเตรียมความพร้อมเรื่องเส้นทางและสภาพทาง จะช่วยให้ท่านไม่หลงทางจนต้องเสียเวลา และยังช่วยประหยัดเชื้อเพลิงได้อีกด้วย

เตรียมร่างกายให้พร้อมก่อนเดินทาง

ก่อนเดินทางไกลทุกครั้ง ผู้ขับขี่ควรนอนพักผ่อนอย่างน้อย 8-10 ชั่วโมง เพื่อให้ร่างกายสดชื่น พร้อมสำหรับการขับรถเป็นเวลานานที่สำคัญควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิด เพราะอาจทำให้เกิดอาการเมาค้างเมื่อออกมาโดนแสงแดดจ้าๆ จะทำให้สายตาพร่ามัวและง่วงซึม ซึ่งโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุจะมีสูง การขับรถทางไกล ผู้ขับขี่จะต้องปรับเบาะที่นั่งให้พอดีและปรับพนักพิงให้นั่งสบาย เพื่อลดความเมื่อยล้า ซึ่งก็ทำได้ไม่ยาก

การปรับเบาะที่นั่งและพนักพิงให้เหมาะสม

หากเป็นรถเกียร์ธรรมดา ทำได้ด้วยการใช้ฝ่าเท้าเหยียบแป้นคลัตช์ให้สุด ถ้าเป็นรถเกียร์อัตโนมัติก็ใช้ฝ่าเท้าเหยียบแป้นเบรกให้สุด แล้วเลื่อนเบาะนั่ง ให้เข่างอเล็กน้อยเพื่อให้เหยียดขาและงอขาได้อย่างสะดวกสบาย ส่วนการปรับพนักพิงที่ถูกต้องนั้น จะต้องไม่เอนหรือตั้งเกินไป ซึ่งสามารถตรวจสอบได้โดยใช้มือซ้ายจับพวงมาลัยในตำแหน่ง 9 นาฬิกา ส่วนมือขวาอยู่ในตำแหน่ง 3 นาฬิกา โดยนั่งให้แผ่นหลังแนบกับพนักพิง งอข้อศอกเล็กน้อยเมื่อปรับเสร็จแล้ว ลองเลื่อนมือไปวางไว้ด้านบนสุดของรอบวงพวงมาลัย ถ้าข้อศอกแตะรอบวงพวงมาลัยพอดี ถือเป็นระยะที่ถูกต้องเหมาะสม แต่ถ้ารอบวงพวงมาลัยอยู่เลยไปถึงกลางฝ่ามือหรือโคนนิ้ว แสดงว่าปรับพนักพิงเอนมากเกินไป และถ้ารอบวงพวงมาลัยอยู่เลยข้อศอกเข้ามา แสดงว่าปรับที่นั่งชิดเกินไป ซึ่งหากนั่งขับรถเป็นเวลานาน จะเกิดอาการเมื่อยล้าได้ง่ายกว่าผู้ที่นั่งถูกต้อง

เติมน้ำมันเต็มถัง สิ่งของจำเป็นเตรียมให้พร้อม

การเดินทางไกล นอกจากผู้ขับขี่จะต้องตรวจเช็คสภาพรถให้พร้อมแล้ว เชื้อเพลิงก็เป็นสิ่งสำคัญ น้ำมันควรเติมให้เต็มถัง เกิดรถติดหนึ่กจะได้ไม่ต้องเข็นกลางทาง หากรถใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิงได้ด้วย ก็ต้องตรวจสอบเส้นทางที่จะไปว่ามีสถานีบริการหรือเปล่า อยู่จุดไหนบ้าง ของแบบนี้ต้องเตรียมตัวให้พร้อม เกิดมีปัญหากลางทางจะหมดสนุก อุปกรณ์ที่จำเป็นกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน พวกล้ออะไหล่ หลอดไฟ ไฟวอล์ ไฟฉาย สายลากรถ สายพ่วงแบตเตอรี่ ฯลฯ ควรเตรียมติดรถไว้ให้พร้อม ไว้ก่อนจะดีที่สุด เกิดปัญหาขึ้นมาก็สามารถพึ่งพาตัวเองได้ทันที

เหนื่อยนักพักก่อน.... จ้วงแล้วจับ ตายมากกว่าเมา

การขับรถในช่วงเทศกาลสำคัญ
ท่านที่ไม่มีประสบการณ์อาจจะไม่เคยสัมผัส
ความลำบากในการขับรถด้วยความเร็ว
เพียง 1-2 กิโลเมตร/ชั่วโมง และการนั่ง
ท่าเดิมๆ นานๆ แน่่อนว่าความเมื่อยล้า
อ่อนเพลีย จะเกาะติดเป็นเงาตามตัว
เพราะฉะนั้นเมื่อท่านขับรถติดต่อกัน
3-4 ชั่วโมง ไม่ว่าจะขับมาในระยะทางไกลเท่าไร
ควรหาจุดพักรถหรือปั้มน้ำมัน พักล้างหน้า
ล้างตา ให้ผ่อนคลายความเหนื่อยล้า
ก่อนเดินทางต่อไป ถ้ามีผลไม้รสเปรี้ยว
พวกมะดันหรือมะขามยาคีซื้อติดรถไว้ จะช่วย
ได้มากที่สุดทีเดียว หรือหากกรวิ่งด้วยความเร็ว
แล้วเกิดอาการง่วง ก็ให้เปิดหน้าต่างให้แรงลม
ปะทะใบหน้า จะช่วยให้ร่างกายตื่นตัวได้
หรือจะเปิดเพลงเร็วๆ ฟังแล้วร้องตามไปด้วย
ก็คลายง่วงได้เช่นกัน วิธีสุดท้ายนี้เจ็บหน่อย
แต่รับรองว่าได้ผล ให้ท่านใช้ปลายเล็บนิ้วโป้ง
กดบริเวณปลายเล็บนิ้วก้อยของมือข้างเดียวกัน
อย่างแรง จะช่วยคลายอาการง่วงนอนได้
แต่ถ้าหากอ่อนเพลียหรือ ง่วงนอนมาก
จนบังคับพวงมาลัยไม่ได้จริงๆ อย่าฝืนขับ
เด็ดขาด ให้หาจุดพักรถหรือที่ปลอดภัย พักผ่อน
ครึ่งชั่วโมงพอให้หายเพลียแล้วค่อยเดินทางต่อ

การขับรถกลางคืนให้ปลอดภัย

มีบางคนที่ชอบเดินทางหรือขับรถในเวลากลางคืน โดยเห็นว่าถนนโล่ง แดดไม่ร้อนและสบายตากว่าตอนกลางวัน แต่สำหรับคนส่วนใหญ่แล้วมักไม่ค่อยชอบขับหรือเดินทางในเวลากลางคืน เพราะรู้สึกว่ามีอันตรายกว่าในเวลากลางวัน ซึ่งก็เป็นความจริง โดยมีข้อมูลสถิติอุบัติเหตุทางถนนที่แสดงให้เห็นว่ามีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้นในตอนกลางคืนสูงเป็น 3 เท่าของตอนกลางวัน

การขับรถในเวลากลางคืนเป็นเรื่องที่ทำนายและค่อนข้างเสี่ยงอันตรายมากกว่าที่หลายคนคิด ท่านต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น จากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทั้งความมืดที่ทำให้มองเห็นได้ไม่ชัดเจน และไม่ไกลพอที่จะเห็นว่าทางข้างหน้า ทั้งบนถนนหรือบนไหล่ถนนมีสภาพเป็นอย่างไร เป็นทางโค้ง มีเนิน มีหลุม มีคนหรือมีวัตถุสิ่งใดยื่นล้ำหรือกำลังจะออกมาบนถนนที่รถของท่านกำลังแล่นไปหรือไม่ และที่สำคัญ ยังเสี่ยงกับความประมาทของเพื่อนร่วมทางอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อตั้งใจหรือจำเป็นต้องเดินทางในเวลากลางคืน ท่านต้องเตรียมรถให้พร้อมในทุกๆ ระบบ โดยเฉพาะระบบไฟส่องสว่างหรือสัญญาณไฟต่างๆ ตรวจสอบว่าสามารถทำงานได้ปกติดีหรือไม่ หากมีส่วนใดเสีย ให้แก้ไขซ่อมแซมทันที บางคนไม่รู้หรือประมาทนำรถที่มีไฟเบรก ไฟหน้าหรือไฟเลี้ยวชำรุดข้างใดข้างหนึ่งออกมาวิ่งบนถนนในเวลากลางคืนแล้วทำให้เกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากผู้ใช้รถคันอื่นสับสนกับสัญญาณไฟของรถเรา นอกจากดูแลให้รถสามารถใช้งานได้เป็นปกติแล้ว จะต้องทำความสะอาดกระจกของดวงไฟทุกดวงให้สว่างสดใส รวมทั้งกระจกหน้าต่างรถ ทั้งด้านใน ด้านนอก ให้สะอาดเห็นได้ชัดเจน และที่สำคัญ ให้ตั้งระดับไฟหน้ารถให้ส่องได้พอดีตรงจุดที่ต้องการ หากตั้งสูงหรือแกลงเกินไป ลำแสงจะส่องพุ่งเลยไปเห็นแต่ต้นไม้ มองเห็นถนนไม่ชัดเจน และยังทำให้คนขับรถคันอื่นมองถนนไม่เห็น เพราะไฟหน้าของรถเราไปส่องเข้าตาเขา แทนที่จะส่องอยู่บนถนน

เมื่อรถพร้อมเดินทาง ท่านก็ต้องประเมินสภาพร่างกายของตนเองด้วย เพราะกว่าร้อยละ 90 ของปฏิกิริยาตอบสนองของผู้ขับรถ จะขึ้นอยู่กับสายตาหรือการมองเห็น ในขณะที่การมองเห็นในตอนกลางคืนนั้นมีขอบเขตที่จำกัดจากปัจจัยหลายอย่าง ผู้ขับรถที่มีอายุ 50 ปีต้องการแสงสว่างช่วยในการมองเห็นเป็น 2 เท่าของผู้ขับรถที่มีอายุ 30 ปี และโดยปกติแล้วการขับรถในเวลากลางคืน ร่างกายจะมีความตื่นตัวน้อยลง เพราะฉะนั้นก่อนเดินทาง ท่านควรได้นอนหลับพักผ่อนอย่างเต็มที่ เพื่อเรียกความสดชื่นให้กับร่างกายมากที่สุด ที่สำคัญต้องงดเว้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทั้งก่อนและระหว่างการเดินทาง โดยเด็ดขาด แอลกอฮอล์ไม่เพียงแต่ทำให้ความสามารถในการขับรถลดน้อยลงแล้ว ยังมีฤทธิ์กดประสาท ทำให้เฉื่อยชาลงไป การดื่มเหล้าเพียงแก้วเดียวก็สามารถทำให้ท่านอ่อนเพลียได้ นอกจากนี้ไม่ควรสูบบุหรี่ในขณะที่ขับรถ เพราะนิโคตินและคาร์บอนมอนอกไซด์จะทำให้เคืองตาและลดการมองเห็นลงด้วย

การขับรถในช่วงเวลาใกล้ค่ำเป็นช่วงที่ค่อนข้างอันตราย เพราะเป็นช่วงที่สายตาของเรากำลังปรับระดับให้เคยชินและให้เข้ากับความมืดที่กำลังมาถึง ถ้าท่านรู้สึกว่าการมองเห็นไม่ชัด ให้เปิดไฟหน้ารถโดยไม่ต้องรอให้มืดก่อน นอกจากจะช่วยให้ท่านมองเห็นได้ชัดเจนขึ้นแล้ว ยังง่ายต่อผู้ขับรถคนอื่นที่สามารถสังเกตเห็นรถของท่านได้ง่ายอีกด้วยเช่นกัน การใช้ไฟในเวลากลางคืนมีสิ่งที่ต้องเรียนรู้และปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับทุกฝ่ายที่ใช้ถนนร่วมกัน โดยเฉพาะการใช้ไฟสูง

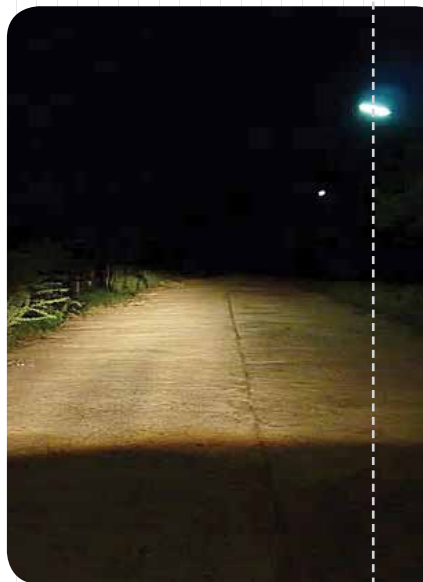
ในกรณีที่ไม่มียศอื่นอยู่ด้านหน้าหรือวิ่งสวนมา การเปิดไฟสูงจะช่วยให้ท่านสามารถมองเห็นได้ไกลและชัดเจนขึ้น แต่ถ้าเมื่อใดที่เริ่มมองเห็นรถคันหน้าหรือไฟจากรถที่กำลังสวนมา ต้องเปลี่ยนเป็นไฟต่ำทันที เพราะลำแสงของไฟสูงจะไปแยงตาและรบกวนการมองเห็นของรถคันอื่น

ในทางกลับกัน หากผู้ขับรถคันที่สวนมาไม่ลดไฟสูงมาเป็นไฟต่ำ แล้วทำให้ท่านมองทางไม่เห็น ให้หลีกเลี่ยงด้วยการมองไปที่ขอบถนนด้านซ้ายแทน และใช้เป็นชี้นำทางสักระยะจนรถคันนั้นพ้นไป ระหว่างขับรถให้พยายามเบนสายตาจากแสงไฟของรถคันอื่น เพราะแสงไฟที่จะตกกระทบยังกระจกมองข้างหรือแม้แต่กระจกมองหลังจะทำให้ตาพร่าไปชั่วขณะให้มองไปที่เส้นทางข้างหน้าหรือเส้นแบ่งช่องจราจรเป็นหลัก เพื่อให้สามารถประคองรถอยู่ในช่องทางได้ตลอดเวลา

แต่ถ้าหากท่านอยากจะหลีกเลี่ยงกับแสงไฟสูง ให้พยายามขับขี่ในช่องทางซ้ายสุดของถนนเข้าไป ท่านจะได้รับแสงไฟหน้าของรถยนต์ที่วิ่งสวนทางมาน้อยลงทำให้มองเห็นทางข้างหน้าได้อย่างชัดเจน ในกรณีของรถที่วิ่งเร็วและต้องการแซง ก็ไม่ต้องขอทางจากท่านไม่ว่าจะเป็นการบีบแตรหรือยกไฟหน้า (ไฟสูง) เพื่อขอทาง เพราะรถอยู่เลนซ้ายอยู่แล้ว นอกจากนี้เมื่อรถวิ่งอยู่เลนซ้ายจะมีรถขับตามหลังน้อยลง เพราะส่วนใหญ่จะวิ่งในเลนขวาทั้งหมด เวลาที่ท่านมองกระจกมองหลังหรือกระจกมองข้าง จะไม่เจอกับลำแสงไฟหน้าบ่อยๆ และที่สำคัญการวิ่งเลนซ้ายโดยใช้ความเร็วที่เหมาะสม วิ่งไม่เร็วนัก จะมีความปลอดภัยมากขึ้นด้วย แต่ถ้าหากไม่สามารถวิ่งในเลนซ้ายสุดได้ ก็ให้วิ่งในเลนกลางแทน

ในระหว่างขับรถอาจเกิดอาการง่วงขึ้นได้ ซึ่งมีหลายวิธีที่สามารถป้องกันอาการง่วงได้บ้าง เริ่มจากการเปิดกระจกเพื่อให้ลมพัดผ่านเข้ามาในห้องโดยสาร เปิดเพลงจังหวะสนุกๆ และร้องตาม หรือหาเพื่อนนั่งคุยไปตลอดทาง จนถึงการใช้วิธีหยิกตัวเอง โดยเอาเล็บกดตรงปลายนิ้วก้อย ตรงอุ้งเล็บ จะทำให้ตื่นตัวและเดินทางต่อไปได้อีกสักพัก ประมาณ 5 นาที พอให้สามารถหาสถานที่จอดพักรถและร่างกายได้ แต่ที่ สุดแล้ว ถ้ายังรู้สึกง่วงหรือเพลียมากๆ ก็อย่าฝืนขับ เพราะในภาวะที่สมองมีแรงจากความล้าหรือจากความง่วง จะทำให้ยากต่อการตั้งใจจดจ่อขับรถอย่างเต็มที่ และยังทำให้การตัดสินใจที่จะตอบสนองต่อการขับที่ช้าลง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ควรหาสถานที่ปลอดภัย เช่น สถานีตำรวจ ปั๊มน้ำมัน จุดพักรถของหน่วยงานต่างๆ เพื่อหยุดพักรถและร่างกาย ลงเดินยืดเส้นยืดสาย เข้าห้องน้ำล้างหน้าล้างตา หากาแฟดื่ม หรือหากง่วงมากๆ ก็ควรรีบหลับสัก 15 นาที แล้วค่อยเดินทางต่อไป

นอกจากนี้ให้เพิ่มความระมัดระวังในการขับๆ โดยขับให้ช้าลงกว่าที่เคยขับในเวลากลางวัน หากเป็นเส้นทางที่ไม่คุ้นเคยก็ควรที่จะใช้ความเร็วไม่เกินไปจากความเร็วที่ระบุไว้ตามป้ายจำกัดความเร็ว ณ บริเวณนั้นๆ ให้หมั่นสังเกตที่ป้ายเตือนต่างๆ ตลอดการเดินทาง โดยเฉพาะกับป้ายระบุเส้นทางรูปแบบต่างๆ ทั้งทางโค้ง ถนนต่างระดับ ทางเบี่ยง และอื่นๆ และให้ขับทิ้งระยะห่างจากรถคันหน้าให้มากๆ หน่อย เพราะในเวลากลางคืนมีโอกาสสูงที่จะพบกับผู้ขับที่ตีมามากเกินไปซึ่งมักออกอาการให้เห็นจากการขับที่ส่ายไปส่ายมา เข้าโค้งโดยตีวงกว้างมาก ไฟหน้าปิด ขับกินเลน ไหลเลนหนึ่งมากเกินไป หรือขับกลางถนน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะขับรถในเวลากลางวันหรือเวลากลางคืน จะต้องระลึกรัไว้เสมอ คือ อย่าประมาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเส้นทางต่างจังหวัดในเวลากลางคืน ต้องพยายามหัดตาไว้เป็นพิเศษ เพราะมีทั้งรถที่วิ่งสวนทาง ไฟหน้า ไฟท้ายไม่มี และหลายรายที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เพราะฉะนั้นนอกจากจะต้องระวังรถของท่านเองแล้ว ยังต้องเพิ่มความระมัดระวังเพื่อนร่วมทางเป็นพิเศษด้วย

การขับรถตามหลังรถขนาดใหญ่

การขับรถบนถนนที่มีปริมาณรถเป็นจำนวนมาก และมีความแตกต่างของขนาดรถที่หลากหลายประเภท ตั้งแต่รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ ไปจนถึง รถขนาดใหญ่ จำพวกรถสิบล้อ รถพ่วง รถเทรลเลอร์ ทำให้มีโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุสูงมาก โดยเฉพาะกับ รถขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดทางกายภาพ จึงอาจถูกบดบัง หรือหลุดเข้าไปอยู่ในมุมอับของรถขนาดใหญ่ ทำให้รถขนาดใหญ่มองไม่เห็นและเกิดการเฉี่ยวชนได้ง่าย อุบัติเหตุที่เกิดจากสาเหตุดังกล่าวมีให้เห็นเป็นประจำ และมักเกิดความสูญเสียที่รุนแรง ถึงเสียชีวิต และมูลค่าทรัพย์สินที่เสียหายค่อนข้างสูงมาก เพื่อเป็นการลด ความเสี่ยงและความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากสาเหตุดังกล่าว มีข้อเสนอแนะสำหรับรถขนาดเล็กที่จำเป็นต้องขับ ตามหลังรถขนาดใหญ่ ให้ปฏิบัติดังนี้

หมั่นสังเกตยานพาหนะที่อยู่รอบข้าง

โดยเฉพาะรถขนาดใหญ่ จำพวกรถสิบล้อ รถกึ่งพ่วง รถพ่วง หรือรถโดยสารที่อาจเป็นต้นเหตุของการเกิด อุบัติเหตุ อย่าเข้าไปอยู่ใกล้ๆ อย่าซบจี้ท้ายหรือชิดท้าย รถขนาดใหญ่ ควรรักษาระยะห่างให้มากกว่าปกติ หรือ ในระยะ 5 ถึง 6 เมตร ทั้งในขณะที่กำลังวิ่งหรือจอดติด สัญญาณไฟ เพราะการเข้าไปใกล้อาจจะเข้าไปอยู่ในพื้นที่บอด ของรถขนาดใหญ่ คนขับอาจมองไม่เห็นและอาจจะเบียด หรือทับ

นอกจากนี้ยังเพื่อป้องกันเศษวัสดุจากรถบรรทุก ร่วงหล่นใส่รถ ทำให้กระจกแตกหรือรถเสียหลักล้มมาทับ

หากต้องขับเข้าใกล้รถขนาดใหญ่ ควรใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในช่วงรอกอตัว ช่วงเลี้ยวโค้งขึ้นสะพานหรือทางลาดชัน

เพราะมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกเบียดหรือทับ หรือ
กระบะหลังของรถบรรทุกพ่วง ตู้คอนเทนเนอร์วัสดุ
สิ่งของตกหล่นใส่รถได้

หลีกเลี่ยงการขับรถคู่ขนาน กับรถบรรทุกขนาดใหญ่

พยายามขับให้ห่าง โดยเร่งความเร็วเพื่อแซง
หรือชะลอความเร็วให้รถบรรทุกแซงไป แต่ถ้าหาก
จำเป็นต้องอยู่ด้านข้างรถใหญ่ ให้อยู่ในตำแหน่ง
ที่พอจะมองเห็นหน้าคนขับในกระจกบานด้านข้าง
ของรถขนาดใหญ่ เพราะเป็นระยะที่คนขับรถขนาดใหญ่
มองเห็นรถขนาดเล็กในกระจกได้

เทคนิคการขับรถขึ้นเขา

ในหลายจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่เป็นเนินลาดชัน ถนนต้องตัดผ่านหรือเลียบภูเขา และโดยเฉพาะในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญบางแห่งที่ตั้งอยู่บนภูเขาสูง ผู้ขับรถจำเป็นต้องขับรถยนต์ขึ้นไปยังถนนที่ลาดชันต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน สิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก คือ รถจะต้องมีกำลังของเครื่องยนต์ที่แรงพอสำหรับการขับเคลื่อนรถยนต์ให้ไปข้างหน้าได้อย่างราบรื่น และต้องการผู้ขับขี่ที่มีความชำนาญพอสมควร เพราะฉะนั้นผู้ขับรถยนต์จึงควรศึกษาหลักการ และวิธีการขับรถขึ้น-ลงพื้นที่ลาดชันเพื่อป้องกันความผิดพลาด และเพื่อเป็นการบำรุงรักษาเครื่องยนต์ของรถให้ทำงานได้เต็มสมรรถนะ และมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน

หลักการหรือเทคนิค ในการขับรถขึ้นเขา

ควรใช้เกียร์ต่ำ ปรับเปลี่ยนเกียร์เมื่อรถเสียกำลัง อย่าลากเกียร์จนหมดแรงส่ง ถ้าเป็นเกียร์อัตโนมัติ ให้ใช้เกียร์ 2 ในการขับขึ้นเขาลงเขา และเปลี่ยนไปใช้เกียร์ D บ้างเมื่อรถอยู่ในทางราบ การขับให้ใช้เกียร์ช่วยตลอดทาง ไม่ต้องกังวลว่าเกียร์จะพัง เกียร์อัตโนมัติไม่พังง่าย ๆ

เมื่อขับลงเขาที่ลาดชันมากและยาวไกล ก่อนเข้าโค้ง ให้เปลี่ยนเกียร์จากตำแหน่ง D มา 2 ถ้า 2 ยังเอาไม่อยู่ ให้เปลี่ยนมา L แต่อย่าทำขณะฝนตก ทางสั่น รถจะเสียการทรงตัว การใช้เกียร์แต่ละเกียร์ควรดูสภาพทางเป็นหลัก ส่วนเกียร์ธรรมดาการทำงานจะง่ายกว่า มีเกียร์ให้เล่น 5 ตำแหน่ง และมีคลัตช์ช่วยในการส่งกำลังไปยังล้อที่เราต้องการได้ทุกขณะ แต่เกียร์อัตโนมัติบางรุ่นจะทำงานไม่ได้อย่างที่เรต้องการ เพราะฉะนั้นควรประเมินสภาพทางก่อนใช้เกียร์ดีที่สุด

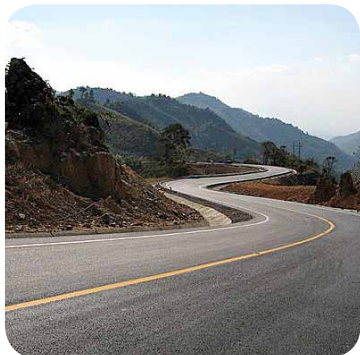
การขับเข้าโค้งธรรมดาหรือบนภูเขา ควรมองให้ไกล ให้ลึก และให้คนนั่งข้างช่วยดูสภาพทางด้วย เมื่อแน่ใจว่าไม่มีรถสวนมา ให้ใช้วิธีตัดโค้ง วิธีนี้จะช่วยให้รถทรงตัวดี เข้าโค้งได้เร็ว รถไม่ใช้กำลังมาก ลูกปืนล้อไม่ทำงานหนัก ยางก็ไม่ล้ามตัวมาก หนัวยางจะสัมผัสผิวถนนได้มากตามไปด้วย แต่ต้องแน่ใจว่าไม่มีรถสวนมา อย่างเช่น หากจะเข้าโค้งขวา ก่อนเข้าโค้งให้ถอนคันเร่งลง หักพวงมาลัยไปทางซ้ายนิดหนึ่ง แล้วหักพวงมาลัยมาทางขวา เพื่อทำโค้งให้กว้างขึ้น ใช้พื้นที่ถนนทุกตารางนิ้ว ในกรณีกลับกัน ถ้ารถจะเลี้ยวซ้าย ก็ให้เลี้ยวทางขวานิดหนึ่ง แล้วเลี้ยวซ้าย การฝึกใหม่ๆ จะรู้สึกฝืนความรู้สึกบ้าง แต่ถ้าขับชำนาญแล้วก็จะชินไปเอง

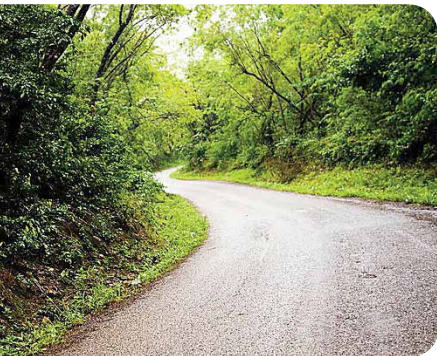

การขับรถเข้าโค้งต่อเนื่องรูปตัว S ต้องมองให้ไกล มองให้ลึก เมื่อแน่ใจว่าทางว่าง ไม่มีรถสวนมา ให้ถอนคันเร่งลง แล้วเลี้ยวตัดโค้งในแนวการขับเป็นเส้นตรงที่สุด แต่การขับรถลักษณะนี้ ถ้าไม่แน่ใจเส้นทางข้างหน้า หรือทัศนวิสัยไม่ดี ควรขับเข้าทางโค้งธรรมดา อยู่ในทางของเราเอง จะปลอดภัยที่สุด

การขับรถเข้าโค้งหักศอกขึ้นเขา รูปพื้นปลา การขับแบบนี้ต้องให้ผู้ช่วยดูทางด้านซ้ายด้วย โดยมองถนนด้านบนก่อนว่าไม่มีรถสวนลงมา กดเบรกรถก่อนจะขับขึ้นไป หลักการขับก็เหมือนเข้าโค้งธรรมดา จะเลี้ยวซ้ายก็หักพวงมาลัยไปทางขวาก่อน แล้วหักพวงมาลัยไปทางซ้ายเข้าโค้ง เมื่อรถเข้าโค้ง ล้อหน้าจะเกิดแรงต้าน รถต้องใช้กำลังมาก ทำให้รถขับขึ้นได้ช้า ควรคืนพวงมาลัยกลับมาบ้าง และเร่งเครื่อง ทำแบบนี้เป็นจังหวะไปมา จนพ้นโค้ง การขับลงโค้งแบบนี้ อย่าใช้ความเร็วควรลงช้าๆ ใช้เบรกช่วยชะลอความเร็ว แต่อย่าเหยียบแรงท้ายรถจะบิด ยิ่งหน้าฝนท้ายรถจะบิดได้ง่าย ถ้าท้ายรถบิดจะเสียหลักการทรงตัว ให้หักพวงมาลัยไปทิศทางของท้ายรถ เช่น เลี้ยวซ้าย ท้ายรถบิดไปทางขวา ก็ให้หักพวงมาลัยไปทางขวา เมื่อรถทรงตัวได้แล้ว ให้บังคับรถไปในทิศทางที่ต้องการ ถ้าเอาไม่อยู่ ให้เลือกเฉี่ยวชนทางภูเขาไว้ก่อน อย่าหักพวงมาลัยพุ่งไปทางหน้าผาก็แล้วกัน เพราะโอกาสรอดต่างกันมาก

การเพิ่มระยะทางการเบรก การเบรกกระทันหัน อาจส่งผลให้รถเราเกิดแรงเหวี่ยงและบิดไปชนรถข้างหน้า เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว จึงควรเลี้ยวรถโดยดึงพวงมาลัยไปทางไหล่ทาง แนวทางที่ปลอดภัยคือ พยายามเว้นพื้นที่ระหว่างรถของเรากับรถคันหน้าให้อยู่ในระยะที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มระยะทางการเบรกที่ปลอดภัย

การขับรถบนภูเขาที่มีทางคดเคี้ยวไปมาเป็นเวลานานๆ เมื่อถึงทางตรงลงเขายาวไกล คนขับส่วนมากจะขับรถเร็วมาก เป็นเรื่องที่ยอันตรายมาก ทางตรงลงเขาแบบนี้ น้ำหนักรถ ความเร็ว ระยะทาง ถ้ามีอะไรเกิดขึ้น เช่น มีรถคน หรือสิ่งกีดขวางที่ไม่คาดคิด เชื่อว่าหักหลบไม่พ้นแน่ ถึงแม้จะหักหลบได้ แต่รถต้องเกิดอะไรแน่นอน ไม่พลิกคว่ำแหกข้างทางเข้าป่า หรือไม่ก็ชนรถที่วิ่งสวนมา คิดแล้วไม่คุ้มแน่นอน เพราะฉะนั้นปลอดภัยไว้ก่อน อย่าขับเร็วดีที่สุด

การขับรถในทัศนวิสัยไม่ดี ทางโค้งแคบที่มีสันเขาบังสายตา ควรเข้าโค้งแบบธรรมดา ต้องบีบแตรส่งสัญญาณทุกครั้งก่อนจะเข้าโค้ง เพื่อป้องกันรถที่วิ่งสวนมา เนื่องจากคนที่ขับรถเจ้าถิ่นบนภูเขาเป็นประจำ จะขับรถตัดโค้งจนเป็นนิสัย

ทางลูกรังหรือทางที่มีหินหลอย ทางแบบนี้ถือได้ว่าเป็นทาง “ปราบเซียน” กลิ้งกันมาหลายคันแล้ว การที่ล้อรถลอยตัวขณะวิ่งเข้าโค้ง เราไม่สามารถบังคับได้อย่างที่ต้องการ และการที่เราไม่คุ้นเคยกับเส้นทางมาก่อนก็ไม่ควรขับรถด้วยความเร็วสูง

ข้อควรระวัง

- ขณะขับรถขึ้นทางชันหรือขึ้นเขา ควรเร่งความเร็วให้สม่ำเสมอ เพิ่มกำลังเครื่องยนต์อย่างนุ่มนวล อย่าเบิ้ลเครื่องอย่างรุนแรง เพราะนอกจากความเร็วจะไม่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังทำให้สิ้นเปลืองน้ำมันไปโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย
- อย่าใช้เกียร์ว่างในขณะลงเนินชันหรือลงเขาโดยเด็ดขาด เพราะจะทำให้รถไหลลงด้วยความเร็วสูง โดยไม่มีแรงหน่วงของเครื่องยนต์ อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงขึ้นได้ ดังนั้นจึงควรใช้เกียร์ต่ำ และค่อยๆ ปลดอัตรให้ลงเนินตามรอบเครื่องยนต์ และอย่าลืมควบคุมความเร็วของรถให้สัมพันธ์กับเกียร์ด้วย
- ควรใช้เกียร์ 1 หรือเกียร์ 2 ในขณะขับรถขึ้นเขา เพราะถ้าใช้เกียร์สูง อย่างเช่น เกียร์ 3, 4 หรือ 5 จะทำให้เครื่องยนต์ไม่มีกำลังและแรงฉุดมากพอที่จะขับเคลื่อนรถให้ขึ้นเนินเขา นอกจากนี้ยังเป็นการผลาญน้ำมันโดยไม่จำเป็นอีกด้วย

จับรถถอยหลังอย่างมีเทคนิค

หลายท่านมักไม่ชินเวลาต้องจับรถถอยหลัง บ่อยครั้งที่มืออาการกำๆ กังๆ กระะยะห่างไม่ถูกเวลาถอยรถเข้าช่องจอด เพราะคุ้นเคยแต่เดินหน้า เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา จนลืมไปว่าการจับรถถอยหลังก็สำคัญไม่แพ้กัน และยังอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายกว่าขับเดินหน้าเสียอีก มีเทคนิคง่ายๆ มาแนะนำเพื่อให้ท่านสามารถจับรถถอยหลังได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

จับรถถอยหลังนั้น ควรกระทำในขณะที่ความเร็วต่ำและจับช้าๆ
ซึ่งจะทำให้การหมุนพวงมาลัยได้ผลดี

ขณะที่จะหมุนพวงมาลัย ควรให้รถมีการเคลื่อนที่นิดหน่อย
เพราะจะช่วยลดการเสียดสี ระหว่างหน้ายางกับพื้นถนน

หลักการถอยหลัง

● มีหลักอยู่ว่าหากต้องการให้ท้ายของรถยนต์หันไปทางใด ก็ให้หมุนพวงมาลัยไปทางนั้น เช่น ต้องการให้ท้ายรถเลี้ยวไปทางซ้าย ก็ให้หมุนพวงมาลัยไปทางด้านซ้าย และถ้าต้องการให้ท้ายรถเลี้ยวไปทางขวา ก็ให้หมุนพวงมาลัยไปทางด้านขวา

● ในขณะที่ต้องการจะถอยหลัง หากอยู่ในภาวะคับขัน การจราจรแออัด ควรเปิดสัญญาณไฟ และสังเกตรถที่ผ่านไปมา ทั้งด้านหน้า-หลัง ซ้าย-ขวา ว่าพ้นระยะในการหักวงเลี้ยวของรถเราหรือไม่

● เพิ่มความมั่นใจขณะถอย ด้วยการใช้มือขวาควบคุมพวงมาลัย และใช้แขนซ้ายอ้อมไปจับด้านหลังของเบาะคู่หน้า จากนั้นค่อยๆ ถอยช้าๆ เข้าช่อง ซึ่งวิธีนี้จะทำให้การเอี้ยวคอไปมองท้ายรถสะดวกขึ้น

● การทิ้งช่วงห่างระหว่างท้ายรถกับกำแพงด้านหลัง บ่อยครั้งที่เรามักจะกะระยะไม่ถูก เนื่องจากไม่กล้าถอย กลัวท้ายจะชน โดยเฉพาะในเวลากลางคืน ลองใช้วิธีแตะเบรกช่วย แล้วสังเกตแสงไฟท้ายประเินดูได้จากครีสมือของแสงไฟ หากจอดชิดเกินไป จะมีแสงหรือมองเห็นไม่เต็มแสง แต่หากแสงจ้า แสดงว่ายังถอยหลังได้อีก

● ให้ลองสังเกตการจอดของรถข้างๆ ที่มีขนาดใกล้เคียงกันด้วยก็ได้ โดยพยายามให้บานประตูรถอยู่ในระนาบเดียวกัน และระวังว่ารถของเราจะจอดล้ำหน้าเกินไป ขณะเดียวกันก็ต้องประเมินมิติ หรือขนาดของรถและขนาดช่องว่างพื้นที่ที่จะนำรถเข้าจอด ควบคู่ไปกับช่องว่างที่เหลือเพื่อการหักเลี้ยวด้วย

แข่งหรือเปลี่ยนเลน ต้องปลอดภัยและมีมารยาท

ไม่น่าเชื่อว่าเรื่องการแข่งจะเป็นปัญหาที่เห็นกันเรื่อย ๆ สำหรับคนที่ขับรถมาหลายปีแล้ว แทนที่จะเป็นมือใหม่ คงเพราะมือใหม่อาจจะไม่ค่อยอยากแข่ง และเวลาแข่งมักจะหันไปดูแล้วดูอีก เลยไม่ค่อยมีปัญหา แต่คนที่ขับรถมานานคงจะทราบถึง “จุดบอด” ในการแข่งเป็นอย่างดี และคงมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว นั่นคือ มุมมองช่วงด้านข้างของรถ ค่อนไปทางข้างหลังเราทั้งซ้ายและขวา

ในขณะที่เราขับรถ เวลาเรามองกระจกข้างจะมองไม่เห็นรถคันที่ขับข้าง ๆ รถที่ค่อนไปข้างหลังนิดหน่อย เพราะมุมของกระจกจะเลयरรถคันนั้นไป และสายตาเราก็มองไม่เห็น เพราะเรามองไปข้างหน้าอยู่ รถที่อยู่ค่อนไปข้างหลังหน่อยจึงไม่อยู่ในรัศมีของสายตาเรา เวลาเราจะแข่งหรือเปลี่ยนเลน เราจึงมักจะเบียดเข้าไปในเลนที่คิดว่าโล่งทันที ถ้ามีรถอยู่ตรงนั้นเราจะได้ยินเสียงแตรที่ดังยาวหรือถี่ ๆ ทันทีหรือไม่ก็อาจเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนขึ้นได้ ตัวเราที่ขับเองก็คงตกใจไม่ใช่เนี่ยว่า รถคันนั้นมาจากไหน ส่วนรถคันที่ถูกปาดก็คงงัวเข้านมาได้อย่างไรมีรถอยู่ตรงนั้นทั้งคัน แต่คนที่ม่ประสบการณ์จะเข้าใจดีว่า ผู้ขับรถคันนั้นมองไม่เห็นเพราะเป็นจุดบอด

เพื่อป้องกันมิให้เกิดการเฉี่ยวชนจากกรณีดังกล่าวข้างต้น ก่อนที่เราจะแข่งหรือเปลี่ยนเลน มีวิธีปฏิบัติง่ายๆ ดังนี้

ก่อนแข่งหรือเปลี่ยนเลน ควรเหลือบหรือหันไปดูสักแวบหนึ่งก่อน ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา จะช่วยให้เห็นชัดและตัดสินใจได้ว่าควรทำอย่างไรต่อไป

ถ้าไม่ชอบหัน ลองหากระจกเงาขนาดเล็ก ๆ ที่มีขายกันทั่วไปมาติดกระจกข้าง ลองใช้จนเคยชิน จะสามารถช่วยได้ ทำให้เห็นมุมมองที่กว้างขึ้น

ตอนแข่งหรือเปลี่ยนเลนค่อย ๆ เปิดไฟเลี้ยวทุกครั้งก่อนหักออก เพื่อความไม่ประมาท ถ้ามีรถอยู่ ท่านอาจจะได้ยินเสียงแตรเตือนให้ทราบก่อนว่ามีรถอยู่ และถ้ามีเหตุอะไรจะได้ตั้งตัวทัน สามารถหักกลับชะลอรถได้

ถ้าท่านเป็นคนที่อยู่ตรงจุดบอดของคันหน้า ควรหลีกเลี่ยงการขับด้วยความเร็วเท่า ๆ กัน หรืออยู่ใกล้ ๆ กับรถคันอื่นเป็นเวลานาน ควรที่จะเร่งแซงไป หรือชะลอรถลงมาให้อยู่ห่างหน่อยจะดีกว่า

ช่วงเร่งแซงให้สังเกตคันหน้า ถ้ามีแนวโน้มที่จะเริ่มเบียดเข้ามา ให้บีบแตรเตือนทันที กันไว้ก่อน ปลอดภัยกว่า

พร้อมเบรกทันที ถ้าคันหน้าเบียดเข้ามาเต็ม ๆ ต้องพยายามทำความเข้าใจด้วยว่า รถของเราอยู่ในจุดที่เรามองไม่เห็นจริงๆ

มารยาทในการแข่ง

▣ **ควรให้สัญญาณก่อนแข่งทุกครั้ง** เพื่อให้รถคันหน้ารู้ตัวและระมัดระวัง หรือให้ทาง

▣ **ไม่แข่งในที่คับขัน หรือเขตห้ามแข่ง** เพื่อมิให้เกิดความหวาดเสียวแก่ผู้อื่น

▣ **การขับผ่านรถที่จอดริมถนน (ด้านที่เราขับ)** ต้องดูว่ามีรถที่วิ่งสวนทางมา หรือเปล่า

▣ **ถ้ามีรถสวนมา ให้รถคันที่สวนมา ขับผ่านไปก่อน** แล้วเราค่อยขับแซงขึ้นไป

▣ **ถนนยิ่งแคบ ยิ่งต้องขับช้า ๆ และแข่งด้วยความระมัดระวัง** ควรเว้นระยะให้ห่างจากรถคันที่ถูกแซงอย่างเหมาะสม ไม่เบียดจนเกินไป

▣ **แซงแล้วไม่หักเข้าซ้ายเร็วจนเกินไป** **ดูเป็นลักษณะปาดหน้า** ทำให้รถคันถูกแซงต้องเบรกตัวโก่ง หรือหักหลบเสียการควบคุมรถ

▣ **แซงพ้นแล้วให้ชิดซ้ายทันที** ไม่ว่าจะมีรถตามหลังมาหรือไม่ หากมีรถตามหลังมาก็จะไม่เป็นการกีดขวางรถคันอื่น

มารยาทในการให้แซง

▣ **เมื่อมีรถจะแซง ควรขับชิดทางซ้าย** เพื่อให้มีช่องทางเพียงพอแก่รถที่ขอแซง

▣ **เมื่อเห็นสัญญาณขอแซงจากรถคันหลัง** เช่น การกะพริบไฟ การให้สัญญาณไฟเลี้ยวขวา เราควร **“ตอบรับ”** ด้วยการให้สัญญาณไฟเลี้ยวซ้าย และลดความเร็วให้รถคันหลังแซงขึ้นไป ไม่ควรเร่งความเร็วตีคู่กับรถที่ขอแซง เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุหรือเกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้ ซึ่งในทางคดีมักจะถือว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความประมาทของทั้งสองฝ่าย (ผิดทั้งคู่ แม้คันที่ไม่ยอมให้แซงจะไม่ชนใครก็ตาม)

▣ **เมื่อมีรถแซงขึ้นมามีคู่รถเราแล้วมีรถวิ่งสวนทางมา เราควรลดความเร็วเพื่อเว้นช่องว่างให้รถที่ตีคู่เรามามีช่องว่างหลบเข้ามา** เป็นน้ำใจที่ช่วยลดอุบัติเหตุ (แม้ว่าคนที่ขับตีคู่มาจะขับไม่ถูกต้อง และใจเราไม่อยากเปิดทางให้ก็ตาม แต่เราต้องให้อภัยเพื่อร่วมกันลดอุบัติเหตุ)

จอดรถปลอดภัย มีมารยาท

ทุกท่านที่มีประสบการณ์ในการขับรถยนต์ ทั้งที่ชำนาญแล้ว หรือมือใหม่หัดขับต่างล้วนต้องผ่านการฝึกหัดขับรถในทุกท่าที่จำเป็นต้องใช้เดินรถบนท้องถนนจริงแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการบังคับรถยนต์ให้เดินหน้า ถอยหลัง ขึ้นสะพาน เข้าทางโค้ง การหยุดรถและรวมไปถึงการจอดรถ ซึ่งเป็นหนึ่งในท่าบังคับสำหรับทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตขับรถยนต์ของกรมการขนส่งทางบกด้วย

การจอดรถดี-ไม่ดี ถูกต้องเหมาะสมหรือกีดขวางทางผิดกฎหมายจราจร เหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะจะส่งผลต่อผู้ขับรถและผู้ใช้ถนนร่วมกันทุกคน การจอดรถที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม อาจสร้างความเดือดร้อนเสียหายให้เกิดขึ้นกับรถของท่านเองหรือรถคันอื่น และรวมไปถึงผู้ใช้ถนนร่วมกันได้ นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงสภาพการจราจรและปัญหาอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้เช่นกัน ด้วยเหตุนี้ท่านที่ขับรถจึงไม่ควรมองข้ามในเรื่องของการจอดรถ ควรหมั่นฝึกฝนและเรียนรู้เทคนิคหรือเกร็ดความรู้เกี่ยวกับการจอดรถที่ดีและถูกต้องเหมาะสม โดยไม่ควรละเลยเรื่องของมารยาทในการจอดรถ

จอดรถโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและมารยาทที่ดี

- เลือกจอดชิดด้านหนึ่งกับเสา เพื่อให้เหลือด้านเดียวติดกับรถคันข้างๆ โอกาสจะโดนประตुरถคันอื่นกระแทกลดลงไป
- เลือกจอดติดกับรถที่ประตูเลื่อนสไลด์ หรือด้านประตูผู้โดยสาร เพราะโอกาสที่จะโดนประตูของรถที่จอดติดกับกระแทกชนหรือเสียดสีก็มีน้อยลง

- หลีกเลี่ยงการจอดใกล้ๆ ที่ชุมชนหรือที่พักของพวกรถเข็น (Cart) ที่ผู้ซื้อสินค้าเสร็จแล้วเข็นมาทิ้งไว้ตามข้างๆ รถ เพราะมีโอกาสที่จะไหลเลื่อนไปเสียดสีกับรถของท่านสูงมาก

- จอดเอาท้ายชิดเข้าด้านใน ให้ชิดกำแพงหรือขอบด้านใน เพราะสามารถออกรถได้ง่าย หากเกิดเหตุฉุกเฉินใดๆ นอกจากนี้ยังเป็นการยากที่ขโมยจะจัดยางอะไหล่ออกไป

- การให้เงินพิเศษหรือทิปกับเด็กที่คอยดูแลบริเวณลานจอดรถ ควรให้ก่อนที่จะเข้าไปใช้บริการ อย่าให้ตอนกลับขึ้นรถ วิธีนี้ให้ผลคุ้มครองรถที่ดีกว่ามาก และยังถ้าเอย่ปากผากรถ พร้อมขอบคุณด้วยแล้ว จะยังดีกับความรู้สึกของเด็กที่ให้บริการ และประสิทธิภาพในการดูแลรถของท่านเป็นอย่างมาก

- หลีกเลี่ยงการจอดตรงแบบขวางช่องจอดที่ต้องให้ใครมาคอยดันคอยเข็นรถ เลี่ยงไปหาช่องจอดที่ไกลออกไปอีกหน่อย จะปลอดภัยต่อการขูดขีดมากกว่า แต่ก็อย่าไกลจนลับตาผู้ดูแลลานจอดรถหรือผู้คนจนเกินไป เพราะอาจเสี่ยงต่อการปฏิบัติการของขโมยได้ง่ายอีก

- ในกรณีที่ต้องจอดตรงซ้อนคัน อย่าลืมปลดเบรกมือโดยเด็ดขาด เพราะจะสร้างความเดือดร้อนและเสียเวลากับรถคันอื่น และอาจเป็นเรื่องถึงทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นได้

- ไม่ควรจอดรถใกล้ปากซอย หรือทางเข้าออกมากเกินไป ทั้งช่วงก่อนถึงและช่วงที่รถต้องเลี้ยวออก เพราะจะทำให้รถที่เลี้ยวเข้าต้องชะลอรถบนถนนใหญ่ และเวลาออกไม่สามารถชิดซ้ายเพื่อเลี้ยวออกได้ทันที ทำให้รถติดในซอย และมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

- ไม่ควรจอดรถใกล้ทางแยกในซอยที่แคบประมาณสองเลน รถท่านอาจโดนเฉี่ยวจากรถที่ตีวงเลี้ยวไม่พ้นได้ และทำให้การจราจรติดขัด เพราะรถทุกคันต้องชะลอเพื่อหลบรถท่าน

- หากท่านที่ยังถอยจอดไม่คล่อง ควรฝึกให้เกิดความชำนาญ เพื่อความรวดเร็วของทั้งตัวท่านเอง และเพื่อนผู้ใช้รถทุกคน

- ก่อนจอดอย่าลืมดูว่ามีคันอื่นที่มาก่อนเราจอดเปิดไฟกะพริบรออยู่หรือไม่ เพราะส่วนมากมักจะขับเลยไปจากช่องจอดที่ว่าง เพื่อถอยเข้าจอดโดยเอาหัวออก ท่านควรชะลอรถทิ้งระยะห่างให้คันข้างหน้าได้เข้าจอดให้เรียบร้อยก่อน แล้วค่อยเดินหน้าเพื่อหาช่องจอดที่ว่างข้างหน้าต่อไป

- ในกรณีที่มีรถให้สัญญาณแสดงว่าต้องการขับออกจากช่องจอดรถ ให้ท่านชะลอรถก่อนถึงช่องจอดรถโดยเว้นระยะห่างพอสมควร เพื่อให้รถคันนั้นขับออกมาได้อย่างสะดวกก่อนแล้วค่อยเข้าจอด โดยหากมีเวลาพอรถไม่ติด ให้เดินหน้าแล้วถอยหลังเอาท้ายรถเข้า แต่หากมีรถติดยาวหลายคัน ควรที่จะหักหัวรถเข้าช่องจอด จะทำให้เสียเวลาน้อยกว่า แต่ก็ต้องดูด้วยว่าเวลาเอารถออกจะลำบากหรือยุ่งยากมากหรือไม่ เพราะหากด้านตรงข้ามจัดให้มีรถจอดขวางช่องจอดได้ อาจเป็นปัญหาตอนถอยรถออกจะค่อนข้างยาก และมีโอกาสไปเฉี่ยวชนหรือเสียดสีกับรถคันอื่นที่จอดขวางได้

- อย่าจอดรถหันหัวรถสวนทางกับรถที่วิ่งมา หรือจอดรถต้องชิดซ้ายนั่นเอง ถ้าวิ่ง มาแล้วเห็นสีกรขาว ของซอยว่าง แล้ววิ่งสวนเลนไปจอดโดยไม่กลับรถ ถือว่าผิดกฎจราจร มีสิทธิ์โดนใบสั่งได้

- ตารางเส้นเหลือง ห้ามหยุด ให้เผื่อๆ ช่วงห่าง ระหว่างคันหน้าไว้หน่อย อย่าตามติดคันหน้าจนเกินไป ถ้าไม่แน่ใจว่ารถท่านจะพันตารางเส้นเหลืองเขตห้ามหยุดรถ

- ในสถานที่จอดรถที่กำหนดเส้นทางเดินรถ เป็นวันเวย์ หรือเดินรถทางเดียว ต้องวิ่งวนเพื่อออก แล้วไปเจอรถวิ่งช้า เพื่อหาที่จอด ก็ขอให้ใจเย็นๆ แต่ถ้าท่านเป็นคนไหนที่หาที่จอดก็ควรเร่งๆ หน่อย อย่างไรก็ดี ในบริเวณลานจอดรถไม่ควรขับเร็ว เพราะโอกาสที่จะมี คนเดินหรือรถวิ่งผ่านลานจอดรถมีอยู่เสมอ

- อย่าจอดคร่อมสองช่องจอด หรือขีดเส้น ชะจนคันอื่นเข้าไม่ได้ เป็นการเสียมารยาทและไม่ถูกต้อง อย่างมาก

- หลีกเลี่ยงการจอดรถขวางหน้าบ้าน ตึกแถว แต่ถ้าจำเป็น อย่าลืมปลดเบรกมือ และควรเป็นการจอด ที่ใช้เวลาสั้นๆ หรือมั่นใจว่าไม่มีรถเข้าออกจริงๆ

- ในชุมชนที่ค่อนข้างมีขโมยขุกขุม ถ้าจอด ในบ้าน ให้จอดเอียงหน่อยก็ดี เพื่อป้องกันการเข็นรถออก ได้ง่ายเกินไป หรือหาวิธีป้องกันที่ทำให้ขโมยยุ่งยาก มากขึ้นและไม่อยากเสี่ยงขโมยรถของท่าน เช่น นำลังกะสีปูรอบรถ ถ้าใครเดินเข้าใกล้หรือคิดจะลากรถ ออกไปก็มีเสียงดังเตือนให้ท่านรู้ตัวก่อนได้

บทที่ 2

**เกร็ดความรู้
เพื่อความปลอดภัย**

รู้เท่าทัน ก่อนไฟไหม้รถ

การเกิดไฟไหม้ของรถยนต์มีทั้งมาจากปัจจัยภายนอก เช่น ตัวถังภายนอกได้รับการกระทบกระเทือนจนเกิดประกายไฟลุกลามไปบริเวณที่ติดไฟได้ง่าย ส่วนปัจจัยภายในก็อาจเกิดจากความร้อน เชื้อเพลิง ระบบไฟฟ้าภายในห้องเครื่องยนต์ชำรุด เกิดการรั่วไหลแล้วทำให้เกิดประกายไฟขึ้น ซึ่งเมื่อปัจจัยเหล่านี้เอื้ออำนวยต่อกันย่อมทำให้เกิดเพลิงไหม้

ส่วนใหญ่รถที่เกิดปัญหา คือ รถรุ่นเก่า ผ่านการปรับแต่ง เป็นผลเนื่องจากบางครั้งช่างใส่อะไหล่รถที่ไม่มีคุณภาพหรือต่ำกว่ามาตรฐานเดิม เช่น ใช้สายไฟต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดเพื่อลดต้นทุนการทำงาน พอใช้ไปเกิดไฟฟ้าลัดวงจร หรือบางชิ้นส่วนมีขนาดเล็กหรือใหญ่กว่าของเดิมเป็นผลให้เกิดการเสียดสีกับชิ้นส่วนอื่นจนเป็นประกายไฟ และเมื่อผนวกกับความร้อนและเชื้อเพลิงทำให้เครื่องยนต์ไหม้ได้

สำหรับรถใหม่ซึ่งใช้ระยะเวลาหนึ่งอาจเกิดเพลิงไหม้ได้ เนื่องจากเจ้าของไม่ดูแลระบบภายในส่วนต่างๆ เช่น หม้อน้ำที่ปล่อยไว้จนแห้งทำให้หม้อน้ำระเบิดแล้วเกิดไฟไหม้ลุกลามไปถึงเครื่องยนต์และส่วนอื่นๆ ขณะเดียวกันถึงเชื้อเพลิงมีส่วนสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดประกายไฟ อาจเกิดจากปิดฝาไม่สนิท มีรอยแตกรั่วบริเวณฝาหรือถึงน้ำมัน

การเกิดไฟไหม้รถยนต์ไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ แต่เกิดขึ้นได้เมื่อมีปัจจัยต่างๆ ที่เหมาะสม ซึ่งบางครั้งก็เป็นเรื่องราวซับซ้อนกว่าจะพิสูจน์ได้ เช่นเมื่อครั้งมีเหตุการณ์รถบัสไฟไหม้มีคนถูกไฟคลอกตาย พิสูจน์ได้ว่าเกิดจากเพลาชดแล้วเศษชิ้นส่วนไปกระทบกับถังน้ำมันขณะรถวิ่งทำให้เชื้อเพลิงกระทบกับความร้อนจากท่อไอเสียจึงเกิดไฟลุกลามกลายเป็นโศกนาฏกรรมที่น่ากลัว

ไฟไหม้รถส่วนใหญ่มักเกิดขณะที่รถกำลังวิ่งอยู่ ซึ่งต้องพยายามสังเกตดูบริเวณกระโปรงหน้าของรถเพราะเป็นที่ตั้งของเครื่องยนต์และสายไฟซึ่งเป็นตัวนำไปสู่การเกิดประกายไฟหรือหากรถบางรุ่นที่มีตัววัดอุณหภูมิก็เป็นตัวช่วยอย่างหนึ่งให้ผู้ขับขี่สังเกตเห็น หากมีอากาศร้อนเกินไปอาจเกิดความผิดปกติของเครื่องยนต์ได้ หากเกิดการลุกไหม้บริเวณกระโปรงหลังรถยนต์ส่วนใหญ่จะไต่กลืนควันไฟเร็วกว่าเกิดไฟไหม้ในส่วนอื่น

ควรหมั่นดูแลและตรวจสอบกระโปรงหน้าของรถดูเครื่องยนต์ว่ามีเขม่าดำเกาะอยู่หรือไม่ หากมีแสดงว่าอาจมีชิ้นส่วนใดชิ้นส่วนหนึ่งไม่สมบูรณ์ต่อการใช้งาน พยายามเดินดูบริเวณใต้ท้องรถและพื้นที่จอดว่าสีน้ำมันหยดหรือไม่ หากมีควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน และสังเกตว่าน้ำมันหมดเร็วหรือไม่ เพราะน้ำมันเครื่องยนต์อาจจะรั่วได้

หากเกิดไฟไหม้บริเวณเครื่องยนต์ต้องดับเครื่องทันทีเพื่อตัดสัญญาณไฟ รถแต่ละคันควรมีถังดับเพลิงขนาดเล็กไว้บริเวณข้างคนขับรถเพื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน บางคนมีถังดับเพลิงก็จริงแต่เก็บไว้ท้ายรถ ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นยากแก่การนำออกมาใช้ แต่หากเกิดการลุกไหม้เพียงเล็กน้อยสามารถนำผ้าแห้งหรือผ้าที่เปียกน้ำมาตบๆ บริเวณที่เกิดไฟไหม้ได้ อากาศร้อนอาจมีผลให้เกิดประกายไฟได้ในบางกรณี แต่ก็ไม่น่าจะยากเพราะต้องมีปัจจัยอื่นมาสนับสนุนให้เกิดประกายไฟ เช่น การเสียดสีของเหล็กบางตัวที่อยู่ในตัวรถ ซึ่งเหตุการณ์ไฟไหม้รถสามารถเกิดได้กับรถทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์รถเก๋ง รถกระบะ

การซื้อรถมือสองควรพาผู้เชี่ยวชาญไปดูรถด้วย เพราะบางคนเจ้าของเก่าอาจดัดแปลงจนเสียหาย แล้วนำมาแต่งใหม่โดยนำวัสดุอุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐานมาใส่แทน ผู้ซื้อจึงจำเป็นต้องตรวจดูเบื้องต้นบริเวณเครื่องยนต์ว่าสายไฟได้มาตรฐานและไม่มีน้ำมันรั่วซึม ขณะเดียวกัน เมื่อสตาร์ทรถต้องไม่มีอาการเครื่องยนต์กระตุกเพราะนั่นแสดงว่าเครื่องยนต์ทำงานไม่เป็นปกติส่งผลอันตรายหากเครื่องยนต์ขัดข้อง

การพ่วงแบตเตอรี่

การขับรถบนท้องถนนความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุด บ่อยครั้งมักเกิดปัญหาโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟแบตเตอรี่หมด ทำให้ระบบเครื่องยนต์หยุดชะงัก และเป็นปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขเหตุเฉพาะหน้าโดยด่วน ด้วยวิธีการต่อสายพ่วงแบตเตอรี่ เพื่อให้เกิดกำลังไฟเพียงพอที่จะทำให้ระบบต่างๆ ของเครื่องยนต์ทำงาน และสามารถเดินรถต่อไปได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ปัญหาของไฟแบตเตอรี่หมดระหว่างการขับรถบนท้องถนนอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น สายต่อไดชาร์จหลวม น้ำกลั่นหมด แบตเตอรี่เสื่อมสภาพ หรือกำลังไฟของแบตเตอรี่มีไม่เพียงพอ การพ่วงแบตเตอรี่เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งจะต้องมีสายพ่วงแบตเตอรี่เป็นอุปกรณ์เสริมและต่อสายพ่วงกับรถยนต์อีกคันหนึ่งเพื่อชาร์จไฟให้ระบบทำงานได้ หลังจากนั้นจึงนำรถยนต์ไปเปลี่ยนแบตเตอรี่ หรือเช็คสภาพความพร้อมของเครื่องยนต์จากช่างผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

การพ่วงแบตเตอรี่สามารถทำได้เอง แต่ต้องระมัดระวังเพราะแบตเตอรี่มีส่วนประกอบหลักคือ น้ำกรดที่มีคุณสมบัติเป็นตัวการกัดกร่อนพื้นผิว ซึ่งขณะที่แบตเตอรี่กำลังทำงานจะเกิดก๊าซไฮโดรเจนสะสมในตัวแบตเตอรี่ และควรระมัดระวังในเรื่องประกายไฟเพราะอาจเกิดอันตรายระหว่างการพ่วงแบตเตอรี่ได้

วิธีการพ่วงแบตเตอรี่

เมื่อแบตเตอรี่หมดให้ปิดสวิตช์กุญแจและอุปกรณ์ไฟฟ้าทั้งหมดของรถ และขอความช่วยเหลือจากรถยนต์คันอื่นเพื่อต่อสายพ่วงแบตเตอรี่ โดยนำหัวสายพ่วงสีแดงซึ่งเป็นสายขั้วบวกมาต่อกับขั้วบวก (+) ของรถยนต์ที่แบตเตอรี่หมด หลังจากนั้นนำหัวต่ออีกข้างต่อเข้ากับขั้วบวก (+) ของแบตเตอรี่รถยนต์อีกคัน นำหัวสายพ่วงสีเขียวหรือสีดำซึ่งเป็นสายขั้วลบมาต่อกับขั้วลบ (-) ของแบตเตอรี่รถยนต์คันที่มีไฟ

ขั้นตอนที่ 1

ต่อหัวสายพ่วงสีแดง
เข้ากับขั้วบวกแบตเตอรี่ที่ไม่มีไฟ

ขั้นตอนที่ 2

ต่อหัวสายพวงสีแดงอีกด้านเข้ากับขั้วบวกแบตเตอรี่ที่มีไฟ

ขั้นตอนที่ 3

ต่อหัวสายพวงสีแดงหรือเขียวเข้ากับขั้วลบแบตเตอรี่ที่มีไฟ

ขั้นตอนที่ 4

ต่อหัวสายพวงสีแดงหรือเขียวเข้ากับตัวถังรถยนต์ที่แบตเตอรี่ที่ไม่มีไฟ

ขั้นตอนที่ 5

สตาร์ทเครื่องยนต์ เริ่มจากรถที่แบตเตอรี่มีไฟก่อน

ต่อจากนั้นนำสายหัวต่อที่เหลือต่อเข้ากับส่วนที่เป็นโลหะของเครื่องยนต์หรือตัวถังของรถยนต์ที่แบตเตอรี่หมด และควรต่อให้ห่างจากแบตเตอรี่มากที่สุด จากนั้นสตาร์ทเครื่องยนต์คันที่แบตเตอรี่มีไฟทิ้งไว้ประมาณ 3 นาที แล้วเร่งเครื่องยนต์เล็กน้อย เพื่อให้แบตเตอรี่มีการไหลเวียนของประจุไฟฟ้า หลังจากนั้นเริ่มสตาร์ทเครื่องยนต์คันที่แบตเตอรี่หมด จากนั้นเร่งเครื่องยนต์ประมาณ 1,500-2,000 รอบ/นาที เพื่อเช็คว่าประจุไฟเข้าหลังจากการชาร์จหรือไม่ ซึ่งถ้าเครื่องยนต์ไม่ดับแสดงว่าการชาร์จไฟเข้าแบตเตอรี่สำเร็จ

จากนั้นถอดสายพวงสีแดงหรือสายขั้วลบ (-) ออกจากตัวถังรถยนต์คันที่แบตเตอรี่หมด และตามด้วยหัวต่อขั้วลบของแบตเตอรี่ที่มีไฟ จากนั้นจึงถอดสายสีแดงหรือสายขั้วบวก (+) อากรถคันที่แบตเตอรี่หมด และถอดหัวสายพวงจากแบตเตอรี่ที่มีไฟ ปิดฝาช่องเติมน้ำกลั่นให้ครบทุกช่อง และควรสตาร์ทเครื่องยนต์ทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที หรือนำรถยนต์เข้าศูนย์บริการเพื่อตรวจเช็คเครื่องยนต์และเปลี่ยนแบตเตอรี่ใหม่

ปลอดภัยเวลาพวงแบตเตอรี่

- ไม่สตาร์ทเครื่องยนต์ระหว่างต่อสายพวงแบตเตอรี่
- เวลาต่อสายพวงแบตเตอรี่ อย่าสูบบุหรี่ เพิ่มความระมัดระวังอย่าให้สายพวงแบตเตอรี่สัมผัสกัน และอย่าทำสิ่งใดๆ ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟได้
- ทำความสะอาดขั้วแบตเตอรี่ทั้งขั้วบวกและขั้วลบ โดยใช้ผ้าร่อนราดที่ขั้วแบตเตอรี่ทั้ง 2 ขั้ว เพื่อขจัดคราบเกลือที่เกาะติดอยู่
- ตรวจเช็กลำโพงไฟของแบตเตอรี่ก่อน เพราะแบตเตอรี่ขนาด 6 โวลต์ หรือ 24 โวลต์ ไม่สามารถนำมาพวงกับแบตเตอรี่ขนาด 12 โวลต์ได้ เพราะอาจทำให้แบตเตอรี่เกิดการระเบิดขึ้นได้
- ตรวจเช็คสภาพแบตเตอรี่ก่อนทุกครั้ง โดยดูจากที่วัดของแบตเตอรี่ หรือใช้ที่วัดความถ่วงจำเพาะ (Hydrometer) บริเวณด้านข้างของแบตเตอรี่ ซึ่งสามารถสังเกตได้ง่ายๆ เช่น สีเขียว = ประจุไฟฟ้าเต็ม สีน้ำตาลหรือสีดำ = ประจุไฟฟ้าหมด สีเหลือง = แบตเตอรี่หมดอายุการใช้งาน

เทคนิคการเบรกให้ปลอดภัย

การเบรก แบ่งเป็น 2 แบบหลัก คือ

เบรกเพื่อชะลอความเร็วและเบรกเพื่อหยุด เพื่อความปลอดภัยก่อนการเบรกควรประเมินสถานการณ์ด้านหน้าและหลัง เพื่อให้น้ำหนักในการเบรกเป็นไปอย่างเหมาะสม

การเบรกเพื่อชะลอความเร็ว

น้ำหนักในการเบรกต้องสัมพันธ์กับความเร็วของรถยนต์คันอื่น ไม่ควรกดเบรกหนักจนความเร็วลดลงมากเกินไป เพราะจะสิ้นเปลืองเวลาและน้ำมันเชื้อเพลิงในการเร่งความเร็ว แต่ไม่ควรแตะเบรกเบาเกินไปจนขาดความปลอดภัย

การเบรกเพื่อหยุดในสภาพปกติ

ควรแตะเบรกส่วนหน้าเพื่อใช้ไฟเบรกเตือนให้รถยนต์คันหลังเตรียมตัวเบรก ไม่ควรขับเข้าไปใกล้คันหน้าและกดเบรกอย่างรุนแรง เพราะล้ออาจล็อกจนเสียการทรงตัวและทำให้เกิดความลื่นหรือในชุดเบรกสูง หรือรถยนต์คันหลังอาจเบรกไม่ทันจนชนท้าย

ส่วนการเบรกในสถานการณ์ฉุกเฉิน

ควรหยุดให้ใกล้รถยนต์คันหน้ามากที่สุด เพื่อรถยนต์ที่ตามมาด้านหลังจะได้มีระยะเบรกมากขึ้น สำหรับรถยนต์เกียร์ธรรมดาต้องเหยียบคลัตช์เมื่อรถยนต์เกือบหยุดแล้วเท่านั้น เพราะการเหยียบเบรกพร้อมกับการเหยียบคลัตช์นั้นเปรียบเสมือนการเบรกพร้อมกับปลดเกียร์ว่าง เครื่องยนต์ที่ถูกปลดออกจากการขับเคลื่อน ไม่สามารถหน่วงช่วยการเบรกได้ รถยนต์จะมีแรงเฉื่อยเพิ่มขึ้น เบรกทำงานหนักขึ้น และระยะทางการหยุดเพิ่มขึ้น การเบรกในขณะที่ยังค้างอยู่ในเกียร์ขับเคลื่อน เครื่องยนต์จะใช้รอบการหมุนหน่วงความเร็วของตัวรถยนต์ไว้ด้วย จึงควรเริ่มเหยียบคลัตช์เมื่อรถยนต์ใกล้หยุดสนิท เพื่อไม่ให้เครื่องยนต์ดับ ส่วนเกียร์อัตโนมัติก็กดเบรกอย่างเดียว ไม่ควรปลดเกียร์ว่างแล้วเบรกเพราะอาจทำให้เกิดความเสียหายในชุดเกียร์

การลดเกียร์ลงต่ำเพื่อช่วยเบรกเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ

เพราะทำให้รอบเครื่องยนต์สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนขึ้นส่วนภายในเครื่องยนต์เกิดความสึกหรอมากกว่าปกติ หรือเกิดความเสียหายได้ ล้อขับเคลื่อนที่หมุนด้วยความเร็วเมื่อถูกหน่วงด้วยเครื่องยนต์ เฟลาขับเคลื่อนจะได้รับแรงบิดสูงอาจทำให้เฟลาขับเคลื่อนสึกหรอมากกว่าปกติ การขับรถยนต์ด้วยความเร็วสูงเป็นความรื่นรมย์ของผู้ขับขี่บางคน โดยอาจลืมนึกถึงระยะที่ต้องใช้ในการเบรกหากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน การใช้ความเร็วตามที่กฎหมายกำหนด คือ ประมาณ 100 กิโลเมตร/ชั่วโมง ระยะทาง 1 กิโลเมตร ใช้เวลา 36 วินาที ภายใน 1 วินาทีจะแล่นไปได้ 28 เมตร เมื่อเปรียบเทียบกับสนามฟุตบอลมาตรฐาน ความยาวประมาณ 100 เมตร จะแล่นผ่านภายในเวลา 3.6 วินาที การขับด้วยความเร็ว 100 กิโลเมตร/ชั่วโมงบนถนนแห้ง เมื่อผู้ขับเห็นอุปสรรคด้านหน้าและต้องการเบรก จะใช้เวลาตอบสนองตั้งแต่เริ่มมองเห็นจนเท้าแตะเบรกประมาณ 0.6 วินาที หรือคิดเป็นระยะทางก่อนกดเบรก 17 เมตร และระยะทางหลังกดเบรก 85 เมตร รวมระยะทางที่ใช้หยุด 102 เมตร แต่ถ้าผิวถนนเปียก หรือผู้ขับมีการตอบสนองช้า ระยะทางที่ใช้หยุดก็จะเพิ่มขึ้น

คำนวณระยะเบรกอย่างไรไม่ให้ขบ

การเร่งและการเบรคนั้นถือเป็นของคู่กันอยู่แล้ว ยิ่งถ้าเร่งความเร็วมากแค่ไหนก็ต้องหยุดให้เร็วและใช้ระยะทางสั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในความเป็นจริง ยังต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างในการทำให้รถหยุดนิ่งเร็ว และใช้ระยะทางสั้นที่สุด มีปัจจัยหลายอย่าง เช่น สภาพพื้นผิวถนน, ประสิทธิภาพของยางและเบรก, ทักษะของผู้ขับ, ความเร็วและน้ำหนักของตัวรถ บ่อยครั้งที่มีการค้นคว้าค้นคว้าหน้าในระยะเวลาสั้นๆ หรือพุ่งตรงออกมาจากทางโท (ซอย) โดยไม่สนใจรถที่มาจากทางเอกคิดว่าหลบได้ทันหรือกระทั่งจอดรถในขณะที่มองไม่เห็น (อย่างในโค้งหรือทางลงสะพาน) ทำให้ต้องใช้การเบรกให้มีประสิทธิภาพสูงสุดที่สามารถเบรกได้เร็วและใช้ระยะทางสั้นที่สุด สำหรับองค์ประกอบในการชะลอความเร็วนั้นคืออะไรบ้าง?

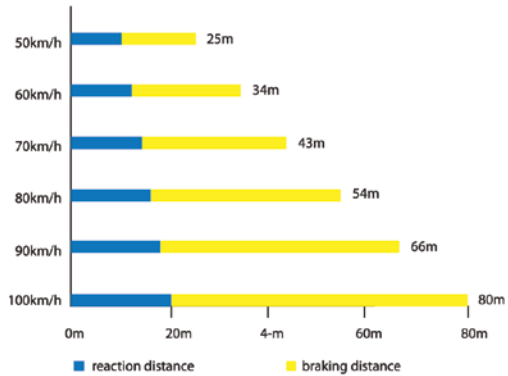

ระยะทางที่ใช้ในการเบรก คือ

ระยะทางที่เริ่มเหยียบแป้นเบรกจนรถหยุดนิ่งสนิท หากรถเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 70 ไมล์/ชม. หรือ 112.63 กม./ชม. รถจะหยุดนิ่งสนิทได้จะต้องใช้ระยะทางยาวถึง 315 ฟุต หรือราวๆ 96 เมตร แต่ไม่ได้หมายความว่าระยะทางนี้จะเป็ค่าที่แน่นอน เป็นเพียงค่าเฉลี่ยซึ่งรถแต่ละรุ่นอาจจะใช้ระยะทางสั้นหรือยาวกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของยาง, เบรก, สภาพถนนหรือทักษะของผู้ขับ

ระยะทางในการหยุดเป็นระยะทางรวมระหว่างระยะทางที่เคลื่อนผ่านก่อนที่จะแตะเบรก กับระยะทางที่ใช้ในการเบรก กับความเร็วที่ 112.63 กม./ชม. จะเคลื่อนเร็วถึง 100 ฟุต/วินาที หรือ 30.48 เมตร/วินาที

ระยะทางที่ใช้ในการตัดสินใจ

เนื่องจากไม่ได้ตัดสินใจเหยียบเบรกทันทีที่เจอสิ่งกีดขวางเบื้องหน้า เพราะกว่าที่สายตาจะส่งคำสั่งไปยังสมองแล้วสมองสั่งการไปที่เท้า นั้นใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาที (แต่ละคนไม่เท่ากัน) แต่ทุกเศษเสี้ยววินาทีในขณะนั้นรถยังเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่อง ถ้าร่างกายใช้เวลา 1.5 วินาที ก่อนเหยียบเบรก รถจะเคลื่อนที่ไปเป็นระยะทางถึง 150 ฟุต หรือ 45.72 เมตร

วิธีการทดสอบระยะเบรก

โดยเลือกสนามหรือถนนโล่งๆ ก็ได้ สำหรับอุปกรณ์ที่ต้องใช้ก็จะมีไพล่อนหรือกรวยจราจร ถ้าไม่มีก็สามารถตีเส้นได้ ทั้งนี้ก็เพื่อใช้เป็นจุดสังเกตที่จะต้องเบรคนั่นเอง พร้อมด้วยตลับเมตรสำหรับใช้ในการวัดระยะทางที่เริ่มเบรกจนถึงรถหยุดนิ่งสนิท ส่วนขั้นตอนการหาระยะเบรกก็ให้เริ่มเบรกที่ความเร็วต่ำก่อน แล้วจึงเพิ่มความเร็วไปเรื่อยๆ อย่างเช่น 30, 40, 60 ไปจนถึง 80 กม./ชม. แต่ว่าเส้นทางที่จะใช้ทำการทดสอบจะต้องมั่นใจจริงๆ ว่าไม่พลุกพล่านไปด้วยรถ, คนหรือสัตว์ ที่สำคัญคือไม่ควรใช้ความเร็วสูงกว่านี้ และในขณะเบรคนั้นต้องรักษาทิศทางให้ตัวรถเคลื่อนที่เป็นแนวตรงไปจนกระทั่งหยุดนิ่งสนิท ที่สำคัญก็ควรจะเป็นรถที่มีระบบป้องกันล้อล็อกก็ยังดี

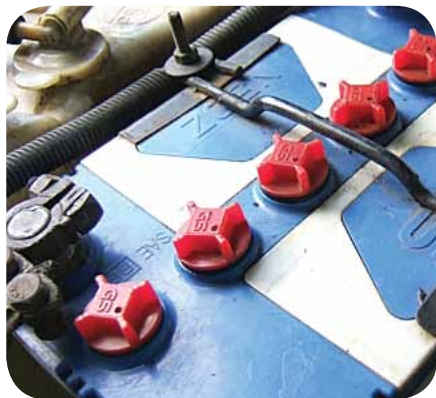
รถสตาร์ทไม่ติดเกิดได้จากหลายสาเหตุ

เมื่อเรามีปัญหา “เครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติด” การบอกข้อมูลไม่ละเอียดพอ ช่างก็จะหาจุดที่เป็นปัญหามากกว่าปกติ เพราะเครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติดเกิดได้หลายสาเหตุ ดังนี้

ไม่ใช่ช่างจึงไม่รู้เรื่องกลไก

เจ้าของรถหรือผู้ขับรถส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องเครื่องยนต์กลไกของรถยนต์ หรือรู้บ้างแต่ก็ไม่เท่ากับช่างซ่อมรถโดยตรง เมื่อรถเกิดปัญหาหรือรถเสียต้องรอขอความช่วยเหลือจากคนอื่น และเมื่อมีคนมาช่วยก็จะรีบบอกอาการของปัญหาสั้นๆ ว่าเครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติด โดยไม่บอกถึงรายละเอียดว่าเครื่องยนต์ไม่ติดแบบไหน

แต่ในความเป็นจริงเมื่อรถเสียควรพยายามสังเกต และบอกรายละเอียดอาการที่เกิดขึ้นให้ละเอียดที่สุด เพื่อให้ช่างซ่อมหรือใครที่พอจะช่วยได้ สามารถวิเคราะห์ถึงปัญหาตัวรถเข้ามามีได้ การบอกอาการเสียอย่างละเอียดเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มาช่วยจะได้วิเคราะห์ได้ว่าเสียหายที่ส่วนไหน

เครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติด มีหลายอาการแตกต่างกัน

เครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติด ดูเหมือนจะมีอาการเดียว คือ เมื่อบิดกุญแจแล้ว เครื่องยนต์ไม่ทำงานตามปกติ ไม่สามารถขยับออกไปได้ แต่ในความเป็นจริงเครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติดมีหลายอาการที่อาจเกิดขึ้นได้ คือ

- บิดกุญแจแล้วเครื่องยนต์ไม่หมุน มีเสียงดังชะะๆ หรือไม่ดังเลย
- บิดกุญแจแล้วเครื่องยนต์หมุนอืดๆ ซ้ำกว่าปกติ แล้วก็ไม่ยอมทำงานเอง หมุนได้อืดๆ จากแรงของไดสตาร์ทเมื่อบิดกุญแจค้างอยู่เท่านั้น
- บิดกุญแจแล้วเครื่องยนต์หมุนเร็วตามปกติด้วยแรงของไดสตาร์ทแต่เครื่องยนต์ไม่ติด เมื่อปล่อยกุญแจแล้วก็หยุดหมุน (แต่ละอาการของปัญหามีต้นเหตุและวิธีแก้ไขรวมถึงความยากง่ายในการแก้ไขแตกต่างกัน)

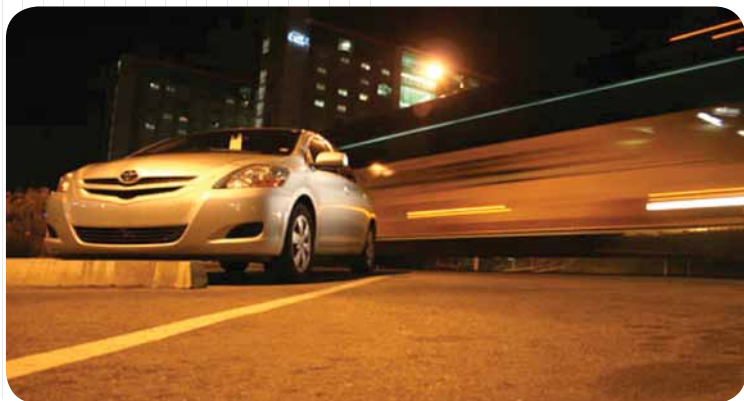

บิตถูกยุ่งแล้วเครื่องยนต์ไม่หมุนเลย หรือแค่กังแซะๆ

มีโอกาสดังกล่าวที่แบตเตอรี่หรือไดสตาร์ท แต่ไม่ใช่ปัญหาที่ตัวเครื่องยนต์ ตรวจสอบไฟในแบตเตอรี่ได้คร่าวๆ โดยเปิดไฟหน้า หรือบีบแตรดูว่าปกติหรือไม่ แบตเตอรี่อาจอ่อนจนเกือบหมดทำให้หมუნไดสตาร์ทไม่ไหว ได้แค่กระตุ้นตัวโซลินอยด์เบาๆ จึงมีแค่เสียงแซะๆ หากแบตเตอรี่มีไฟ ไดสตาร์ทอาจเสีย มีทั้งแบบเสียเลยและต้องถอดไดสตาร์ทออกไปซ่อม หรือแค่สกรปรกภายใน ลองหาอะไระเคาะที่ตัวไดสตาร์ทก่อน ถ้าแค่สกรปรกก็อาจทำงานได้ แต่ต้องถอดเพื่อตรวจสอบภายหลัง แต่ถ้าเคาะแล้วยังไม่ทำงานจำเป็นต้องถอดไปซ่อม อาการเสียแบบนี้ถ้าเป็นระบบเกียร์ธรรมดาสามารถเข็นและเข้าเกียร์ 2 ถอนคลัตช์กระตุกติดเครื่องยนต์ได้ ถ้าแบตเตอรี่ไฟอ่อนหรือหมด ปัญหาอยู่ที่แบตเตอรี่เสื่อมเก็บไฟไม่อยู่ หรือไดชาร์จไม่ปกติสามารถพ่วงแบตเตอรี่จากรถคันอื่นเพื่อสตาร์ทเครื่องยนต์ให้ติดได้ เมื่อเครื่องยนต์ทำงานแล้วให้ดูไฟรูปแบตเตอรี่ที่หน้าปัดว่าสว่างหรือสลัวๆ หรือไม่ ถ้ามีไฟสว่างแสดงว่าระบบไดชาร์จไม่ปกติ ใช้แต่ไฟจากแบตเตอรี่จนอ่อนลงเรื่อยๆ เมื่อไรที่ไฟไม่พอสำหรับอุปกรณ์สำคัญเครื่องยนต์ก็จะดับ แต่ถ้าไฟรูปแบตเตอรี่มืด แสดงว่าการชาร์จไฟปกติถึงแบตเตอรี่จะเสื่อม แต่ถ้าไม่ทำให้เครื่องยนต์ดับก็สามารถขับไปได้เรื่อยๆ

บิดกุญแจแล้วเครื่องยนต์หมุนอืดๆ ไม่ยอมทำงานเอง

อาจจะได้ยินเสียงไต่สตาร์ทและการหมุนของเครื่องยนต์ แต่เป็นการหมุนช้าๆ อืดๆ อาการนี้มักจะ มีปัญหามาจากแบตเตอรี่ไฟอ่อน ทั้งแบตเตอรี่เสื่อมหรือไดชาร์จไม่ปกติ ไม่ใช่ปัญหาที่ตัวเครื่องยนต์ อาการแบบนี้ ถ้าเป็นระบบเกียร์ธรรมดาสามารถเข็นและเข้าเกียร์ 2 ถอนคลัตช์กระตุกติดเครื่องยนต์ได้ หรือถ้าเป็นเกียร์อัตโนมัติก็สามารถพ่วงแบตเตอรี่จากรถคันอื่นเพื่อสตาร์ทเครื่องยนต์ให้ติดได้ เมื่อเครื่องยนต์ทำงานแล้ว ให้ดูไฟรูปแบตเตอรี่ที่หน้าปัดว่าสว่างหรือหรี่หรือไม่ ถ้ามีแสดงว่าระบบไดชาร์จไม่ปกติ หากตัดไฟจากแบตเตอรี่อ่อนลงเรื่อยๆ ไม่นานเครื่องยนต์ก็จะดับ ถ้าจะขับให้ได้ไกลหน่อยก็ต้องหาแบตเตอรี่ที่มีไฟมากๆ มาเปลี่ยนหรือพ่วงไว้ แต่ถ้าไฟรูปแบตเตอรี่ไม่สว่างแสดงว่าการชาร์จไฟปกติถึงแบตเตอรี่จะเสื่อม แต่ถ้าไม่ทำให้เครื่องยนต์ดับก็สามารถขับไปได้เรื่อยๆ

บิตกัญแจแล้วเครื่องยนต์หมุนเร็วด้วยไคสตาร์ท แต่เครื่องยนต์ไม่ทำงาน

อาการนี้หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าแบตเตอรี่เสียหรือไคสตาร์ทเสีย เตรียมหาแบตเตอรี่มาพ่วงทั้งที่ความจริงแบตเตอรี่และไคสตาร์ทปกติ เพราะเมื่อบิตกัญแจแล้วเครื่องยนต์หมุนได้เร็วด้วยไคสตาร์ท แต่เครื่องยนต์ไม่สามารถทำงานได้เอง เมื่อปลอยการบิตกัญแจ เครื่องยนต์ก็หยุดหมุนปัญหาอยู่ที่ตัวเครื่องยนต์ เพราะแบตเตอรี่และไคสตาร์ทปกติ ไม่ต้องเซ็นเพื่อให้เครื่องยนต์ติดหรือหาแบตเตอรี่มาพ่วง ให้ตรวจสอบที่เครื่องยนต์ เช่น มีไฟเลี้ยงระบบหรือไม่ ป้อน้ำมันเชื้อเพลิงทำงานดีหรือไม่ ฯลฯ โดยต้องตรวจสอบระบบต่างๆ ของเครื่องยนต์เพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริง อาการนี้มีแนวโน้มจะซ่อมได้ยากกว่า 2 อาการแรก ถ้าทำให้เครื่องยนต์หมุนได้ เครื่องยนต์ก็ทำงานเองได้ และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแบบชั่วคราวได้ง่ายแค่กระตุกรถหรือพ่วงแบตเตอรี่ก็น่าจะไปได้ เพราะเครื่องยนต์หมุนด้วยไคสตาร์ท แต่เครื่องยนต์ไม่ทำงานเอง เป็นปัญหาที่เครื่องยนต์ไม่เกี่ยวกับไคสตาร์ทและแบตเตอรี่ หลายกรณีที่พบอาจไม่สามารถซ่อมในบริเวณที่รถจอดอยู่ได้อย่างสะดวก ต้องยกหรือลากรถไปซ่อมต่อ หากเครื่องยนต์ไม่ติดให้ตั้งสติค่อยๆ ดูว่าอาการที่แท้จริงเป็นเช่นไร เพื่อบอกช่างหรือคนที่มาช่วยได้อย่างละเอียด เพราะอาจไม่ใช่ปัญหาจากแบตเตอรี่หรือไคสตาร์ทผิดปกติเสมอไป

10 สัญญาณเตือนที่ต้องรีบแก้ไข

คนที่ขับรถเป็นทุกวันนี้มีหลายคนที่ขับเป็นอย่างเดียว โดยเฉพาะผู้หญิงด้วยแล้ว เรื่องเครื่องยนต์กลไกของรถแทบไม่รู้เรื่องเลย รวมถึงการไม่มีเวลาร่วมด้วยยิ่งไปกันใหญ่ การดูแลรถประจำวันบางคนแทบไม่รู้ด้วยซ้ำว่าต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง รถทุกคันควรได้รับการดูแลและตรวจเช็กก่อนออกเดินทางทุกครั้งเพื่อความปลอดภัย

วิธีการตรวจเช็กรถเบื้องต้นกับ 10 สัญญาณเตือนที่จะบ่งบอกได้ว่ารถของคุณนั้นเป็นอะไรดังต่อไปนี้

1. สัญญาณเตือน

เราสามารถรับสัญญาณบอกอาการผิดปกติของรถได้ โดยการใช้ประสาททั้ง 5 คือ การเห็น การฟังเสียง การได้กลิ่น การจับต้องชิ้นส่วนนั้นๆ และการลองขับดู ถ้าสังเกตพบสิ่งผิดปกติต่อไปนี้ ให้รีบทำการตรวจเช็กและซ่อมแซมโดยเร็ว ก่อนที่จะเกิดความเสียหายต่อไปยังอุปกรณ์อื่นๆ มากขึ้นกว่าเดิม

2. เครื่องยนต์

เครื่องยนต์ คือ หัวใจของรถ ถ้าเครื่องยนต์มีอาการดังนี้

- เครื่องร้อนจัดเกินไป ขับไปได้ไม่เท่าไรความร้อนก็สูงขึ้นสูง
- เครื่องเย็นเกินไป แม้จะขับมาระยะทางไกลพอสมควรแล้ว เข็มวัดอุณหภูมิยังไม่กระดิก
- มีเสียงดังผิดปกติจากเครื่องยนต์ (ควรนำรถเข้าตรวจสอบสภาพที่ศูนย์บริการรถยนต์โดยตรง)

3. ยาง

การสึกหรอของดอกยางแบบต่างๆ บอกเราได้ว่ายางผิดปกติอย่างไร

- ดอกยางตรงกลางล้อสึกหรอมากกว่าขอบแสดงว่าเติมลมแข็งเกินไป
- ดอกยางขอบล้อสึกหรอมากกว่าตรงกลางแสดงว่าเติมลมอ่อนเกินไป
- ดอกยางสึกหรอข้างใดข้างหนึ่งแสดงว่ามุมแนวตั้งของยางไม่ตรง
- ดอกยางเป็นบั้งๆ แสดงว่าแนวของยางไม่ขนานกับแนวเคลื่อนที่ของรถ (ควรนำรถเข้าอู่เพื่อติดตั้งศูนย์ล้อหรือปรับแรงดันลมยางใหม่)

4. คลัตช์

คลัตช์ที่มีปัญหาจะทำให้ควบคุมเกียร์ไม่ได้ อย่าละเลยอาการเหล่านี้

- คลัตช์สั่น หรือเข้าคลัตช์ไม่สนิท หรือเหยียบแป้นคลัตช์แล้วแต่ยังเข้าเกียร์ได้ยาก
- คลัตช์มีเสียงดังเมื่อเหยียบแป้นคลัตช์
- แป้นคลัตช์ลื่นขึ้นๆ ลงๆ ขณะกำลังขับ (ควรนำรถเข้าอู่ซ่อมช่วงล่าง หรือควรนำเข้าตรวจสภาพที่ศูนย์บริการรถยนต์โดยตรง)

5. เกียร์

จะทำหน้าที่เปลี่ยนแรงบิดของเครื่องยนต์ให้เหมาะสมกับความเร็ว สัญญาณบอกเหตุว่าเกียร์มีปัญหา คือ

- มีเสียงดังทั้งในขณะที่อยู่ที่เกียร์ว่างหรือเข้าเกียร์ใดเกียร์หนึ่งอยู่
- เปลี่ยนเกียร์ยาก มีอาการติดขัดหรือต้องขยับอยู่นาน
- มีเสียงดังขณะเข้าเกียร์ทั้งๆ ที่เหยียบคลัตช์แล้ว
- ห้องเกียร์มีน้ำมันหล่อลื่นไหลออกมา (ควรนำรถเข้าอู่ตรวจสอบห้องเกียร์)

6. พวงมาลัย

ที่มีปัญหาเหล่านี้ จะทำให้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ยาง และเกียร์พวงมาลัย เป็นต้น ชำรุดตามไปด้วย

- พวงมาลัยหนักหรือต้องใช้แรงมาก ผิดปกติในการบังคับเลี้ยว
- พวงมาลัยหลวมเกินไป โดยมีระยะฟรีเกิน 1 นิ้ว
- พวงมาลัยสั่นในขณะขับ (ควรนำรถเข้าศูนย์บริการรถยนต์โดยตรง)

7. เบรก

ถ้าพบว่าเบรกมีอาการผิดปกติต้องรีบแก้ไขทันที เพราะเบรกชำรุดนำมาซึ่งอุบัติเหตุได้ง่ายที่สุด

- เบรกสั่น หยุตรถไม่อยู่ แม้จะไม่ได้ลุยน้ำ
- เบรกแล้วรถบิดไปข้างใดข้างหนึ่ง
- แป้นเบรกจมลึกลงไปทั้งๆ ที่ถอนเท้าออกมาแล้ว (ควรนำรถเข้าอู่ซ่อมเบรกทันที)

8. ไฟชาร์จ

ควรจะปรากฏขึ้นที่แผงหน้าปัดทุกครั้งที่เราสตาร์ทเครื่องยนต์ และเมื่อสตาร์ทติดแล้ว ครู่หนึ่งก็จะดับลง แต่ถ้าไฟชาร์จไม่สว่าง หรือสว่างแล้วไม่ยอมดับอาจเกิดจากไดชาร์จผิดปกติ หรือสาเหตุอื่นๆ ก็ได้ ที่แน่ๆ คือ ไม่ควรปล่อยทิ้งไว้ รับนำรถเข้าอู่ไดชาร์จหรือระบบไฟฟ้า

9. หลอดไฟ

หลอดไฟขาดบ่อยๆ หรือต้องเติมน้ำกลั่นในหม้อแบตเตอรี่บ่อยเกินไป แสดงว่าอุปกรณ์ที่เราเรียกว่า “เรกูเลเตอร์” ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมกระแสไฟให้เหมาะสม เกิดการชำรุด ควรนำรถเข้าอู่ระบบไฟเพื่อซ่อมเรกูเลเตอร์ หรือหากชำรุดก็อาจจะต้องเปลี่ยนใหม่

10. น้ำมันหล่อลื่น

ถ้าสัญญาณไฟเตือนระบบน้ำมันหล่อลื่นสว่างขึ้น ในขณะที่ขับรถยนต์ หมายถึงว่าเครื่องยนต์กำลังทำงานในขณะที่มีน้ำมันหล่อลื่นน้อย รีบนำรถยนต์เข้าอู่ที่ใกล้ที่สุดทันที ถ้าอยู่ไกลให้เติมน้ำมันเครื่องใส่ลงในถังน้ำมันหล่อลื่นไปก่อน เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ถ้าเป็นสาเหตุอื่นที่ไม่ใช่เติมน้ำมันหล่อลื่นแห้ง ควรใช้รถยกนำไปอู่ซ่อมทันที การตรวจเช็คเป็นการตรวจสอบเบื้องต้นของนักขับรถที่ดี หากขาดการตรวจเช็คตามกำหนดเวลาหรือละเลย อาจทำให้เกิดความเสียหายลุกลามไปจนถึงการเกิดอุบัติเหตุตามมาได้

บทที่ 3

**สำนักความปลอดภัย
เริ่มได้ที่ตัวคุณ**

ประเทศไทยมีอัตราการตายจากอุบัติเหตุบนท้องถนนเป็นอันดับ 2 ของโลก จากความสูญเสียดังกล่าว รัฐบาลจึงได้กำหนดให้ปี พ.ศ. 2554-2563 เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety) โดยมีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนให้ต่ำกว่า 10 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน ในปี 2563 และให้ทุกภาคส่วนมีทิศทางการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่อเป็นการสานต่อโครงการทศวรรษแห่งความปลอดภัย อีกทั้งรัฐบาลยังให้ความสำคัญเรื่องของคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2558-2563 ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมั่งคั่งอย่างยั่งยืน “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กรมการขนส่งทางบก จึงเสนอแนวคิดนโยบายเสริมสร้างความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนโดยใช้แนวคิดทุนคนไทย (Thainess Capital) ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะที่ดี ทั้งจิตใจและพฤติกรรมของคนไทย จัดทำเป็นโครงการ “บอกรัก...ขับซ้ปลอดภัย ด้วยทุนคนไทย” เพื่อให้เกิดความตระหนักระมัดระวังให้เกิดความปลอดภัยขณะใช้รถใช้ถนน เป็นต้นทุนชีวิตของคนไทย เป็นทรัพย์สินของคนไทยที่ใช้ไม่หมด เป็นทรัพยากรอันทรงคุณค่าทางเศรษฐกิจอันมีรากฐานจากวัฒนธรรมที่สืบสานมาจากวิถีพุทธอันยิ่งใหญ่ที่สามารถนำมาใช้เสริมสร้างจิตสำนึกความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนของประชาชนสู่พฤติกรรมในการใช้รถใช้ถนนที่พึงประสงค์ เช่น สำนึก น้ำใจ วินัย มารยาท ห่วงใย เกรงใจ อภัย และเคารพ ในการสร้างพฤติกรรมขับซ้ปลอดภัยอย่างยั่งยืน โดยเริ่มต้นจาก “ทุนคนไทย” ที่มีอยู่ในตนเองมาสร้างเป็น “ทุนความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน” โดยขับเคลื่อนในแนวทางเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี แสดงออกถึงความห่วงใยของประชาชนที่มอบให้กัน ทั้งผู้ขับซ้ ผู้ให้บริการขนส่งสาธารณะ คนเดินถนน ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนมาเสริมสร้างความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนร่วมกัน โดยการนำยุทธศาสตร์ทุนคนไทยมาสร้างแรงบันดาลใจ จิตสำนึกในทุกๆ คน ที่เกี่ยวข้องกับการใช้รถใช้ถนน

ทุกครั้งที่ใช้รถใช้ถนน อย่าลืมนำทุนคนไทยที่มีอยู่ในตัวท่านออกมาใช้โดย

- สำนึก** : ความปลอดภัย เริ่มได้ที่ตัวคุณ
น้ำใจ : เต็มเต็มความปลอดภัย แบ่งปันน้ำใจให้กันและกัน
วินัย : รักษาวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย ลดอุบัติเหตุ
มารยาท : มีมารยาททุกขณะที่ใช้รถใช้ถนน
ห่วงใย : ห่วงใย ใส่ใจ ผู้ใช้รถใช้ถนน
เกรงใจ : เอาใจเขามาใส่ใจเรา
อภัย : หากผิดพลั้งไป อภัยเพื่อนร่วมทาง
เคารพ : เคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

“มาบอกรัก...
ขับขี่ปลอดภัย
ด้วยทุนคนไทยกันเถอะ”

ปฏิบัติการ “บอกรัก...ขับขี่ปลอดภัย” ด้วยหุ่นคนไทย

มาร่วมปฏิบัติการ “บอกรัก...ขับขี่ปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน” เพื่อให้ถนนทุกสายของประเทศไทย
เป็นถนนแห่งรอยยิ้ม ถนนแห่งน้ำใจ สู่ถนนแห่งความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

สำนัก

ความปลอดภัย
เริ่มได้ที่ตัวคุณ

น้ำใจ

เติมเต็มความปลอดภัย
แบ่งปันน้ำใจให้กันและกัน

วินัย

รักเขาวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย
ลดอุบัติเหตุ

มารยาท

มีมารยาททุกขณะ
ที่ใช้รถใช้ถนน

ห่วงใย

ห่วงใย ใส่ใจ
ผู้ใช้รถใช้ถนน

ทรงใจ

เอาใจเขา
มาใส่ใจเรา

ออก

หากพิศพลั้งไป
ออกเพื่อนร่วมทาง

เคารพ

เคารพกฎจราจร
อย่างเคร่งครัด

มาศคอตตัวแรกของกรมการขนส่งทางบก เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2548 หรือกว่า 10 ปีที่แล้ว เป็นมาศคอตแต่งกายสีส้มสดใส ชื่อ **“คุณสำนึก”** มีบุคลิกเป็นสุภาพบุรุษ อารมณ์ดี วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์และสื่อถึงการณรงค์ ป้องกันและลดอุบัติเหตุ เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนใส่ใจในความปลอดภัย ขับขี่อย่างมีสติทุกครั้ง เมื่ออยู่บนท้องถนน ภายใต้โลโก้ **“สำนึกความปลอดภัย เริ่มได้ที่ตัวคุณ”** สาเหตุที่เลือกสีส้มหรือสีแสด เพราะว่าเป็นสีแห่งความปลอดภัย สามารถมองเห็นได้ชัดเจนทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน

ในปี พ.ศ. 2552 กระทรวงคมนาคมจัดงานแถลงข่าว **“2553 ปีแห่งความปลอดภัย”** โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานในสังกัดออกแบบมาศคอตประจำหน่วยงานตนเอง เพื่อใช้เป็น **“มาศคอตครอบครัวกระทรวงคมนาคม”** กรมการขนส่งทางบก เล็งเห็นว่า การใช้รถใช้ถนนนั้น การมีจิตสำนึกเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ จึงถือโอกาสสร้างมาศคอต **“ครอบครัวคุณสำนึก”** และเปิดตัวในงานดังกล่าว เพื่อให้มีความเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจึงใช้สีสัญลักษณ์ไฟจราจรเป็นสีของตัวมาศคอต โดยกำหนดให้ **คุณสำนึก** เป็น **ผู้นำครอบครัว (พ่อ)** และสร้างมาศคอตเพิ่มขึ้นอีก 3 ตัว ประกอบด้วย **คุณแม่น้ำใจ** ภรรยาของคุณสำนึก แต่งกายในโทนสีเขียว มีลักษณะนิสัยใจดี มีน้ำใจต่อผู้อื่น และเป็นแม่บ้านที่ดี **น้องวินัย ลูกชาย** แต่งกายในโทนสีแดง เป็นเด็กชายผู้ร่าเริง มีลักษณะเด่นคือ สวมหมวกแก๊ป และ **ลูกสาว คนสุดท้อง น้องมารยาท** น้องเล็กน่ารักและเฉลียวฉลาด แต่งกายในโทนสีเหลือง ซึ่งกรมการขนส่งทางบกใช้รณรงค์ส่งเสริมความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนให้ผู้ขับขี่มีสำนึก น้ำใจ วินัย และมารยาทในการขับขี่ ตลอดระยะเวลาหลายปี

ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 กรมการขนส่งทางบกจัดทำโครงการ **“บอกรัก... ขับขี่ปลอดภัย ด้วยทุนคนไทย”** เป็นโครงการรณรงค์ให้ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกคน นำลักษณะเด่นหรือเอกลักษณ์ในความเป็นไทย ทั้งภายในจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออกต่อกัน มาใช้เป็นต้นทุนในการสร้างสังคมบนท้องถนนให้มีความปลอดภัย และน่าอยู่อย่างยั่งยืน เช่น รักใคร่ให้แสดงออกให้คนที่เรารักและรักเราได้รับรู้ด้วยการ ขับขี่ปลอดภัย รวมถึงบอกรักประเทศไทยด้วยการขับขี่ปลอดภัย พร้อมทั้งเปิดตัวมาศคอตเพิ่ม 4 ตัว รวมเป็น 8 ตัว เรียกว่า **“มาศคอตทุนคนไทย”** แต่ละตัวหมายถึง ลักษณะเด่นหรือทุนคนไทย 8 อย่าง ที่กรมการขนส่งทางบกต้องการให้ผู้ที่ใช้รถใช้ถนนนำไปใช้ปฏิบัติต่อผู้ใช้รถใช้ถนนร่วมกัน โดย **มาศคอตตัวที่ 5** ใช้ชื่อว่า **คุณห่วงใย** เป็นมาศคอตแต่งกายในโทนสีม่วง บุคลิกเป็นหญิงสาววัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์ เป็นพาหนะ สวมหมวกนิรภัยเป็นเอกลักษณ์ประจำตัว เป็นตัวแทนของคนใกล้ชิด

ในครอบครัวและคนรอบข้างอื่นๆ ที่มีความรัก ความห่วงใยต่อผู้ขับขี เดือนสติ
ให้ผู้ขับขีใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย นึกถึงอยู่เสมอว่ายังมีคนที่ห่วงใยรออยู่ที่บ้าน
มาสคอตตัวที่ 6 ชื่อ คุณเกรงใจ เป็นมาสคอตแต่งกายสีน้ำตาล มีแว่นตากันแดด
สีดำ คาคออยู่บนหัว บุคลิกเป็นชายหนุ่มวัยทำงาน เพื่อเตือนให้ผู้ใช้รถใช้ถนนรู้จัก
เกรงอกเกรงใจเพื่อนร่วมทาง สร้างจิตสำนึกที่ดีว่าความเกรงใจเป็นสมบัติของผู้ดี เช่น
ไม่จอดรถบริเวณที่ห้ามจอดกีดขวางรถคันอื่น เป็นต้น **มาสคอตตัวที่ 7** เป็นมาสคอต
สีชมพู มีชื่อว่า **น้องอภัย** บุคลิกเป็นเด็กหญิงตัวเล็ก ๆ วัยเดียวกับน้องมารยาท มีนิสัย
ร่าเริง สดใส จัดทำขึ้นเพื่อเตือนสติผู้ใช้รถใช้ถนนให้รู้จักการให้อภัย หนักนิดเบาหน่อย
ก็ควรอภัยให้กัน การรู้จักให้อภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญบนท้องถนน และ**มาสคอต**
ตัวสุดท้าย เป็นมาสคอตสีฟ้าสดใส มีแว่นตาสำหรับป้องกันแดดและลมคาคออยู่บนหัว
ชื่อ **คุณเคารพ** เป็นอีกหนึ่งทุนคนไทยที่กรมการขนส่งทางบกต้องการสื่อให้ผู้ใช้รถ
ใช้ถนนเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน รวมถึงเคารพกฎจราจร เตือนให้ทุกคนเคารพสิทธิ
ในการใช้ทางของผู้อื่น และเคารพกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

หลายท่านอาจสงสัยว่าสีของมาสคอตทั้ง 8 สีนั้น เมื่อเพิ่มมาอีก 4 ตัว
จะมีความหมายและที่มาอย่างไร สำหรับคุณพ่อสำนึก คุณแม่หัวใจ ลูกชายน้อง
วินัย และลูกสาวน้องมารยาทนั้น ได้ทราบกันไปแล้วว่ามาจากสีแห่งความปลอดภัย
และสีของสัญญาณไฟจราจร แต่ที่มาของสีมาสคอตอีก 4 ตัว เกิดจากการที่
กรมการขนส่งทางบกต้องการให้นำทุนคนไทยทั้ง 8 อย่าง ไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
จนกลายเป็นวัฒนธรรมบนท้องถนน และสืบสานต่อไปยังรุ่นลูกรุ่นหลานในทุกๆ วัน
จึงกำหนดให้ใช้สีประจำวันต่างๆ เป็นสีของมาสคอตทั้ง 8 ตัว แสดงถึงความรับผิดชอบ
ความห่วงใย ด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนนของกรมการขนส่งทางบก
ที่มีต่อประชาชน

ทราบถึงที่มาที่ไปของมาสคอตทรงค้ำส่งเสริมความปลอดภัยของกรมการขนส่ง
ทางบกกันไปครบถ้วนแล้ว ทุกครั้งที่ขับรถ อย่าลืมนำมาสคอตทุนคนไทยทั้ง 8 ตัว
ติดไปด้วย และขับรถอย่างมีจิตสำนึกความปลอดภัย มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมทาง มีวินัย
มีมารยาท คิดถึงคนที่ห่วงใยและรอคอยอยู่ มีความเกรงใจไม่เอาัดเอาเปรียบ
ผู้ใช้รถใช้ถนนอื่น หนักนิดเบาหน่อยก็อภัยให้กัน และที่สำคัญต้องเคารพสิทธิ
ของผู้อื่น รวมถึงเคารพกฎจราจรด้วย เพียงเท่านั้นสังคมบนท้องถนนก็จะปลอดภัย
สมดังเจตนารมณ์ของกรมการขนส่งทางบก

